

R. P. R.

DOS. Nr. 40010

VOL. Nr. 10

MINISTERUL AFACERILOR INTERN

CSJ 5101/2001

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

Ancheta Antonescu

Yon p.e.

Data

CSJ 3705/2002

4330907

P 013250, Vol. 10

Urmează Vol. Nr. 11

de ofițerii care au studiat dosarul nr. 40010 vol. 10

Cd. 1405/1976 — V 13/1376

de ordine

Dosar Nr. 99

1945

ROMANIA

total XVII F
Anecheta № 40010

TRIBUNALUL SPECIAL PENTRU VINOVAȚII DE DEZASTRUL ȚĂRII

Vol 10

Anul 194____, luna_____

Vol 6

DOSAR

Eugen Cristescu

Cuprinzând actele privitoare pe acuzatul_____

(1)

DECLARAȚIE

Subsemnatul Eugen Cristescu, la întrebările ce mi se pun, răspund următoarele :

1. Întrebare: Când a luat ființă S.S.I. și în ce scop?

Răspund: Din anul 1924 funcționa pe lângă Marele Stat Major și apoi Ministerul Apărării Naționale, "Serviciul Secret" ca organ civil de informare generală a acestor două instituții, condus de Mihail Moruzoff.

La venirea la putere a Generalului Antonescu, a fost numit Șef al acestui Serviciu Colonelul de Stat Major Nicolaid, în timpul căruia serviciul a trecut de la Statul Major la Presedinția Consiliului de Miniștri. Nicolaid a conceput o lege prin care serviciul s'a numit "Serviciul Special de Informațiuni", iar principiile fundamentale ale acestei legi, erau că acest serviciu este un organ de informare generală a Conducătorului Statului și că acest serviciu lucrează sub ordinele și directivele Conducătorului Statului, deținând, din punct de vedere bugetar numai, de Ministerul de Război, iar din punct de vedere al directivelor de activitate și a raporturilor de serviciu de Presedinția Consiliului de Miniștri. Tot odată prin aceeași lege, se reglementau condițiile de funcționare și control bugetar al acestui serviciu.

La sosirea mea ca șef al acestui serviciu, 15 Noembrie 1940, am găsit această lege în ființă și aplicarea ei se făcea în aceste condiții.

Serviciul trebuia să furnizeze, de astă dată, Conducătorului Statului informațiuni cu caracter general, militare, politice, economice, sociale și în genere orice fel de informații și s'ar fi cerut sau ar fi interesat conducerea Statului. Dealtfel și fostul serviciu secret făcea exact aceiași operațiune, scurgând informațiile sale la Marele Stat Major, Ministerul de Război și, pe specialități la departamentele interesate.

Eugen Cristescu

~~La întrebare: Ce rol avea serviciul în perioada 1940-1944?~~
~~Ministerul de Război și pe specialități la departamentele interesate.~~

2

-2-

2. Intrebare : In ce a constatat colaborarea Dv. cu Maresalul Antonescu ?

Raspund: Conform legii de organizare a serviciului, relatiunile intre mine si Maresalul Antonescu erau dela subaltern la Conducator. Dupa luarea in primire a serviciului, dl. Maresal Antonescu mi-a dat dispozitii ca sa reorganizez serviciul, astfel ca sa corespunda cerintelor moderne, prin adaptarea lui cu scoli pentru personal si cu aparatura tehnica necesara. Deasemenea mi-a dat dispozitii sa fac o epuratie a serviciului, scotand afara elementele cari se compromisesera in operatiunile politice si financiare ale lui M. Moruzoff, fapte ce se dovediseră la comisiunile cari anchetau averea lui Moruzoff, gestiunea lui si toate manevrele lui politice. Deasemenea dl. Maresal mi-a indicat ca serviciul nu trebuie sa faca alta politica, decat aceea a conducerii statului.

Rezultatul activitatii serviciului era comunicat d-lui Maresal Antonescu prin buletine zilnice de informatiuni, iar cand erau chestiuni mai importante, aveam ordin sa ma prezint personal la d-sa pentru a i le raporta si primi ~~instruc~~ ^{instruc}ti de procedare.

Mai tarziu, d-sa mi-a dat o serie de insarcinari, in legatura cu evenimentele politice din tara noastra si pe care le voi descrie mai ~~aleparte~~ ^{aleparte}.

3. Intrebare: Care a fost colaborarea Dv. cu serviciul secret german si cu Gestapo-ul?

Raspund: In Romania, au existat, dupa informatiunile si verificările mele, 11 servicii de informatiuni, cari lucrau paralel, separat si a căror activitate se scurgea direct la Berlin. Din acestea, oficial au functionat in Romania abwehrul (Serviciul de Informatiuni al armatei Germane), cum si foarte tarziu atasatul de politie depe langa Legatia Germana.

Pe langa acesta, conform uzantelor diplomatice, Killinger mai avea un serviciu personal de informare prin legaturile si relatiunile politice ale Legatiei.

N. G. C. 1945

3

3

In ce priveste Gestapo-ul, el a functionat clandestin in Romania, pana după rebeliunea legionară-sub conducerea Colonelului Geissler, al cărui amestec, a fost dovedit in atentatul dela Jilava si in rebeliunea legionară.

S.S.I. nu a avut nici un fel de relatii cu Gestapo-ul; personal nu am cunoscut pe Colonelul Geissler, ba dimpotrivă, după obținerea informatiunilor asupra amestecului său in miscările legionare, am cerut si Presedintia Consiliului a aprobat si a intervenit ca Colonelul Geissler si cei opt colaboratori principali ai săi, să fie imediat retrasi din țară, celiace Guvernul German a aprobat.

In celiace priveste atasatul de politie Richter, acesta a venit in calitate oficială cu cateva luni inainte de armistitiu si a avut numai trei intrevederi cu mine, in care a cerut o colaborare cu serviciul român. Deoarece însă Richter tindea să acapareze o bună parte din attributele informative ale abwehrului, am cerut ca această chestiune să fie intai lămurită la Berlin și apoi să se prezinte la mine cu colonelul Bauer, seful abwehr-ului german dela Bucuresti, și impreună să fixăm ce relatii trebuie să avem cu abwehr-ul si care sector informativ rămâne să fie conlucrat cu atasatul de politie. Richter s'a intors dela Berlin in ziua armistitiului, astfel că operatiunea nu s'a mai putut perfecta.

In celiace priveste abwehr-ul, trebuie să arăt că el avea o colaborare tainică, neoficială cu serviciul secret român de sub conducerea lui Mihail Moruzoff, încă de prin anii 1938/1939.

Acesta avea legături si se intalnise in mai multe randuri in străinătate cu seful abwehr-ului german dela Berlin primise in țară si plasase in mod secret in zona petroliferă si in porturile dunărene un important număr de agenti ai abwehr-ului german, care făceau operatiunea de contra spionaj si contra sabotaj, pentru paza regiunii si transporturilor petrolifere. Acesti agenti erau imperechiati cu agenti ai serviciului secret român. Deasemenea Moruzoff mai avea o colaborare neoficială si pe teren informativ -militar si politic- cu abwehr-ul german, fapte cari s'au dovedit mai tarziu in arhivele serviciului, cât si din relatiunile ce le-am luat dela colaboratorii mei din serviciu.

H. G. Moruzoff

In cursul lunii Decembrie 1940, s'a prezentat la mine colonelul Rodler seful sectiunii abwehr-ului german dela Bucuresti, care mi-a declarat ca el este venit in țară in mod oficial in componența misiunii militare germane, care se găsea la Bucuresti si mi_a cerut colaborarea. Am raspuns colonelului Rodler că această chestiune trebuie să o supun Maresalului Antonescu, care trebuie să-mi dea deslegare pentru aceasta colaborare si eventual-dacă o autoriză, să-mi dea si instructiunile necesare . Am supus d-lui Maresal Antonescu cererea colonelului Rodler, iar d-sa mi-a ordonat să fac aceasta colaborare cu două conditiiuni esentiale: serviciul german să nu facă operatiuni de arestări pe teritoriul român și al doilea serviciul german să nu se amestece, așa cum facuse Gestapo-ul, in politica interna a Romaniei.

In ceiace priveste autorizarea de colaborare, Preșdintia Consiliului a dat un ordin scris, care desigur că se gaseste la serviciu.

Dela această dată, colaborarea S.S.I.-ului cu serviciul de infomatii german, se transformă dintr'o colaborare neoficială intr'o colaborare oficială, ordonată, autorizată si reglementată de Preșdintia Consiliului de Ministri.

Colaborarea a constat in principal in actiunea de contra sabotaj in zona petroliferă, cat si in porturile dunărene, unde echipe de agenti germani si romani, făceau o actiune de supraveghere si eventual de impiedecare a actelor de sabotaj.

Deasemeni, pe teren informativ se comunicau reciproc informatiunile externe, care interesau o parte si cealaltă, intelegerea fiind facuta astfel că germanii nu comunicau informatiuni din țările aliate lor, iar românii nu comunicau informatiuni din țările prietene lor.

Colaborarea mai primea semnalări reciproce de suspecti si de informatiuni in materie de contra spionaj, cum si colaborarea tehnică, in ceiace priveste descoperirea statiunilor clandestine de radio-telegrafie.

ing. G. I. Ios

4. Intrebare: Care a fost activitatea serviciului la Odesa si in Transnistria ?

Raspund: In timpul asediului Odesei, am fost chemat de catre dl. Maresal Antonescu, impreuna cu Generalul Vasiliu la Tighina, unde se găsea trenul său de comandament, si mi-a ordonat-mie-să organizez un serviciu de informatiuni in Transnistria pentru apărarea spatelui armatei si pentru semnalarea informatiunilor mai importante din aceasta regiune. Deasemenea a ordonat Generalului Vasiliu să organizeze serviciul de jandarmerie in Transnistria.

Conform acestui ordin, am organizat o rezidentă informativă cu sediul principal la Tiraspol si cu agenti informativi in toate capitalele judetelor din Transnistria.

Rezidenta se compunea dintr'un ofiter de conducere, agenti de contra informatii, câte trei in fiecare judet.

Rezidenta dela Tiraspol dupa ocuparea Odesei, s'a mutat la Odesa. Rolul ei principal era de a semnala actiunile si persoanele cari prin activitatea lor s'ar fi dovedit că uneltesc impotriva sigurantei armatei române care ocupa acea provincie. Deasemenea această rezidenta trebuia să informeze asupra stării generale de spirit a populatiei din regiune, cum si asupra structurii organizatorice din acea regiune, deoarece se stia că in Europa circula foarte multe informatiuni false si exagerate, asupra structurii si realizărilor sovietice. Deasemenea rezidenta trebuia să semnaleze chiar abuzurile functionarilor români, către autoritățile de resort, cat si catre autoritățile centrale, intrucat Presedintia Consiliului de Ministri infiintase un birou pentru administrarea Basarabiei, Bucovinei si Transnistriei, unde trebuiau să se concentreze toate aceste informatiuni. Informatiunile cari priveau armata se comunicau armatei, cele cari priveau administrativ se comunicau Guvernământului, iar cele cari priveau actiunea subversivă, armatei si reprezentantilor Justitiei, pentru a aviza si lua măsurile legale.

In celace priveste urmările atentatului dela Odesa, am fost informat de catre Rezidenta mea de acolo că armata, desigur in conformitate cu ordinele ce le primise, a exer-

119

6

citat o serie de represalii, in primul rand asupra unor persoane din Odesa, iar mai tarziu, represalii in massă asupra populatiei evreesti din Odessa, care a fost strânsă in pachete si predată armatei germane, care i-a executat.

Numarul celor executati cu această ocazie insumează cam 25-26.000 oameni, in afară de executările facute mai tarziu asupra populatiunii evreesti, care a fost scoasă din Odessa si data la dispozitia Germaniei.

Comandamentul armatei in acea vreme era condus de catre Generalul Iacobici, avand ca Sef de Stat Major, pe Generalul Tătăranu.

In celace priveste catacombele dela Odessa, am primit foarte multe rapoarte informative dela Rezidenta serviciului de acolo, condusă de Capitanul Nestianu și orientata de catre Colonelul Ionescu Palius.

Tin să mentionez că eu nu mă găseam in această perioada in Transnistria si că eu am mers cu Esalonul numai până la Iasi, de unde m'am despartit si m'am intors la Bucuresti, deoarece conducerea centrala a serviciului, reclama prezenta mea la Bucuresti. Stiu că atat Rezidenta dela Odessa sub Capitanul Nestianu, cat si mai tarziu sub Lt.Colonel Perju, după indicatiile Colonelului Palius, au facut mai multe cercetari asupra catacombelor dela Odessa, cum si asupra persoanelor cari se bănuiau că se adăposteau in acele catacombe. Deasemenea mi s'a raportat că la un moment dat armata temandu-se să nu aiba surprize dela persoanele ce ar veni din aceste catacombe, a luat măsuri ca să se zideasca gurile exterioare ale catacombelor.

Armata si unele elemente informative din Transnistria au propus că nu se poate starpi cei ce locuiau in catacombe decat cu ajutorul gazelor. Serviciul german a informat wermacht-ul despre aceasta situatiune dela Odessa, care a trimis un colonel specialist in materie de gazare si care a vizitat catacombele dela Odessa. Acest Colonel a luat apoi contact cu mine la Bucuresti si mi-a comunicat constatările sale în sensul că desi catacombele contin circa 5000 de canale, totusi s'ar putea face o actiune represivă asupra lor, prin gazare. Intrucat însă mi-am dat seama că o asemenea actiune contravine principiilor de drept inter-

S 1182185

national asupra mijloacelor permise de război, am arătat Colonelului german că nu pot consimți la o asemenea acțiune, și ca voi lua și avizul Guvernului în această chestiune. Intr'adevăr, a doua zi am expus părerea mea d-lui Mihai Antonescu, care mi-a arătat că vederile mele sunt juste și că guvernul împărtășește aceeași părere. Am comunicat Colonelului german acest răspuns definitiv, și cu aceasta el a plecat la Berlin. Acțiunea de gazare nu s'a mai făcut.

5. Intrebare: Ce raporturi personale ati avut cu Killinger, Klodius și cu șefii militari germani ?

Raspund: Cu Klodius nu am avut raporturi de serviciu, intrucat el se ocupa cu problemele economice. L-am cunoscut însă la Președinția Consiliului de Miniștri, în anticamera lui Antonescu și l-am văzut și la Legatia Germană.

În ceea ce privește pe șefii militari, cunosteam pe Generalul Hansen, din casa Generalului Șteflea, Șeful Marelui Stat Major. L-am mai întâlnit în mai multe rânduri, [pe Generalul Hansen, în restaurante] și în societatea bucureșteană și am fost invitat în două rânduri la două recepții la Misiunea Militară Germană. Prima dată, când dădea o recepție în care invitase mai multe personalități civile și militare, la care nu s'a discutat nici un fel de chestiune politică, iar după ~~am~~ ^{am} s'a jucat bridge, eu rămânând în hall, cu maiorul-Prinț de Hohenzollern. La a doua recepție, am fost invitat în cursul anului 1944, dată în onoarea colonelului Rodler, șeful abwehr-ului german, ~~care pleca din funcțiune~~ care pleca din funcțiune, urmând a fi înlocuit cu Colonelul Bauer. La prezentarea în sala de recepție, Hansen m'a luat deoparte și m'a întrebat cari sunt motivele demisiunii Generalului Șteflea, din funcția de șef al Marelui Stat Major, intrucat el avea informațiuni că au fost la mijloc și unele intrigi politice, cari au determinat această demisiune. I-am răspuns că nu aceasta este cauza, ci sunt chestiuni de serviciu și mai multe nemulțumiri ale Marșalului Antonescu, contra activității Marelui Stat Major, care s'au concretizat într'o serie de ordine observative trimise Statului Major. Că Generalul Șteflea a considerat că el în calitate lui de Șef al acestei Institu-

119/2108

8

tii, nu poate primi asemenea ordine observative și in consecință s'a gasit ca poate prezența lui la sefia Marelui Stat Major este inoportună și a vrut să tragă consecințele. Generalul Hansen, avusese și alte informațiuni, că au fost unele divergente între Generalul Steflea și dl. Mihail Antonescu; eu desi stiam ceva in această chestiune, nu am inteles să confirm bănuelile lui Hansen.

Situatia s'a mai destins, deoarece ei se arătau îngrijorati de demisia lui Steflea, iar eu le-am raspuns că convingerea mea este ca conflictul se va aplată și lucrurile vor intra in normal, celiace de altfel s'a și întâmplat.

La masa ce s'a servit, Generalul Hansen a tinut o cuvântare in care a elogiât serviciile colonelului Rodler ca șef al abwehr-ului la București și a cerut concursul meu ~~de~~ colaborare pentru colonelul Bauer, care urma la conducerea abwehr-ului. Am raspuns la cuvântarea lui Hansen, arătând ca colonelul Rodler in tot timpul colaborării sale a avut o atitudine loială față de statul și serviciul român, fapt care in realitate așa era, i-am multumit pentru colaborare și am promis ca voi continua colaborarea și cu urmasul său, Colonel Bauer.

Colaborare directa de serviciu cu Hansen nu aveam, deoarece celiace el avea de verificat transmiterea abwehr-ului german. Din discuțiunile avute cu Colonelul Rodler asupra unor informațiuni pe care Rodler le detinea dela Hansen, și strânsicu ușa de mine, mi-a marturisit acest lucru Rodler, rezulta însă că Hansen posedă unele informațiuni chiar din intimitatea Marelui Stat Major. Că dacă unele informațiuni erau exacte, adică cele fără importanță, cele însă mai importante erau cu totul inexacte, iar alte fapte exagerate și interpretate in defavoarea intereselor românești. Am atras atentia lui Rodler că acestea nu sunt decat răutăți ale unor ofiteri din Statul Major, că voi verifica și am și verificat la Sectia II-a la Generalul Steflea acele informațiuni. Era vorba de niste rezoluții luate in unele conferințe ~~ținute~~ la Marele Stat Major de Generalul Steflea, cu ceilalți sefi de secție, și cari erau transmise lui Hansen cu interpretări defavorabile relațiilor militare romano-germane. Am raportat aceste lucruri Maresăului Antonescu,

1. S. I. G. (Mihail)

(9)

-9-

cu adaogirea că eu mă jenez să fac o operatie contra informativa in intimitatea Statului Major, ca să stabilesc cine sunt acei ofiteri cari făceau o asemenea operatiune, si m-a însărcinat să comunic generalului Steflea constatările mele si acesta împreună cu colonelul Titi Ionescu, Seful Sectiei II-a să caute să descopere cine sunt acesti ticăloși. Am fost la Generalul Steflea si la Colonelul Titi Ionescu si am cerut ca ei singuri să facă asemenea verificări. Am indicat mai mult, că Generalul Hansen detinea informatia ca in curând va avea loc o conferință la Marele Stat Major cu comandantii teritorialii din țară, la care urma să se dea ordin ca trupele românești să ia măsuri contra trupelor germane in cazul când Romania isi va schimba eventual orientarea politică. Generalul Steflea mi-a confirmat că acea conferință este într'adevăr proiectată, dar ca subiectul ei era cu totul altul, si s'a arătat surprins de aceasta intrigă, ramanand hotărârea între noi ca Seful Sectiei a II-a sa facă investigatiile necesare si să caute a identifica pe ofiterii cari faceau pe informatorii lui Hansen.

Asemenea informatiuni Hansen a mai posedat si ulterior, pe care eu le-am verificat la Statul Major si amconstatat că sunt date în spirit de răutate si chiar colonelul Rodler era nemulțumit de această actiune, intrucat dimineata cand se ducea la raport la Hansen, si-i comunica evenimentele si informatiile ce le poseda, Generalul Hensen il respingea cu dispreț, si-i spunea: " Nu stii nimic ce se petrece, eu am informatiuni asupra cutărui sau cutărui fapt, pe care ai să le verifici si să le completezi". Cum Colonelul Rodler nu avea alta posibilitate de verificare, se adresa la mine și împreună răsturnam toate datele false ale lui Hansen, din care cauza însăși situatiunea lui Rodler față de Hansen devenise la un moment dat dificilă.

6. Intrebare: Ce rol a jucat serviciul in masacrele dela Iasi si cine este responsabil in aceasta chestiune ?

Raspund: In timpul când s'a petrecut pogromul dela Iasi, Escalonul Serviciului si eu personal mă găseam în comuna Sofracesti, de lângă Roman. Am auzit despre incidentele dela

1942

Iasi, si intr'o zi au fost invitati la mine la masă Colonelul Dinulescu, seful sectiei a II-a dela Marele Cartier General, Lt.Colonel Gh.Petrescu si cu alti opt sau zece ofiteri dela sectia II-a.

In timpul mesei, Colonelul Dinulescu, mi-a relatat despre incidentele grave petrecute la Iasi, despre care arăta că le-au săvârșit germanii, cum si despre o actiune de „salvare” a celorlalti evrei, cari rămăseseră nemăcelăriti la Iasi, actiune care ar fi desfășurat-o sectia II-a din Marele Stat Major, si anume imi afirma căa luat in primire trenurile cu evreii evacuati din Iasi, că a încredințat transportul lor in Muntenia Locot.Colonelului Gheorghe Petrescu. Că acesta a găsit pe evrei intr'o stare deplorabilă, înghesuitti in vagoane, unii dintre ei chiar morti sică a fost nevoit să oprească trenul in drum să le dea posibilitatea să se spele si să se hrănească, continuând apoi transportul mai departe.

In modul cum Colonelul Dinulescu expunea lucrurile, rezulta că sectia II-a a Statului Major, a facut o operă salvatoare pentru evreii dela Iasi. Intrebând cine a fost însărcinat cu ancheta acestui incident si cari sunt rezultatele anchetei, mi-a raspuns ca a fost însărcinat Generalul Topor, Mare Pretor al Jandarmeriei de pe langa Marele Cartier General si ancheta este in curs, însă constatări clare in această chestiune nu sunt. Judecând însă după aceia lucrurile, stiu că o asemenea măsură de evacuarea evreilor, din Moldova, când armata noastră se retrăsese la Iasi, iar armata a 4-a era comandată de Generalul Racovitză, la Bacău, s'a cerut de către acesta îndepărtarea din Moldova a tuturor evreilor, aflati in spatele frontului, ca periculosi operatiunilor si transportarea lor in Muntenia. Această problemă a fost discutată de mai multe ori de Maresalul Antonescu si s'o discutat chiar la o conferință de ordine publica dela Președintie, unde împreuna cu Generalul Vasiliu, am fost de părere că asemenea măsuri sunt foarte greu de aplicat, că poate da nastere la mari dificultăti, așa cum s'o întâmplat cu operatiunea dela Iasi, si că serviciul meu isi ia obligatiunea de a face o actiune contra informativă la armata a 4-a si celelalte comandamente de armată, pentru a paraliza eventual orice actiune de spionaj sau trădare, astfel că măsura transportării evreilor

... G. Iglusker

11

să fie abandonată.

In urma acestor discutiuni, Maresalul Antonescu a renunțat sa aprobe măsura ceruta de Generalul Racovitză. Din această expunere si din istoricul acestor fapte, sunt nevoit să trag concluzia că ~~la~~ măsura îndepărtării evreilor dela Iasi, a trebuit să fie propusă si studiată in prealabil de catre Marele Cartier General recte de Sectia II-a, care se ocupa cu informatii si contra informatii. Că, desigur au existat referate, cereri si aprobări, asupra acestei măsuri. Si cu siguranță că după ce s'a obtinut aprobarea, Marele Cartier a dat ordin organelor de politie si jandarmerie, ca să desăvârseasca pe teren măsura; că Marele Cartier stia că la Iasi sunt trupe germane, că Iasul este un punct de tranzit al trupelor germane spre Nordul Basarabiei; că Marele Cartier mai stia că germanii au o deosebită atractie asupra lagărelor unde erau internati sau adunati evrei si trebuia să aibă si o actiune de prevedere in această privință odată cu strângerea evreilor dela Iasi.

Stiu iarăși că insusi Maresalul Antonescu nu a fost lămurit asupra cauzelor cari au provocat incidentele sângeroase dela Iasi si că s'au aplicat mai multe sanctiuni organelor politienesti si de Jandarmerie.

In ceea ce priveste actiunea conducerii serviciului, in legatura cu incidentele dela Iasi, tin să declar că personal nu am dat nici un ordin si nu am avut nici o legatură cu strângerea sau transportul acestor evrei. Că o actiune preventivă din partea servi iului nu se putea face, deoarece Maiorul Tulbure, Seful Centrului de Informatii al Serviciului dela Iasi, impreuna cu tot personal trecuse in Basarabia, odată cu trupele germane. Că, in acest timp, Centrala Esalonului se afla langă Roman, iar la Iasi nu se găsea decat o echipă de cartiruire însărcinată să fixeze amplasamentul esalonului, care trebuia să vină la Iasi. Că, dacă cineva din personalul serviciului a avut vreo relatiiune sau vre'un amestec in asemenea incidente, contrare vederilor mele, aceasta nu a putut s'o facă decat din inițiativă pur personală și pe răspundere personală. Nu mi s'a adus la cunostință asemenea cazuri, deoarece as fi luat imediat măsuri de tragere la răspundere. Stramutându-se Esalonul mai tarziu la Iasi, mi-au parvenit o

2.11.1941 Antonescu

(12)

serie de informatiuni, din care rezultau că acei cari au instigat si informat trupele germane că se găseste un mare grup de evrei strânsi la o laltă la Iasi, cari urmau să fie transportati, au fost o echipă de legionari, care după incidente au disparut dela Iasi. Mai tarziu, am identificat pe o serie de legionari agenti ai S.D.-ului german care functiona clandestin in România, sub conducerea unui german KurthAuer, care trăia subdiferite infatisări si pasapoarte in România si mi amintesc ca seful acestui grup era un legionar cu numele Marinescu sau Martinescu, a cărei internare in lagăr am cerut-o eu mai tarziu.

Ilse Giese

1943
(13)

7. Intrebare: Ce rol aveati in legaturile ce le avea Antonescu cu partidele de opozitie ?

Răspund: Personal, ca functionar de carieră nu am facut nicio dată politică de nici un fel. Insa ca sef al serviciului special de informatiuni, eram obligat, prin natura functiunii mele să mă ocup si de ansamblul problemelor politice si să informez pe Conducatorul Statului.

Dacă nu am facut actiune politică, trebuie însă să mărturisesc că am avut o serie de însărcinări cu caracter politico-informativ, in legatură cu unii oameni politici români.

Cu dl. Dinu Brătianu am avut o conversatiune cu caracter politic, cu ocaziunea internării in lagăr a D-lui Buzescu, Director la Oficiul de hartie Letea. Se schimbaseră niste scrisori politice între Maresalul Antonescu si Dinu Brătianu, prin care dl. Dinu Brătianu dăduse dispozitiuni lui Buzescu să scoată din răspunsul Maresalului Antonescu numai acele părți, care constituiau o imputatiune pentru Maresalul Antonescu, cum si acele care dădeau un aspect politic favorabil d-lui Dinu Brătianu si partidului liberal. M'a rugat Dl. Bratianu ca sa starui la dl. Maresal Antonescu pentru eliberarea lui Buzescu, ceea ce Maresalul a admis mai tarziu, dar am replicat d-lui Dinu Brătianu că un schimb de scrisori între un sef al unui mare partid politic si Conducatorul Statului, constituie pentru mine un act de stat, in care se incadrau si documentele in chestiune. Si că, lansarea in public a acestor documente punea actiunea intr-o lipsă de seriozitate si descoperea conversatiunile intime între factorii responsabili din Stat, care pe cale de fițiuci trecute din mână in mână ajung-au la cunostința publică si chiar la cunostința germanilor, si mai mult, i-am arătat operatiunea neloială care se făcea, intrucat nu se dădea răspunsul Maresalului Antonescu in intregime si care eu stiu că era foarte documentat si foarte defavorabil actiunii partidului liberal.

Cu Dl. Gheorghe Brătianu, am avut cateva discutiuni ocazionale in societate, in care d-sa mi-a afirmat că el a fost acela care a determinat pe fostul Rege Carol al II-lea ca, după vizita ce o facuse la Paris si la Londra, să facă si o vizită la Berstesgaden lui Hittler, si numai datorită

8 119 Cruse

influenței sale s'a produs acea vizită.

Dl. Gheorghe Brătianu manifesta în mod vădit o ostilitate față de Rusia Sovietică și o tendință de apropiere cât mai mult de Germania, din care fapt își releva un deosebit merit. Dealtfel din toată acțiunea informativă făcută la Serviciu, în tot timpul războiului, a rezultat că dl. Gheorghe Brătianu era un factor în permanență favorabil Germaniei.

În discuțiunile ce le-am avut cu Killinger, dansul aprecia foarte mult pe Gheorghe Brătianu și acțiunea lui, din care cauză, considerându-l ca un element de contrapondere în partidul liberal, Killinger nu se temea atât de acțiunea partidului liberal, cât mai mult de acțiunea partidului național țărănesc. În perioada când Maresalul Antonescu era bolnav și când legatia germană se gândea la o eventuală dispariție a Maresalului, Killinger reflecta că în viitoarele combinațiuni, trebuie să fie desigur introdus Gheorghe Brătianu.

Dealtfel Gheorghe Brătianu a fost pe front, la Comandamentul Generalului Racovitză, unde a luat contact cu toți marii comandanți ai armatei germane de pe frontul de Sud, și a venit de acolo și a împărtășit prietenilor săi aspecte favorabile asupra situațiunii trupelor germane.

După cum se știe, a urmat decorarea d-lui Gh. Brătianu, de către Hitler - și mai târziu a Generalului Racovitză-intimul său, și cu această ocaziune s'a făcut o excepțională publicațiune prin presă, în special după indicațiunile Legatiunii Germane.

Cu ocaziunea conversației care am avut-o cu dl. Dinu Brătianu, d-so mi-a spus că noi am înțeles să ajutăm pe Maresalul Antonescu în opera sa de guvernare și de aceea nu i-am făcut greutăți, ba mai mult, am permis ca membrii ai partidului liberal, Cancicov, Cretzeanu și alții, să participe ca tehnicieni în guvernul Maresalului, tocmai spre a-i putea da concursul.

Misiuni mai importante cu caracter politico-informativ am avut cu dl. Iuliu Maniu.

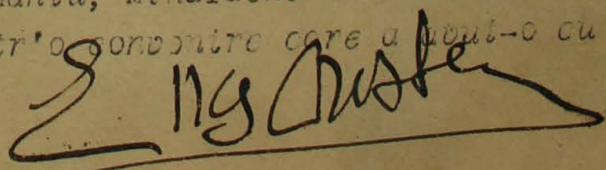
În prima parte a războiului se descoperise, pe baza unor informațiuni germane, o organizațiune de spionaj în fa-

./.

Eugeniu Stancu

voarea unui stat străin, care dispunea de importante fonduri bănești, de o stațiune de radio telegrafie și de coduri cifrate. Majoritatea membrilor acestei organizații erau oameni ai d-lui Maniu. Intrucat germanii furnizaseră primele informații și documentări, Secția juridică a serviciului meu a fost nevoită să ~~permiță~~ permită participarea unor reprezentanți ai serviciului de informații german la cercetări. Eu nu mă găseam în Capitală și eram cu Esalonul la Iași și întorcându-mă mi s'a raportat despre această descoperire și am citit dosarul cercetărilor deja încheiate. Am constatat că operațiunea avea două părți: o legătură politică pe care dl. Maniu o întreținea în exterior prin aparatul de telegrafie și astfel se explica prezența celor mai mulți oameni de ai săi în această organizație; dar am mai constatat că sub paravanul acțiunii politice aceștia făcuseră și spionaj în defavoarea armatei germane și a statului român. Complicii organizației căutau să atragă persoana d-lui Maniu în această afacere și am văzut din modul cum erau date declarațiile că germanii dacă ar fi luat cunoștință de tot conținutul lor, ar fi putut cere foarte bine arestarea d-lui Maniu.

Cum din tehnica și experiența acestor afaceri știam că o afacere de spionaj nu trebuie complicată cu problemele politice, am expus d-lui Maresal Antonescu această chestiune. D-sa a găsit foarte gravă imprudența făcută de dl. Maniu cu oamenii săi, cari la adăpostul acțiunii politice intrau în conflict de legea spionajului, ce prevedea pedeapsa cu moartea. Dl. Maresal Antonescu a reflectat mai multă vreme asupra acestei chestiuni și în urma unei discuții ni avută, am ajuns la soluția să înlocuim din dosar declarațiile cari angajau persoana d-lui Maniu și arătau imprudența sa, cu alte declarații ale aceluiași persoane, celace s'a și executat. Vechile declarații au fost date d-lui Maresal Antonescu. Mai menționez că unii dintre membrii organizației spuneau că importante fonduri din cele cheltuite au fost întrebuințate în propaganda românească din Ardealul de Nord, iar subseful organizației îmi afirmase că despre acest lucru știe Maniu, Mihalache și Dr. Lupu. Or, dl. Maresal Antonescu într-o scrisoare care a venit-o cu

116

Mihalache, a verificat acest lucru, iar dl. Mihalache i-a răspuns ca faptul este absolut fals, d-sa nu a avut nici o cunoștință despre această operațiune a membrilor din organizație și nici n'a cunoscut nimic din activitatea lor.

Dl. Maresal Antonescu a sfârșit apoi spunând, cei care mi-a repetat și mie, că sunt nevoit să înghit toate imprudentele d-lui Maniu, ca să nu dau argumente germanilor și arme în mână lor, ca să-mi ceară măsuri ce mi-ar complica situație internă.

Nesfârșite au fost intervențiile d-lui Maniu pentru ca procesul să nu fie judecat, iar membrii organizației să fie tratați în condițiuni omenesti..

Deoarece procesul ar fi însemnat un scandal public, în vreme de război, dificultăți cu germanii și punerea din nou în discuțiune a problemei Ardealului, s'a reușit până la urmă să se amâne acest proces, care nu a mai fost judecat.

A urmat din partea d-lui Maniu o serie de intervențiuni pe care le-a făcut prin mine la Maresalul Antonescu, atunci când vre'unii din membrii organizației sale politice erau internați în lagăr, căci într'adevăr pentru lipsă de seriozitate în viața publică, d-șii Ilie Lozar, Leucutia și Rachitan fusesera internați în lagăr, intrucat la Capsa, depe Calea Victoriei împărteau pe fituici scrise la mașină memoriile pe care dl. Maniu le-adresa Conducerii Statului. Cum am arătat și mai sus, aceste memorii venite dela un fost Președinte de Consiliu și reprezentant al Ardealului și conținând probleme politice de stat și de apărare națională, nu puteau să fie împărtșite în public, pe străzile Capitalei sau la cafeneau Capsa, așa cum făceau cei de mai sus.

Deasemenea dl. Maniu a mai intervenit la mine când nepotul său Zaharia Boilă pentru aceiași acțiune neserioasă fusese internat în lagăr, să intervin la Maresalul Antonescu ca să-și dea drumul. Asemenea intervenții s'au mai repetat și pentru Ghilezan și alți membrii ai partidului, pentru care Maresalul dăduse ordin să fie internați în lagăr din cauza acțiunii lor neserioase și care nu avea decăt un scop pentru a complica situația internă și să provoace dificultăți.

Dela o bucată de vreme, dl. Maniu a început să trimită prin intermediul meu unele informațiuni mai importante, pe

S. 119 Cristescu

17

care le avea din străinătate și cari priveau diferite probleme de stat. Dl. Maniu chema la d-sa pe Maiorul Magistrat Tului Goruneanu, Consilier la Curteade Apel din Timisoara, de unde îl cunostea și care era mobilizat la mine la serviciu. Îi dicta acestuia comunicarea, acesta mi-o aducea mie și eu o comunicam personal direct Maresalului Antonescu.

Pe această cale, la un moment dat dl. Maresal Antonescu mi-a ordonat să transmit d-lui Maniu că d-sa este ferm hotărât să cedeze locul d-lui Maniu, dacă d-sa garantează că poate să asigure o situație mai bună pentru țara noastră. Am făcut aceasta comunicare lui Maior Goruneanu, chiar în termenii fixați de dl. Maresal Antonescu și care îmi corectase personal comunicarea, astfel ca să fie cât mai precisă și cât mai categorică.

Dl. Maniu nu mi-a dat răspuns imediat, ci a amânat câteva zile și apoi a chemat pe Maiorul Goruneanu, căruia i-a dictat răspunsul.

Acest răspuns era redactat în termeni echivoci, astfel ca să nu rezulte direct nici o acceptare a propunerii D-lui Maresal Antonescu, dar nici un refuz formal. Și anume dl. Maniu punea atâtea condițiuni pentru acceptarea eventuală a guvernului și în așa fel urmau să se petreacă acele condițiuni, încât în fapt echivala o respingere a propunerii d-lui Maresal Antonescu.

Între altele dl. Maniu cerea permisiunea să i se dea voie să plece din țară pentru o bucată de vreme, să se consulte cu aliații și apoi să se înapoieze și să -și ia o serie de garanții și măsuri preventive. Or, și noi și el stiam foarte bine că este supravegheat de germani și dacă aceștia ar afla despre plecarea lui din țară, sau despre unele măsuri pe care Maniu le-ar fi luat în țară, ar fi reactionat fără discuție.

Dl. Maniu temându-se cumva ca dela Președinția Consiliului să nu se spună că el a refuzat propunerea de guvern, a început să lanseze prin intimii săi, că i s'a făcut o asemenea propunere, că el n'a refuzat-o, dar că a conditionat-o de anumite contingente și măsuri. Această acțiune era o acțiune de prevedere politică a d-sa ca să se știe și să nu poată fi acuzat pre-odată că a refuzat guvernul.

3. Ngilcrustes

Contactele au continuat pe această cale indirectă până ce au început tratativele de armistitiu și mai ales dela venirea Colonelului Chastlain în țară, când dl. Maniu m'a rugat să intervin la dl. Maresal Antonescu pentru ca să-i îngăduie o întrevedere cu Chastlain. I-am răspuns d-lui Maniu ca este prematură întrevederea chiar în timpul anchetei, mai ales că germanii erau foarte banuitori, întrucât cu trei zile înainte de venirea lui Chastlain în țară, germanii fusesera informați

dela Cairo, că va veni în țară un colonel englez, care se va întâlni cu dl. Maniu la Băile Herculane. Cum observațiunea germană în jurul acestei echipe de parasutisti englezi era foarte atentă, tocmai din această cauză și cum localul Inspectoratului Jandarmeriei, unde era detinută echipa de parasutisti, nu se preta la o asemenea întrevedere, am indicat d-lui Maniu că voiu cere autorizatiunea D-lui Maresal Antonescu însă ca întrevederea urmează să se facă mai târziu la locul și data pe care o vom alege noi mai convenabil.

Dealtfel am comunicat d-lui Maniu că tot cetace Chastlain a avut de spus în legătură cu misiunea sa, mi-a spus fără jenă și am comunicat D-lui Maresal Antonescu, care era în curent cu întreaga chestiune. Cum dl. Maniu susținea totuși că neapărat să vorbească cu Chastlain, am staruit la dl. Maresal Antonescu și s'a admis această întrevedere, care a avut loc într-o Duminică într-o pădure de lângă București și în astfel de condițiuni încât germanii nu au putut afla despre acest lucru.

Legaturile cu dl. Maniu au continuat pe chestiunea tratativelor de armistitiu. Erau două linii telegrafice pe care se lucra, prin cifrul Chastlain și Cristalurile cari fuseser rezervate de către noi în cercetarea dela Jandarmerie și nedescoperite germanilor (Cristalurile dau fiecare o lungime de undă specială și indicative deosebite) și prin aparatul lui Chastlain, iar a doua linie prin cifrul pe care dl. Maniu îl avea cu Cairo și prin aparatul de care d-sa dispunea și despre care vom vorbi în afacerea Turcan.

Au venit pe această cale condițiunile de armistitiu comunicate de Printul Barbu Stirbey dela Cairo. Le-am adus la cunoștința d-lui Maresal Antonescu, care mi-a ordonat să le

... 119 Quistles

prezintă și D-lui Maniu, ca să se pronunțe în special asupra problemei cedării teritoriului Basarabiei și Bucovinei. Prezentând aceste condiții d-lui Maniu, la întrunirile conspirative care aveau loc cu D-sa, i-am cerut să se pronunțe asupra lor, dacă pot fi acceptate sau nu, indicându-i că, dacă pentru Maresalul Antonescu condiția colaborării militare mai departe cu armata rusă împotriva germaniei este desigur destul de delicată, d-sa ca om politic trebuie să pronunțe în special asupra condiției de cesiuni teritoriale.

Dl. Maniu mi-a răspuns că atât d-sa cât și dl. Dinu Brătianu sunt împotriva cedării de teritorii și că el a făcut istoria în țara aceasta și pe care acum la bătrânețe nu o poate umbră. Discuțiunea s'a soldat cu angajamentul din partea d-sale de a da dispozițiuni Printului Barbu Stirbey, care Tratatul la Cairo ca să poată obține în aceste tratative ca problema teritorială să fie lăsată pentru discuțiune la pacea generală. În alta întrevedere dl. Maniu mi-a spus că totuși trebuie dat un oarecare răspuns Rusiei sovietice, ca să nu apară că România desconsideră aceste tratative și întrebându-l ce are de spus despre problema teritorială, d-sa mi-a răspuns că nu înțelege să desvolte discuțiile pe această temă prea mult cu Rușii, în momentul când aceștia erau foarte tari, ci să lase discuția mai în detaliu a chestiunii teritoriale atunci când aliații vor avea mai mult aplomb asupra rușilor.

În timpul sărbătorii Pastelui anul 1944, a sosit de la Cairo prin cîștrul Chastlain un ultimatum de 72 ore, în care România trebuia să se pronunțe dacă acceptă sau nu cele patru condiții puse de aliați și în caz contrar România se expune la războiul total. Am prezentat acest mesaj la Predeea d-lui Maresal Antonescu, care și-a manifestat surprinderea asupra acestui ultimatum, iar a doua zi, d-sa m'a chemat la Snagov, unde mi-a spus că are cu mine o conversațiune care nu trebuie să fie știută absolut de nimeni și în special să iau măsuri să nu afle germanii.

D-sa mi-a mărturisit că a fost surprins de termenii ultimatumului, întrucât avusese o întrevedere secretă cu Printul Barbu Stirbey înainte de a pleca la Cairo, și ca acest ultimatum, care începea cu fraza: "De la cele trei puteri aliate și delegat" adică Barbu Stirbey, este inexplicabil, cum a putut fi

primit de acesta față de conversațiile și angajamentele pe care și le-a luat în prezența Maresalului Antonescu.

Dl. Maresal Antonescu era deasemenea surprins de explicațiunile pe care Tom Marsterson le dădea lui Chastlain, asupra situației de pe frontul orientat, cum și asupra nenorocirilor ce se vor abate asupra României dacă nu primește ultimatumul.

D-sa m'a însărcinat să am chiar în cursul acelei nopți o nouă întrevedere cu dl. Maniu, luând absolut toate măsurile de prevedere pentru ca germanii să nu cumva să afle de acest fapt; să supun d-lui Maniu textul comentariului și a ultimatumului și să adaug mesagiul pe care d-sa mai de multă vreme îl trimisese Generalului Willson, Comandantul forțelor aliate de la Cairo și în care mesagiu cerea concursul de gentlemen și militar al Generalului Wilson pentru a interveni ca să se pună României condițiuni mai avantajoase de armistitiu. Cunoșteam acest mesagiu care trecuse prin mâinile mele și fusese cifrat cu Chastlain la Inspectoratul Jandarmeriei. Deasemenea dl. Maresal Antonescu mi-a indicat ca dl. Maniu să telegrafieze lui Stirbey ca să ceară explicațiuni asupra motivelor pentru cari s'a ajuns la acest ultimatum, în timpul unor tratative cari erau încă în curs, și că dorește explicațiuni cât mai ample din partea lui Barbu Stirbey, care urma să ceară și o amânare a executării ultimatumului.

Am luat contact cu dl. Maniu chiar în cursul acelei nopți, i-am supus textele respective și d-sa s'a arătat surprins de aceasta întorsătură a lucrurilor. După mai multe discuțiuni și reflecțiuni cari au durat trei ore, D-sa a ajuns la soluția să cheme pe Barbu Stirbey la Ankara, unde, prin Ministrul nostru Cretzianu, putea face un raport telegrafic cifrat dezvoltat asupra situației de la Cairo, iar d-sa a rămas adăugat că a mai hotărât să trimează pe Ministrul Plenipotentiar Visoianu, care să se întâlnească cu Barbu Stirbey la Ankara și apoi să plece mai departe la Cairo, Visoianu fiind considerat ca specialist în materie de tratative diplomatice.

Întrevederi cu dl. Maniu au mai avut loc cu ocazia descoperirii neplăcutei afaceri Turcan.

Știam ca dl. Maniu dispune de două aparate telegrafice, din care aflasem pe cale informativă ca unul se găsește în sta-

./.

2119 Cristescu

lat in Palatul Barbu Stirbey. Prin aceste aparate mergea o bună parte din mesagiile și ale Maresalului Antonescu si ale lui Maniu la Cairo si de acolo se primeau o serie de mesagii pentru Maniu si Maresalul Antonescu. La un moment dat germanii prin aparatura lor tehnică de goniometrie au stabilit existenta unui aparat telegrafic care lucra in fiecare dimineata la ora 7 cu Cairo; că acest aparat s'ar afla instalat in parcela dintre strada Luterana, Calea Victoriei si Ministerul Finantelor. Cum germanii lucrau in aceste chestiuni împreună cu ofiterul sef al Radio-transmisiunilor dela serviciul meu, eram tinut in curent cu toată această operațiune. La un moment dat germanii au ajuns cu cercetările cari îi puneau in măsură să afirme că aparatul ~~xxx~~ reperat de ei de mai multă vreme, s'ar gasi instalat in casa Printului Barbu Stirbey si cereau pentru a doua zi dimineata, după ultima verificare care urma să se facă in timpul transmisiunii intre orele 7-8 dimineata, o descindere in palatul Stirbey. Deoarece descinderea trebuia să se facă de catre ofiteri magistrati dela serviciul meu la care trebuia să asiste si germanii, pentru că așa se lucrase in toate celelalte cazuri, iar baza tehnica si informativa apartinea germanilor, am fost informat de catre ofiterul sef al transmisiunilor serviciului despre această descoperire, care mi-a cerut autorizația si echipa de magistrati pentru descinderea a doua zi in casa Stirbey. Am indicat ofiterului să nu comunice germanilor că mi-a raportat acest lucru, ci să stăruie să se continue verificările si precizuniile pentru că o perchezitiune in palatul Stirbey, personalitate de seama in țara românească și fost Președinte de Consiliu, dacă ar fi dat gres, si ar fi avut rezultat negativ, ar fi iesit un enorm scandal, celiace nu era de dorit, si i-am indicat să continue verificările.

Am alergat imediat la dl. Maresal Antonescu, căruia i-am raportat chestiunea, celiace a produs si asupra sa o foarte mare impresie si enervare, mai ales că i-am afirmat că stiu in mod pozitiv că acel aparat este al d-lui Maniu, prin care se face legatura cu Cairo si că trebuie salvată situațiunea de o manieră oarecare.

Dl. Maresal Antonescu a avut din nou izbucniri asupra lipsei de prevedere a D-lui Maniu si cum situațiunea era extrem

11921155

de delicată că puteam presupune că germanii au făcut în timpul verificărilor tehnice și supravegheri asupra Palatului Stirbey, unde puteau constata virite zilnice ale lui Maniu sau a unor intimi ai săi, trebuia să găsească și mai mult să înlesnesc o soluțiune pentru ca să iesim din acest grav impas. Faptul că Barbu Stirbey se găsea la Cairo, unde ducea tratative de armistitiu, faptul că presa engleză dintru început a lăsat să se facă o scurgere de informațiuni publice pe această temă și faptul că aparatul de telegrafie se găsea în însuși palatul Stirbey, dădea germanilor o extraordinară armă ca să reactioneze violent împotriva noastră.

Am înlesnit situațiunea d-lui Maresal Antonescu propunându-i ca nu este altă soluție decât să avizeze pe dl. Maniu ca chiar în cursul nopții aparatul și radiotelegrafistul să fie ridicați din casa Stirbey, transportați în altă parte, pentru ca chiar dacă germanii vor pretinde neapărat descinderea la Barbu Stirbey, aparatul și radiotelegrafistul să nu poată fi găsiți acolo. Dl. Maresal Antonescu a admis propunerea mea și m-a autorizat să iau contact cu dl. Maniu. Am luat contact într'adevăr în cursul nopții și am spus d-lui Maniu cercetările ce s'au făcut și rezultatul la care s'a ajuns, rugându-l ca chiar atunci noaptea, dacă aparatul se găsește în palatul Stirbey sau în oricare locuință din parcela de case indicate de germani, să fie imediat mutat, radiotelegrafistul ascuns, iar aparatul acesta cu aceiași ora de lucru și cu aceiași lungime de undă cunoscută de germani, să nu mai functioneze niciodată.

Decarece îl avizasem în prealabil pe Chastlain despre această descoperire, el vazuse situațiunea foarte gravă și se aștepta ca germanii, care în mai multe rânduri ceruse ca echipa să fie transportați în Germania, pentru cercetări, la care eu mă opusesem categoric, să ceară de această dată în mod cominatoriu transportarea echipei în Germania, pe baza descoperirii ce avea să se facă la Printul Stirbey și a legăturilor cu Cairo, de unde venise și Chastlain. Cu această ocaziune, Chastlain mi-a indicat că într'adevăr acesta este un aparat și un telegrafist pe care el l-a trimis lui Maniu din Cairo și că măsura mea este bine venită, para-

lizand suspctiunile si constatările germane. Totodată remer-
candu-i lui Chastlain cum se va putea continua de catre Maniu
legatura cu Cairo, acesta mi-a marturisit că mai este un aparat
si un telegrafist pe care el l-a trimis lui Maniu si cu care
Maniu poate lucra mai departe cu Cairo.

Dl. Maniu fără a-mi confirma existenta aparatului la
Stirbey, iar eu raspunzandu-i că are al doilea aparat cu care
să lucreze cu Cairo, dest era foarte incurcat in discuti, a
luat in cursul noptii măsuri pentru mutarea aparatului si a
telegrafistului.

A doua zi de dimineata la ora 7, la ora cand aparatul
luora obisnuit cu Cairo, germanii asezandu-se cu aparatele de
verificare pe aceiasi lungime de undă, au constatat că tele-
grafistul dela Stirbey a fost chemat de Cairo, i-a raspuns
de prezență si i-a dat o serie de indicative, din care rezulta
că conversatia a fost amanata pe alta dată. Aceasta operatiune
o facea telegrafistul, însă el nu se mai afla acum in casa
Stirbey, ci in alt loc, de unde facuse numai legatura și nu
mai continuase conversatia.

Verificarile facute cateva zile in sir de catre germani,
pe lungimea de unda si la ora indicată, au constatat că numai
Cairo chlama in continuu pe cel dela Bucuresti, dar Bucurestiul
nu mai răspunde. Prin urmare măsura ce o cerusem d-lui Maniu
se executase, însă numai in parte, după cum vom vedea mai tarziu
Eu a intarziat si ofiterul de legatură dela Radio transmise
mi-a comunicat că aparatul dela Stirbey nu mai lucrează, desi
Cairo il chlama incontinuu, iar germanii au stabilit prin mă-
suratori tehnice că aparatul chiar in dimineata cand avusese
ultima convorbire, nu se mai găsea in casa Stirbey. Eu am
contestat sefului meu de transmise, că aparatul desigur
nu a fost in casa Stirbey, si ce scandal s'ar fi petrecut
dacă eu as fi facut descinderea cu rezultat negativ.

Însă germanii nu s'au lăsat si imprudenta d-lui Maniu
ne-a venit in ajutor pentru noua descoperire a aparatului.
După o bucată de vreme Turcan a inceput să lucreze din nou cu
Cairo si ce este mai grav, la aceiasi oră 7 dimineata si pe
aceiasi lungime de undă. După două luni au stabilit casa in
care se afla in parcul de case in dosul străzii Maria Rosetti,
si au avizat pe ofiterul meu de transmise să vină la doua

1. E. Nicolae

zi dimineata la ora 8, intr'un anumit punct stabilit, impreună cu echipa tehnică română, cum si cu magistratul militar pentru o eventuală descindere deoarece au descoperit un alt aparat, despre care nu stiu încă in ce directie lucrează, si ca poate să fie vorba de un aparat polonez sau sovietic din care se mai descoperise pana in acea vreme.

Deoarece stiam in mod pozitiv aranjamentul ce-l făcusem cu dl. Maniu că aparatul să nu mai lucreze, pentru că poate fi prins de germani si condamnat in respectarea acestui angajament mi-am inchipuit ca nici nu mai poate fi vorba de vre-unul din aparatele lui Maniu sau de radiotelegrafistii săi. Echipa română a fost intalnita de germani in punctul fixat, luată de acolo si dusă pe mai multe străzi si oprită in fața unei case, unde germanii au spus : "aici este aparatul".

S'au făcut operatiile tehnice necesare, din care Turcan care era chiar in curs de lucru a simțit ca este filat, deoarece i se intrerupea si revenea curentul electric, operatie prin care se stabileste daca intr'adevăr aparatul se gaseste in casa indicată. Telegrafistul a demontat imediat aparatul si l-a ascuns in pod impreuna cu cifrele. A urmat descinderea, a fost gasit aparatul in pod si a fost arestat Turcan, si adus la sectia juridică a serviciului. Fiind avizat imediat de ofiterul de transmisiuni, am dat ordin la sectia juridică că nu se face absolut nici o cercetare pana nu voi cerceta eu personal chestiunea. Am luat pe Turcan din strada Plevnei unde era inchisoarea serviciului si l-am transportat in strada Sft. Ioan Nou, unde era birourile sectiei juridice a serviciului. L-am cercetat personal, si auzind cine sunt, mi-a facut imediat marturisiri complete, spunandu-mi ca este acelaș aparat cu care lucrat in casa Stirbey si ca este aparatul prin care atat Maniu cat si unele mesagii ale guvernului fusesse transmise la Cairo. Deasemenea mi-a mai indicat ca prin acest aparat au fost transmise si primite peste 700 de mesagii, care însă erau prinse intre timp de catre germani si le aveau notate pe toate. Am alergat la Maresal Antonescu, comunicandu-i situatia. A avut din nou esiri contra d-lui Maniu si a faptului că d-sa nu a ascultat sfatul ce i-am dat, să nu mai lucreze la acest aparat niciodată ci dimpotriwa lucrase in continuare la acelasi ora si pe acelasi lungime de undă.

Situatia de această dată in raport cu germanii devenea si

./.

Ing. Cristea

25

mai gravă, mai ales că germanii stiau ca este acelaș aparat care a fost la Stirbey, acelaș telegrafist și cereau cifrul.

Dupa îndelungate desbateri cu Maresalul Antonescu, d-sa a chemat și pe Mihai Antonescu și i-a arătat descoperirea făcută și situația gravă la care ne expuneam față de germani, totuși am spus d-lui Maresal Antonescu ca nu există altă soluție decât să fac cercetarile personal și să aranjez lucrurile de așa manieră ca germanii să nu afle și mai ales să nu aibe dovezi desti aveau suspiciuni, că nu este acelaș aparat care a fost stabilit la Stirbey, că nu a avut nici o legătură cu Maniu, ci a avut o legătură conspirativă în București pentru informații de spionaj, iar ca radiotelegrafistul nu cunoaste identitatea acelei persoane cu care se întâlnea în fața Ministerului de Externe și dela care primea și căruia îi predă mesagiile venite dela Cairo, adică în total să nu stabilească germanii că acesta era un aparat prin care se făceau legături politice, ci numai legături de spionaj. Și în plus, celace era mai important să fac așa ca germanii să nu intre în posesiunea cifrului cu care lucrase Turcan, pentru că altfel ar fi putut descifra textul mesagiilor transmise și primite dela Cairo, între care se găsea și mesajul Maresalului Antonescu către Generalul Wilson.

Am făcut o școală întreaga personal cu Turcan și cu colonelul Radu Ionescu, pe care i-am învățat cum să facă instrucția acestei afaceri chiar în fața germanilor. L-am învățat pe Turcan cum să dea răspunsurile și să nu iasă din cedrul lor, orice ar vrea germanii să facă contra lor, care nu puteau decât doar să-l ameninte. Am aranjat cu Turcan ca să dea unul din cele trei cifruri pe care le avea și care nu se lucrase absolut deloc astfel că germanii nu puteau descifra mesajii. Că acest cifru să fie ascuns în casa în care a fost descoperit Turcan, că Turcan să se lase bătut de către Colonelul Radu Ionescu și în genere un teatru întreg, după care Turcan trebuia să indice locul în care se găsea ascuns cifrul. Toate s'au petrecut după acest program. Germanii au fost încantați ca au intrat în posesiunea cifrului, l-au trimis la Berlin, Berlinul a făcut nesfarsite încercări de descifrare, nu a putut descifra mesajii și într'un torziu au restituit cifrul la București, când afacerea își pierduse din valoarea ei.

Dl. Maniu aflând de descoperirea aparatului, prin omul

./.

11921015

220
De

de legătură. mi-a comunicat că aparatul este al lui, rugându-mă să fac eu cercetarea personal pentru ca germanii să nu afle adevăratul rost al aparatului și să nu descifreze mesajele. I-am făcut ~~astfel~~ aspre reproșuri d-lui Maniu pentru că nu m'a ascultat, dar i-am promis că voi face de așa manieră ca germanii să nu poată trage concluzii politice din această chestiune și în special să nu aibă dovezile necesare.

Germanii au avut suspiciuni, dar nu au avut dovezi pe care să poată întemeia o intervenție către guvernul român.

În ultima întrevedere pe care am avut-o cu dl. Maniu, cu câteva zile înainte de armistițiu, d-sa mi-a spus că atât D-sa cât și Dinu Brătianu, cu care s'a înțeles, sunt de părere ca Maresalul Antonescu să fie acela care să încheie armistițiul, iar ei cu toți prietenii lor politici vor sta în jurul Maresalului și-l vor ajuta la această chestiune. Deasemenea dl. Maniu mai spunea că armistițiul fiind un act de ordin militar, trebuie încheiat de acel care a făcut și războiul; că armistițiul fiind un act prin excelență rapid, putea fi făcut mai bine ca ori cine de către Maresalul Antonescu, care detine puterile și armata în mână lui; că prin acest fapt cât și prin trecerea ce o avea la Hitler, Maresalul Antonescu poate paraliza o eventuală acțiune germană în cazul armistițiului. Și m'a rugat chiar personal să stăruiesc la dl. Maresal Antonescu să facă el armistițiul, căci ei îi vor da tot concursul.

Am adus toate acestea la cunoștința D-lui Maresal Antonescu.

Mai menționez că într-una din ultimele întrevederi cu dl. Maniu, d-sa mi-a comunicat că după rapoartele lui Stirbey, rezultă că Uniunea Sovietică a acceptat două ameliorări asupra condițiilor de armistițiu și anume: că dacă armata noastră nu vrea să întoarcă armele contra germaniei și să lupte mai departe, rușii se vor mărgini numai să o dezarmeze și al doilea că se va fixa în interiorul țării o zonă neutră pe care trupele rusești nu vor intra.

119 Brătianu

-27-

In ceea ce priveste inceputul razboiului, contra Uniunii Sovietice, dupa informatiunile mele, rezulta ca a fost din partea Guvernului si o perioada de pregatire politică a razboiului. Existau legaturi foarte bune intre dl. Maresal Antonescu si dl. Ioan Mihalache si deasemenea existau legaturi foarte bune si au fost intretinute intotdeauna intre dl. Mihai Antonescu si dl. Gheorghe Bratianu.

Dupa informatiunile mele, partidul liberal si national taranesc au acceptat in mod tacit razboiul pentru recucerirea Basarabiei si a Bucovinei, iar ele si-au spus Maresalul Antonescu sa fie acela care sa duca perioada de razboi si legatura cu Germania, ei ramanand ca rezerva pentru cealalta legatura cu Externete.

Stiu deasemenea ca la inceputul razboiului, a avut loc discutii intre dl. Mihai Antonescu si Ion Mihalache, in care s'a convenit ca să accepte cu toți ducerea razboiului la sfarsitul caruia se va face un guvern national.

In ceea ce priveste sprijinul economic pe care Păncile liberale si in special Banca Nationala l-a dat cu ocazia razboiului, faptele sunt destul de evidente si băncile si industriile liberale au lucrat intens cu germanii si au avut castiguri importante.

Asupra memoriului pe care sefi partidelor liberal si national taranesc, le-au adresat conducatorului statului dela o bucata de vreme, - căci nu au existat memorii la inceputul razboiului -, dupa informatiile si verificările mele, rezulta că aceste memorii erau numai acte inregistrate la Președintia Consiliului de Miniștri, pentru ca eventual, in caz de nereusita a campaniei din Est, ele să constituie o justificare a acestor două partide, cum că ele nu au fost de acord in special cu trecerea peste Nistru, cum si motive de speculatiune politica.

Pentru ca să concretizăm importanta minimă pe care sefi celor două partide opinau in actiunea politică a acestor memorii, voi cita două fapte trăite de mine personal si anume: stiam ca dl. Dinu Bratianu fusese in audientă la Maresalul Antonescu, cu care a avut o discutie lungă, asupra situatiei politice.

La plecare, Dinu Bratianu i-a spus d-lui Maresal: "Uite,

./.

S. H. Cristea

in chestiunile de care am vorbit, ti-am adus si scrisorica aceasta". Dl. Maresal Antonescu i-a raspuns: Dacă ai adus-o, las-o aici; dar dupa plecarea lui Dinu Bratianu a observat ca scrisorica, care era un fel de scurt memoriu, nu era semnata de Dinu Bratianu.

Si atunci trimis pe seful său de Cabinet la Dinu Bratianu acasa, ca să semneze scrisorica, pentru că altfel nu avea valoarea unui act oficial si numai așa dl. Dinu Bratianu si-a pus semnatura pe acel act, despre care desigur mai tarziu avea să spună că are importanță istorică.

Al doilea fapt: In cursul anului 1943, mă găseam la Olănești la o cură de ape minerale, unde se găsea si dl. Maresal Antonescu, in acelos scop. Am primit dela Bucuresti, dela serviciu, copia unui memoriu depus la Președintia Consiliului de Ministri si semnat de Iuliu Maniu si Dinu Bratianu. Am prezentat această copie d-lui Maresal Antonescu la Olănești, intr'o lungă audientă. D-sa mi-a cerut să-i las copia. Seara am fost chemat la telefon de dl. Maresal Antonescu, care mi-a spus ca a venit dela Bucuresti dl. Mihai Antonescu, i-a adus toate hartiile dela Președintie si nu are nici o cunoștință despre acel memoriu a carei copie eu i-o dădusem.

Am afirmat -D-lui Maresal Antonescu că faptul este absolut exact si ca sursa din care detineam acea copie, mi-a dat totdeauna informatii verificate, si că voi verifica chiar in seara aceea telefonic la Bucuresti, ceea ce am si facut, si am comunicat din nou D-lui Maresal Antonescu că faptul este perfect exact. A venit la telefon dl. Mihai Antonescu, care mi-a spus că daca eu pretind ca dl. Gh. Bratianu mi-a prezentat acel memoriu, el trebuie să conteste, fiindcă nu-l vazuse pe Gheorghe Bratianu inainte de plecarea din Bucuresti. Ierurile au rămas nelămurite, pana cand, tocmai dupa o săptămăna, dl. Mihai Antonescu mi-a telefonat că eu am avut dreptate, numai că eu am posedat copia memoriului inainte de a i se fi depus la Președintie. Ca din cercetările facute de el, rezulta că la vreo câteva zile, Gh. Bratianu a trimis memoriul unui sef de cabinet, care fiind dat fara indicatia importantei lui, a umblat prin mai multe birouri ale Președintiei si intr'un târziu in fine a ajuns si la dl. Mihai Antonescu.

Dealtfel, valoarea juridică, politică si istorică

a acestor memorii a fost foarte mult scăzută prin faptul că după ce ele erau date la Președinție, circulau pe fiteuici, pe străzile capitalei și în cafenele, formând obiectul de comentarii al tuturor cetățenilor și ajungeau astfel și la Legatia Germană.

În ceea ce privește relațiile personale între șefii celor două partide și conducerea guvernului, ele au fost totdeauna destul de bune, deși erau unele neînțelegeri pe problemele politice.

Dl. Maniu l-a văzut în două sau mai multe rânduri pe dl. Maresal Antonescu, Ion Mihalache îl vizita mai des, iar Gh. Brătianu păstra legătura permanentă cu dl. Mihai Antonescu.

Toate intervențiile din partea celor două partide se făceau prin aceste două persoane, iar altele prin mine și foarte multe din ele au fost satisfăcute.

În ceea ce privește blocul democratic, am remarcat de la dl. Maniu, într-una din întrevederi, că Germanii cunosc această organizație politică și că ar fi bine ca acțiunea să fie mai bine acoperită.

Dl. Maniu se ferea să-mi vorbească despre existența blocului democratic, deși știa prea bine că toată lumea politică din București cunoaște rostul acestei organizări și cu atât mai mult eu, ca șeful unui serviciu de informații.

În legătura cu măsurile de represalii luate contra populației evreiești, cele două partide nu au făcut o acțiune hotărâtă de protest în contra acestor măsuri, ci s-au limitat la simple aliniate în memoriile pe care le alcătuiau și nici decum nu aveau altă acțiune de protest efectiv.

Asupra acțiunii protestatare a celor două mari partide, trebuie să menționez că la ultimul plebiscit, ea nu s-a manifestat de nici o manieră, întrucât, după cum se știe, au fost numai 66 de voturi contra, iar șefii celor două partide cu intimii lor politici s-au mărginit să se abțină de la vot, găsindu-și alte ocupații prin provincie, ca să nu se angajeze de nici o manieră în legătura cu campania din Est.

În ceea ce privește atitudinea acestor două partide față de Uniunea Sovietică, după toate informațiile mele, rezulta că ele nu priveau cu ochi buni relațiile cu Uniunea

Sovietică si dacă aceste relatiuni ar fi fost pur formale, ei ar fi fost foarte multumiti.

Dealtfel este stiut ca cele mai multe măsuri contra organizatiilor muncitoresti si in raporturile cu Uniunea Sovietica au fost luate în decursul vremurilor de catre aceste două partide de guvernament.

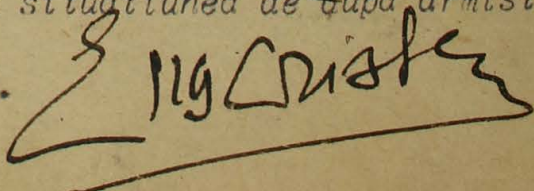
In relatiile ce le-am avut cu dl. Maniu, D-sa afirma că nu avem ce ne face, că trebuie să dăm un răspuns Rusiei Sovietice si trebuie găsit un aranjament pentru ca armata rusă să nu intre pe teritoriul român ca razboinică, in care caz toata intelectualitatea românească, zicea d-sa, că va fi suprimată.

Aceste discuțiuni au avut loc in lunile Iulie si August 1944.

In legatura cu semnarea armistitiului, mai relatez urmatoarele: Cu ocazia convorbirei avuta in seara de 22 August avuta cu dl. Mihai Antonescu, d-sa mi-a comunicat că dăduse deja un ultimatum de trei zile lui Clodiu si Killinger, ca armata germană să aduca forte suficiente pentru refacerea frontului. Că Killinger i-a afirmat că dacă si linia Focsani ar fi fost trecuta, zona petroliferă fiind pierdută si poarta Balcanilor deschisă, Germania a pierdut războiul.

Tot în acea seară, Mihai Antonescu a aranjat cu Generalul Vasiliu pregatirea lui Chastlain pentru plecarea a doua zi cu avionul la Cairo pentru semnarea armistitiului. Iar in cursul noptii in intrevvedereea lunga ce a avut loc între d-nii Mihailache si Maresal Antonescu, se aranjase, asa cum mi-a afirmat mai tarziu dl. Mihailache si asa cum stiam si eu din stăruintele D-lui Maniu, ca dl. Maresal Antonescu să încheie armistitiul. Prin aceasta dl. Maniu cat si dl. Dinu Bratianu urmăreau ca sa nu-si puna ei semnatura pe un act de caziune de teritorii, deoarece ei fusesera aceia cari făcuse atata propagandă in contra lui Gh. Tatarascu pe tru cedarea Basarabiei si a Bucovinei. Si, mai urmăreau, ca să angajeze tot pe Maresalul Antonescu in această semnare de armistitiu, ei revenind mai tarziu cu forme de guvern salvatoare pentru situatiunea de după armistitiu.

./.

37
31
(31)

Deasemenea mai mentionez că în ziua de 23 August dimineata, a avut loc la Snagov o intrebvedere intredl. Maresal Antonescu si Gheorghe Bratianu, iar la ora 3 fara un sfert, am fost chemat de dl. Maresal Antonescu care mi-a spus ca vazand situatiunea frontului in care solutia militara era compromisă si nu mai era decat solutia politica a discutat si aranjat cu Gh. Bratianu ca toata lumea să fie de acord pentru incheierea armistitiului, însă pentru ca oamenii nostri politici să nu souna mai tarziu că ei nu au fost de acord cu cedarea de teritorii, Maresalul Antonescu a cautat sa-i angajeze si pe ei in aceasta actiune, in care, dupa cum se aranjase cu Gh. Bratianu, partidele de opozitie să dea un apel catre țară in care să arate ca sunt de acord cu Maresalul Antonescu si sustin incheierea armistitiului de catre el si cedarea celor două teritorii; că un manifest identic va lansa si el catre țară, iar cu textele acestor două opeluri se va prezenta Majestății Sale Regelui, spunand ca este inteles cu oamenii politici ca să facă armistitiul si sa cedeze definitiv Basarabia si Bucovina, si mi-a adogat Maresalul Antonescu, am insarcinat pe Mihai Antonescu care a si plecat la Bucuresti, ca sa intocmeasca cu opozitia textul acestor proclamatii, după care mă voi duce la Majestătea sa Regele.

Hotararea acestor două partide de a semna aceasta proclamatie cat si precipitarea spre incheierea cat mai rapida a armistitiului, era drept o urmare a inaintării rapide a armatei sovietice, care in acel timp ajunsese aproape de Vaslui, iar armata română se găsea in debandadă.

Scuz public
D. Săvârșescu

1196/12/28

TRIBUNALUL POPORULUI
CAB 4 INSTRUCȚIE
BUCUREȘTI
Nr. 345
1946 Febr. 11

M. 24

1946 Febr. 11

Le dosarul 99/45

32

Domnule Acuzator Public,

Am onoare a vă înainta alăturat dosarul nr. 120/945 al acestui cabinet, privitor pe Eugen Cristescu, bănuț criminal de răsbăiu și vă rugăm să binevoiți a dispune ca cercetările în cauză să fie continuate de către acel cabinet, întrucât, pentru motivele arătate în încheerea noastră din 27 Febr. a.c., ne-am deseseizat în favoarea dv.

Acuzator Public
Procedes

Domnului Acuzator Public al Cab. I. Instrucție
Trib. Poporului București

TRIBUNALUL SPECIAL
PENTRU JUDECAREA CELOR VINOVATI
DE DEZASTRUL TARII

ACUZATOR PUBLIC SEF

Nr. 22

23 Februarie 1945.

DOMNUL ACUZATOR PUBLIC,

Avem onoare a vă înainta o copie după
Jurnalul Consiliului de Miniștri din 29 Ianuarie
, trimis nouă de către Președinția Consiliului
miniștri cu adresa Nr. 355 din 20 Februarie
1945.

ACUZATOR PUBLIC SEF,

amiei Sale

Domnului Acuzator Public,

34 34
Consiliul de Miniștri în ședința sa din 29 Ianuarie 1945;
Luând în deliberare măsurile legale în vederea stabilirii răspunderilor celor vinovați de crime de război;

Având în vedere dispozițiunile art.14 din Convențiunea de Armistițiu între Guvernul Român și Guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite și Statele Unite ale Americii, publicată în Monitorul Oficial Nr.219 din 22 Septembrie 1944;

În baza dispozițiunilor art.5 și 7 din legea Nr.50, publicată în Monitorul Oficial Nr.17 din 21 Ianuarie 1945;

D E C I D E:

Art. 1.- Ordonăm arestarea persoanelor mai jos arătate, bătute a fi comis crime de război și deferirea lor acuzatoriilor publice, spre cercetare și instrucție:

- 1/ Ion Antonescu, fost președinte al Consiliului de Miniștri;
- 2/ Mihai Antonescu, fost Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri, Ministru de Justiție și al Afacerilor Externe.
- 3/ General Pantazi Constantin, fost Ministru al Apărării Naționale;
- 4/ Profesor Alexianu Gheorghe, fost Guvernator al Transilvaniei;
- 5/ Eugen Cristescu, fost Șef al Serviciului Special de Informații;
- 6/ Radu Lecca;

Art. 2.- Ratifică toate măsurile privative de libertate luate în mod provizoriu înainte de 29 Ianuarie 1945 împotriva persoanelor prevăzute în prezentul jurnal.-

Art. 3.- Domnul Ministru al Justiției, este însărcinat cu executarea prezentului Jurnal.-

TRIBUNALUL POPORULUI CABINETUL I
ORDONANTA

1945

95

Noi Avocat Ion Raiciu Acuzator Public,
Având în vedere că

a funcționat ca _____ în Guvernul Antonescu și că în această calitate a putu săvârși fapte din cele prevăzute și sancționate de legea nr. 312/945.

Considerând că pentru a stabili existența unor asemenea fapte este necesar a se întreprinde cercetările.

În conformitate cu dispozițiunile art.5 al legii nr.312/945.

DISPUNEM

A se întreprinde cercetări asupra lui _____

în cadrul dispozițiilor legii nr. 312/945.

dată în Cabinetul nostru

Acuzator Public.

Av. I. Raiciu

Raiciu

Cabinetul Nr. 1. BUCUREȘTI**MANDAT DE ARESTARE Nr. 104**

In numele legii și al Majestății Sale Regelui Mihai I.

Noi Vasile Stoican Acuzatorul Public al Tribunalului PoporuluiCabinetul I.- asistat de d-l Grefier al Cabinetului.Având în vedere și cercetările întreprinse până în prezent aflate în dosarul cabinetului nostru Nr. I. încheiat contra lui Eugen Cristescu de ani 1 deprofesiune fost Director al S.S.I. cu domiciliul în București Str.Nr. 1 acuzat că a săvârșit crime de dezastrul țării și crime de războiu prevăzute de art.1 al.b și art.2 al.a.b.c.d.e.f.g.l.m.n și o din legea312/945 și pedepsite de art.3 al.2.3 și ultim și art.16 ale aceleiași legi în schimb cu art.101 Cod Penal.

Având în vedere că din cercetările făcute și din actele dosarului rezultă sarcini și în dicii grave de culpabilitate contra acuzatului;

Văzând și interogatoriul luat acuzatului, care s'a atașat la dosar.

Având în vedere că faptele de mai sus expuse sunt prevăzute de art. 1.al.b și art.2 al.a.b.c.d.e.f.g.l.m.n. și o din legea 312/945.și se pedepsește cu deținuția grea pe viață sau deținuția grea de la 3-20 ani sau deținuție riguroasă de la 3-20 ani în ce privește faptele de la art.1; cu munca silnică pe viață sau munca silnică pe timp mărginit în ce privește faptele de la art.1 al.l.m.n. și o și cu moartea sau munca silnică pe viață în ce privește celelalte fapte.-

Având în vedere că aceste fapte sunt grave și că arestarea sa se impune.

Având în vedere că arestarea acuzatului este necesară instrucției care este în curs fiind de audiat martori cum și pentru faptul că acuzatul dacă ar fi liber ar putea comunica cu martorii și influența depozițiunile lor, fapt ce poate compromite mersul normal al cercetărilor și mai existând și temere de dispariție.

Văzând și, disp. art. 7 din Legea Nr. 312 publicată în Monitorul Oficial Nr. 94 partea
I-a din 24 Aprilie 1945.

Având în vedere că în cauza arestarea susnumitului acuzat a fost incuviințată de d-l
Acuzator Public Șef, prin adresa Nr. _____ din _____ 1945.

Pentru aceste motive

DISPUNEM :

Arestarea preventivă a acuzatului Eugen Cristescu, fost Director al S.S.I.
domiciliat în București.

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca în conformitate cu legea Nr. 312/945 să-l
aresteze și să-l conducă la Tribunalul Poporului cabinetul Nr. I.

Invităm pe toți depozitarii forței publice să dea concursul cuvenit pentru executarea
acestui mandat, care s'a semnat de noi și s'a investit cu sigiliul cabinetului nostru.

Dat în cabinetul de instrucție Nr. I. al Tribunalului Poporului din București B-dul
Ferdinand Nr. 92, astăzi 11 Aprilie 1946.

ACUZATOR PUBLIC,

Gre,

Dosar Nr. _____

amela
Ministerul Afacerilor Interne
- Cabinet -

34

Dos. E. Grustea

Verificarea

activității și gestiunii Serviciului Special
de Informații

38

București, 18 Octomvrie 1944

Nr. 3.635.

SECRET

Domnul

General Mag. P A I S

Procuror General la Curtea Militară de
Casație și Justiție.

Am onoare a vă remite alăturat, în original, raportul Nr. 258 din 17 Octomvrie 1944, al Prefecturei Poliției Capitalei, rugându-vă să binevoiți a lua cunoștință de rezoluția Domnului Ministru al Afacerilor Interne.

D. O.

DIRECTOR DE CABINET

Lt. Colonel,

E. Plesnilă.

17 Oct. 1944.

"Se va trimite Gl. Magistrat
Păiș, pentru cercetările ce
face".

General ss. Aldea.

CABINETUL MINISTRULUI

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ROMÂNIA

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

CABINETUL MINISTRULUI

Nr. 3.655.

SECRET

39 39 39
București, 18 Octomvrie 1944.

PREFECTURA POLITIEI CAPITALEI

- C a b i n e t -

Am onoare a vă aduce la cunoștință că rapoartele Dvs.Nr.239 din 9 Octomvrie și Nr.258 din 17 Octomvrie 1944, au fost trimise D-lui General Mag.Păiș, Procuror General la Curtea Militară de Casație și Justiție, pentru cercetări.

D. O.
DIRECTOR DE CABINET
Lt.Colonel,

E.Flesnilă.

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

CABINETUL MINISTRULUI

Nr.3.490.

SECRET

35
40
București, 17 Octombrie 1944.

Domnul

General Mag. P A I S

Procuror General la Curtea Militară de
Casație și Justiție

Am onoare a vă remite alăturat, în original, raportul Nr.239 din 9 Octombrie 1944, al Prefecturii Poliției Capitalei, rugându-vă să binevoiți a lua cunoștință de rezoluția Domnului Ministru al Afacerilor Interne.

D. O.

DIRECTOR DE CABINET

Lt.Colonel,

E.Plesnilă.

9.X.1944.

"Gl.Mag.Păiș, pentru cercetare"

General ss.Aldea.

PREFECTURA POLIȚIEI CAPITALEI

CABINETUL PREFECTULUI

No. 247

București 13 Octombrie 1944

Ministerul Internelor-Cabinet

387 14 oct. 1944

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

- Cabinet -

Am onoarea a raporta următoarele:

Când am luat conducerea Prefecturii Poliției Capitalei, adică la 1 Septembrie a.c., între primele chestiuni de rezolvat a fost și aflarea și arestarea lui Eugen Cristescu, dispărut.

Ca primă măsură, au fost cercetați și anumiți funcționari ai Serviciului Secret, în scopul de a se afla locul de refugiu a lui Eugen Cristescu.-

Intre aceștia a fost și funcționarul Trohani, pe care însă nu l-am găsit.-

După câteva zile, susnumitul s'a prezentat din proprie inițiativă, aflând că a fost căutat și ceva mai mult, în afară de declarația ce a făcut asupra celor ce știa de Eugen Cristescu, mi-a făcut declarații și despre un număr de dosare "arhivă personală a lui Eugen Cristescu", pe care acesta i-a dat-o să o ascundă.-

Această arhivă a fost luată la Prefectura Poliției Capitalei unde se găsește și azi.-

Având în vedere că Eugen Cristescu, între timp, a fost descoperit și arestat, că o Comisiune specială îl cercetează, sunt de părere și rog să aprobați ca mai sus menționatele dosare să fie numerotate, sigilate și parafate și să fie vărsate Serviciului S., unde să fie cercetate, împreună cu restul arhivei Serviciului S. de către Comisiunea de Anchetă.

PREFECTUL POLIȚIEI CAPITALEI

Colonel,

N. Cristea.

Comunicat:

-M.Af.Int.Subsecret.de Stat-

SECRET

*Se nu preda
Comisiunii
cercetare
fapt*

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
CABINETUL MINISTRULUI

București, 15 Octomvrie 1944.

Nr. 3.587.

SECRET

PREFECTURA POLITIEI CAPITALEI

- Cabinet -

La Nr. 247 din 13 Octomvrie 1944;

Am onoare a vă face cunoscut că Domnul
Ministru a dat dispozițiuni ca dosarele "arhiva
personală a lui Eugen Cristescu", să fie predate
Comisiei de Cercetare, care funcționează la Mi-
nisterul de Războiu.

D. O.
DIRECTOR DE CABINET
Lt. Colonel,

E. Plesnilă.

N O T A

Cu Nr.3.264 din 27
Sept., s'a cerut Min.
Război, complectarea
Comisiei pentru veri-
ficarea activității și
gestiunii S.S.I., cu
dl.Col.Mag.D.Rudeanu.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
SUBSECRETARIATUL DE STAT AL ARMATEI DE USCAT
DIRECȚIUNEA JUSTITIEI MILITARE

Adresa poștală:

M. A. N., Piața Valter Mărăcineanu. — București

Telefon : 4.28.00

N: 433 din 4 Oct. 1944

DOMNUL MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE

STRICT-SECRET.

Dosarul și Nr. dv.

Data dv.

Dosarul și Nr. nostru (a se repeta în răspuns)

Data

Privește:

La Adresa D-Voastră No. 3264/1944 Strict-Secret către Domnul Ministru de Război, am onoarea a raporta următoarele:

- Colonelul Magistrat Rudeanu Dumitru, numit în Comisiunea de verificare a activității și gestiunii Serviciului Special de Informații, luând contact cu Domnul Ministru al Justiției, A. Căpățină, Domnia sa arată că D-nii I. Udrea, Consilier la Înalta Curte de Casație și I. Ivașcu, Consilier la Înalta Curte de Conturi, propuși de d-sa a fi numiți în această comisiune, nu mai sunt disponibili, primind între timp alte însărcinări.

- În consecință Domnul Ministru al Justiției, a cerut și obținut dela Domnul Prim Președinte al Curții de Casație, eri 3 Oct. 1944, recomandarea altor consilier pentru această însărcinare.

- În cursul aceleiași zile, a supus cu o notă, Consiliul de Miniștri, următoarea dificultate în numirea acestei comisiuni: În regimul trecut, aceste comisiuni se numeau prin decret-lege de către Conducătorul Statului. - În prezent trebuie să se hotărască care este procedura de urmat pentru instituirea comisiunilor de anchetă.

Rezultatul la această notă, Domnul Ministru de Justiție A. Căpățină nu-l cunoaște, întrucât nu a luat parte și nici nu poate participa la ședințele Consiliului de Miniștri.

- În această situațiune, vă rugăm să binevoiti a interveni pentru grabnica soluționare a acestei chestiuni.

DIRECTORUL JUSTITIEI MILITARE

GENERAL MAGISTRAT I. Arama

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

COALA DE CONEXARE

OBIECTUL

Verificarea activității Serviciului Special de Informații

Nr. crt. 1	Nr. de înregistrare al actelor conexe 2	OBSERVAȚII 3	Nr. crt. 1	Nr. de înregistrare al actelor conexe 2	OBSERVAȚII 3
1	3240 / 944		21		
2	3242 / 944		22		
3	3246 / 944		23		
4	3264 / 944		24		
5	3243 / 944		25		
6	3256 / 944		26		
7			27		
8			28		
9			29		
10			30		
11			31		
12			32		
13			33		
14			34		
15			35		
16			36		
17			37		
18			38		
19			39		
20			40		

Nr. de bază

3240 / 944

N O T A

488
46

Cu Nr.3.264 din
27 Sept.1944, M.A.I.,
a propus complectarea
comisiei pentru veri-
ficarea S.S.I., cu
Col.Mag.Rudeanu.

ROMANIA

MINISTERUL DE RĂZBOIU
Cabinetul Ministrului

Nr. 21819

47

București 30 Sept. 1944

Ministerul Internelor-Cabinet

711/3376, 21 oct. 44

59
471

Strict-Secret

DOMNULE MINISTRU,

Ca urmare la adresa Domniei Voastre Nr. 3264/944,
relativ la rumirea unei comisiuni pentru verificarea
activității și gestiunii Serviciului Special de In-
formații;

2 OCT. 1944

Domnule Ministru
a citit aceasta
adresa si a
vorbit la 3 x.
cu dl. Ministru
de Razboi in
 aceasta chestiune.
Atol Rudeanu

Am onoare a vă aduce la cunoștință că sunt de
acord cu propunerile Domniei Voastre ca această co-
misiune să fie completată cu Colonelul Magistrat
Rudeanu.

In acest scop, am dat dispozițiunile necesare.
Primiți, vă rog, Domnule Ministru, asigurarea
deosebitei mele considerațiuni.-

MINISTRUL DE RAZBOIU
General de Corp de Armată,

M. Racoviță

D-SALE

DOMNULUI MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE

PREFECTURA POLIȚIEI CAPITALEI

CABINETUL PREFECTULUI

No. 234

Confidential-Personal

26 SEP. 1944

- Prezentat lui ministrului
- lui extras cerințe
- era necesar din
- acest raport și cum
- te cut în ordine
- Nr. 3264 către
- M. D.
- H. G. G. G.

București 26 Septembrie 1944

Ministerul Interioare-Cabinet

7113273.2102 26 ix 1144

48
48

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

- Cabinet -

Am onoarea a înainta alăturata
Notă Informativă, pentru a servi Comi-
siunii de anchetă la cercetarea lui
Eugen Cristescu și a Serviciului Spe-
cial de Informații.-

PREFECTUL POLIȚIEI CAPITALEI

Colonel,

N. Cristea

NOTA INFORMATIVA,

=====

1.- Serviciul Special de Informații, în forma în care a funcționat până la data de 23 August 1944, era un serviciu public investit cu informația generală ce interesa conducerea Statului.

In acest scop, atribuțiunile sale generale constau din: procurarea, verificarea și completarea informațiilor externe și interne, conform necesităților semnalate de Președinția Consiliului de Miniștrii, Marele Stat Major și celelalte autorități ale Statului.

2.- Pentru executarea acestor atribuțiuni, Serviciul Special de Informații a dispus de următoarele mijloace:

a) Personal:

- Ofițeri 89 (64 activi + 25 rezervă),
- Subofițeri 24 (22 activi + 2 rezervă),
- Funcționari bugetari 502,
- Funcționari diurniști 302.

b) Fonduri:

Bugetul pe 1944/1945, alocat de la Președinția Consiliului de Miniștrii a fost de 560.000.000 lei, în afară fondurilor secrete.

c) Material tehnic:

- 3 autostații T.F.F.
- 2 stații T.F.F. fixe
- 3 stații T.F.F. semi fixe
- 26 stații T.F.F. portative
- 1 autostație ascultare pe bandă
- Serviciul fotografic și laboratoare
- Tipografie, etc.-

b) Mijloace de locomotie:

- 100 turisme,
- 40 camioane,
- atelier reparatii.

3.- Cu toate mijloacele de care a dispus, Serviciul Special de Informatii, în forma în care a funcționat și cu conducerea pe care a avut-o, nu și-a atins scopul, deoarece:

a) N'a avut un obiectiv bine fixat, întrucât și-a dispersat eforturile în chestiuni de minimă importanță, care de cele mai multe ori serveau interese străine de țara noastră sau particulare. Din această cauză a avut misiuni limitate, aproape exclusiv la inițiativa proprie, fără verificări și în domenii informative cu totul restrânse.

b) N'a fost bine informat asupra adevăratei situații din U.R.S.S.; se poate spune chiar că a fost dezinformat.

c) Informațiunile procurate Președinției Consiliului de Miniștri și Marelui Stat Major, au fost tendențioase sau de rea credință.

d) Deasemenea n'a fost bine informat nici asupra adevăratei situații interne și în special asupra adevăratei stări de spirit din armată, sau, dacă s'a cunoscut adevărata stare, forurile în drept au fost deasemeni eronat informate, aceasta tot din rea credință.

e) În ceea ce privește conducerea acestui serviciu, se constată că au fost atât de servili intereselor germane, încât au fost puși în imposibilitate de a arăta adevărul, cu curaj, forurilor superioare.

Cu această structură și organizare de lucru, S.S. I, în forma în care a funcționat, n'a făcut nici un serviciu, nici chiar guvernării pe care o servea, cu atât mai puțin intereselor superioare și permanente ale Națiunii.

4.- În schimb, Serviciul Special de Informatii a fost/servit complet autorităților germane, cu care a asigurat o legătură permanentă, colaborând prin schimb

de informații cu caracter politic și militar și contribuind la creșterea de rețele informative speciale: Secția " G " (militară) și Secția " Contra Sabotaj (Gestapo).-

Neglijând aproape complet misiunile sale principale, S.S. de Informații s'a ocupat mai mult de intrigă, urmărirea oamenilor politici și supravegherea Palatului Regal.-

Conducătorii acestui serviciu au fost servili față de conducerea fostului regim, pentru a fi pe plac.-

La adăpostul acestei atitudini, conducerea s'a ocupat mai mult de interesele personale, urmărind îmbogățire cât mai rapidă, prin nenumărate abuzuri și ilegalități, dintre cari cităm:

- a) Chestiunea fondurilor pentru Transnistria și felul în care se făcea schimburile de lei în U.R.S.S. și invers;
- b) Fraudele și abuzurile comise în Transnistria;
- c) Abuzurile cu mașinile Serviciului, utilizate după criterii subiective și de către persoane străine;
- d) Fondurile utilizate de garaj, majorarea prețurilor la reparațiuni, precum și reparațiunile de mașini particulare în contul serviciului;
- e) Fondurile misiunilor în străinătate, atât ale S.S.I. cât și celelalte dela Ministerul de Externe;
- f) Fondurile informative afectate de Ministerul Aerului și utilizate de biroul respectiv din cadrul S.S.I.;
- g) Numiri, înaintări și detașări ilegale;
- h) Fondurile și depozitul de alimente al Casei de Economii a S.S.I.;
- i) Distrugerea unor dosare cari făceau dovada aservirii către germani.

Din enumerarea numai a celor de mai sus, ajungem la concluzia că S.S.I. sub conducerea pe care a avut-o, a dăunat interesele națiunii și a jefuit banul public.

5) Deasemeni este necesar a se preciza:

- a) Cari sunt fondurile în aur și valută străină pe care la data de 23.9.1944, le avea Serviciul Secret și nu erau trecute în scripte (circa 250 milioane).-

b)- Care este situația fondurilor în străinătate la dispoziția rezidenților (consuli)?

c - Ce depozite are Serviciul Secret sau Cristescu, în străinătate?

d - Care sunt imobilele și valorile lui Cristescu, puse sub numele lui Marcel Stănescu, cumnatul său?

e)- Care sunt proprietățile sale, inclusiv cele camuflate?

f - De ce fonduri personale dispunea E. Cristescu la 23 August, în ce fel de valută și unde sunt?

g - Ce bijuterii a lucrat Cristescu la diferiți bijutieri în București în ultimii 3 ani și ce bijuterii a achiziționat. Unde sunt?

h - Ce legături a avut cu Comandorul Teodoru și pentru ce misiuni l-a întrebuințat ?

i - Dosarul cu afacerile de valută din Elveția (Maior Cristea).

j - Idem cu valutele din București.

6. In legătură cu aceste chestiuni, cei cari pot da relații sunt:

- Eugen Cristescu, fostul Director General al S.S.I.;

- Colonel Lisievici, actualul Director General al S.S.I., fost Sef al Secției de Informații și al Eșalonului din Est, care a lucrat în teritoriile din U.R.S.S.;

- Colonel Ionescu Palius, ultimul Sef al Eșalonului din Est ;

- Lt. Colonel Ionescu Micandru, Seful Secției " G ", care făcea legătura cu delegații Serviciului de informații German și Gestapoul.

- Lt. Colonel Proca Alexandru, Seful Secției contra sabotaj, care făcea legătura cu Legația Germană și cabinetul lui Kilinger;

- Lt. Colonel Borcescu, Seful Secției Contra-Informații, care supraveghea Palatul Regal;

- Lt. Colonel Diaconescu, Seful Secției Administrative, care manipula fondurile;

- Director Trohani, Seful Oficiului de Studii și Documenatre;

53 53 55

- Maior Tomescu, fost Secretar General al Serviciului, care aranja plecările tuturor curierilor diplomatici, de cele mai multe ori cu însărcinări particulare sau trafic de devize. Amestecat și în chestiunea fondului dela Cetatea Albă și fondurile în franci elvețieni din misiunea ce a avut-o la Madrid;

- Director Gh. Cristescu, colaborează la supravegherea Palatului Regal și amestecat în mănuierea fondurilor dela Casa de Economie;

- Locot.rez. Begnescu Fl., omul de casă al lui Eugen Cristescu, utilizat pentru supravegherea oamenilor politici și amestecat în fraudele cu fondurile dela biroul care avea legătură cu S.S. al Aerului;

- Petrovici Grigore, care a mănuit importante fonduri dela Ministerul de Externe în dese misiuni ce le făcea în străinătate.-

7.- Se menționează că din cei indicați, se găsesc deja arestați la Prefectura Poliției Capitalei, următorii:

- Directorul Trohani;
- Directorul Cristescu Gh.;
- Lt.rez. Begnescu Fl.

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
CABINETUL MINISTRULUI

545 54 56 54
București, 26 Septembrie 1944

Nr. 3.264

STRICT SECRET
Domnul

General de Corp de Armată
MIHAI RACOVITA
MINISTRUL DE RAZBOIU

Urmare la adresa Nr. 3.142 din 20 Septembrie 1944.

Am onoare a vă aduce la cunoștință, că pentru verificarea activității și gestiunii Serviciului Special de Informații, care a trecut acum sub ordinele Dvs., Domnul Ministru al Justiției, a propus o Comisiune care să fie compusă din D-nii H. Udrea, Consilier la Înalta Curte de Casație, ca președinte, dl. I. Ivășcu, Consilier la Înalta Curte de Conturi, ca membru și dl. Ilie Stoenescu, Consilier la Curtea de Apel București, ca secretar.

Sunt de părere ca această Comisiune să fie compusă din patru persoane și în acest scop să fie completată cu Colonelul Mag Rudeanu.

Procedura Comisiunii va fi aceea prevăzută de legile din 27 Septembrie 1940, cu modificările din 7 Noembrie 1940, 27 Februarie și 4 Martie 1941.

Vă rog să binevoiți a da ordinele necesare de urmare, pentru ca această cercetare să înceapă cât mai curând posibil.

Chestiunile cari vor face obiectul cercetărilor, sunt cele trecute în nota anexă.

Primiți, vă rog, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
GENERAL DE CORP DE ARMATA,

A l d e a

N o t a

cu

chestiunile ce urmează a fi cercetate de Comisiunea de anchetă, referitoare la persoana d-lui Eugen Cristescu și a Serviciului Special de Informații.

1. Cari au fost directivele generale date de Serviciul Special de Informații și cum au fost aduse la îndeplinire;
2. Modul cum au fost recrutați informatorii Serviciului Special de Informații;
3. Activitatea acestor agenți;
4. Sumele cu cari aceștia au fost retribuiți și dacă aceste sume reprezentau o echivalență a muncii prestate, atât pentru agenții din țară, cât și pentru cei din străinătate;
5. Fondurile misiunilor în străinătate, atât ale S.S.I., cât și celelalte dela Ministerul de Externe;
6. Fondurile informative afectate de Ministerul Aerului și utilizate de biroul respectiv din cadrul S.S.I.;
7. Cari sunt fondurile în aur și valută străină pe cari la data de 23 August 1944, le avea Serviciul Secret și nu erau trecute în scripte (circa 250 milioane);
8. Care este situația fondurilor în străinătate la dispoziția rezidenților (consuli)?;
9. Ce depozite are Serviciul Secret sau Cristescu în străinătate ?;
10. Fondurile pentru Transnistria și felul în care se făceau schimburile de lei în U.R.S.S. și invers;
11. Fraudele și abuzurile comise în Transnistria;
12. Numiri, înaintări și detașări ilegale;
13. Distrugerea unor dosare cari făceau dovada aservirii către germani;
14. Fondurile și depozitul de alimente, ale Casei de Economii a S.S.I.;
15. Abuzurile cu mașinile Serviciului, utilizate după criterii subiective și de către persoane străine;
16. Fondurile utilizate de garaj, majorarea prețurilor la reparațiuni, precum și reparațiunile de mașini particulare în contul serviciului;
17. Cari sunt imobilele și valorile lui Cristescu puse sub numele lui Marcel Stănescu, cumnatul său ?;
18. Cari sunt proprietățile lui Cristescu, inclusiv cele camuflate ?;

68
56

19. De ce fonduri personală dispunea Cristescu la 23 August 1944, în ce valută și unde sunt ?;
20. Ce bijuterii a lucrat Cristescu la diferiți bijutieri în București în ultimii 3 ani și ce bijuterii a achiziționat. Unde sunt ?;
21. Ce legături a avut cu Comandorul Teodoru și pentru ce misiuni l-a întrebuințat ?;
22. Dosarul cu afacerile de valută din Elveția (Major Cristea);
23. Dosarul cu valutele din București.

-----0000000-----

MINISTERUL JUSTITIEI
CABINETUL MINISTRULUI

București, 23 Septembrie 1944

57

69
57

26/IX
Adresa Conf. pres.
de Rasb. pt
Comisia

Ministru
formarea
necaz urgent
G. I. I.

STIMATE DOMNUL MINISTRU,

Ca urmare la nota Dv. și convorbirea ce am avut, am onoare
a vă comunica:

1) Propun ca Președinte a acelei Comisiuni pe dl. H. Udrea
Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție, iar ca
membru pe dl. I. Ivașcu Consilier la Inalta Curte de Conturi.

Secretar propun pe dl. Ilie Stoienescu, Consilier la
Curtea de Apel București.

Comisiunea își va alege personalul ajutător de care va
avea nevoie și care forțamente va fi numeros și de speciali-
tate. In această ordine de idei, eu am fost deplin mulțumit
de Dl. Condos, referent la Inalta Curte de Conturi.

Cu această ocaziune ar fi încă să se atragă atențiunea
Comisiunii, că procedura e aceea prevăzută de legile din 27
Septembrie 1940 cu modificările din 7 Noembrie 1940, 27
Februarie și 4 Martie 1941.

Practica pe care o am mă îndreptățește să afirm că
aceste legi răspund tuturor necesităților.

2) Colegul de care mi-ați vorbit nu s'a prezentat încă.

Al Dvs, cu cea mai aleasă considerațiune,

MINISTRUL JUSTITIEI,

Aureliu Căpățînă
Aureliu Căpățînă

Col. Mag. Rudeanu

PREFECTURA POLIȚIEI CAPITALEI

CABINETUL PREFECTULUI

No. 630

30 Septembrie

București

1944

Ministerul Internele-Cabinet

3265 2 oct 44

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

- Cabinet -

Urmare la Nr.224 din 26 Septembrie

1944;

Am onoarea a înainta alăturata Notă

Informativă, pentru a servi Comisiunii

de anchetă la cercetarea lui Eugen

Cristescu și a Serviciului Special de

Informații.-

Se na trimite în copie

M. R. pt a se anexa

la adresa noastră

nr 3265 / din 26.9.44

strict secret.

[Signature]

PREFECTUL POLITIEI CAPITALEI

Colonel,

N. Cristea

[Signature]

30 Septembrie 1944

~~72~~
~~50~~
~~59~~

NOTA INFORMATIVA,

=====

1.- In Noembrie 1941, structura Serviciului Special de Informații a fost modificată după dispozițiile date de Avwehr-ul german. Maiorul Stranski, ofițerul de legătură german, a adus serviciului, prin Lt.Colonel Ionescu Micandru o schemă de organizare tip, după care Eugen Cristescu a dispus imediat adaptarea.-

Maiorului Stranski i se plătea discret o sumă lunară. Din această sumă, o parte reprezintă un fond personal iar restul se considera ca fond informativ pentru "rețeaua" pe care acesta ar fi avut-o în Bulgaria și Turcia.

In afară de aceasta, Stranski aducea la schimb cantități de mărci și valute străine pe care serviciul i le schimba, având în vedere condițiunile favorabile în care putea face schimbul la Banca Națională.-

S'au descoperit câteva cazuri în care s'a constatat, că se făcea spionaj maghiar împotriva României cu concursul: Serviciului de Informații German, dovedindu-se că germanii organizau din punct de vedere tehnic aceste focare de spionaj împotriva României, dotându-le, în special, cu aparate de radio.-

Cazurile descoperite au fost imediat mușamalizate. Amănunte se pot obține dela Secția Contra Spionaj din S.S.I.

2.- Rezidenții din străinătate:

Numirile în străinătate s'au făcut de către Eugen Cristescu, în foarte multe cazuri, pe considerațiuni de rude-nie, afaceri cu devize, cadouri și stăruințe lăaturalnice realizate din aceleași motive.

Mulți din cei trimiși în străinătate au fost astfel sau afaceriști, înlesnind contrabande, sau incapabili cari dădeau lunar cadouri la București pentru a fi menținuți în posturi, sau profesioniști de cea mai degradantă speță, gata să se pună la dispoziția cui plătește mai mult.-

7260
6760

Ar fi necesară o anchetă asupra activității lor și asupra modului cum au fost numiți.-

Rechemarea urgentă a tuturor celor numiți în străinătate în ultimii ani este cu atât mai imperioasă, cu cât toți au colaborat cu serviciul de informație german.-

Astfel, Colonelel deblocat Urlățeanu, numit rezident la Istanbul, când a trebuit să fie rechemat, din cauza vieții scandaloase pe care o ducea acolo și care a stârnit reacțiunea diplomaților români, a fost totuși acoperit de Eugen Cristescu și a rămas mai departe în Turcia ca salariat al Serviciului de Informație german.-

Aproape toți cei trimiși în Turcia s'au menținut acolo prin cadouri date la București conducătorilor serviciului.-

În această privință trebuie revizuită și situația numeroasei familii Trifon, care a acaparat și în interese proprii, și făcând servicii personale familiei Cristescu, nenumărate posturi în Balcani.-

Trifon, numit Vice-Consul la Ankara, a fost un prețios auxiliar al serviciului de informații german.-

Din Turcia i se trimitea lui Eugen Cristescu cadouri, dintre care unele pentru D-na Maria Antonescu.-

S'a susținut că o parte din cei numiți în străinătate încasau efectiv numai jumătate din salarii, restul fiind oprit la București ca pescheș pentru numirea lor în posturi.-

3.- Chestiunea curierilor diplomatici

Maiorul Tomescu, fostul Secretar General, a fost numit în străinătate spre stupefacția funcționarilor cinstiți fiindcă îi făcuse servicii personale lui Eugen Cristescu, fiind intermediarul prin care fostul Director General cerea, celor trimiși curieri în străinătate, cadouri.-

Fiind de o incapacitate notorie a trebuit să fie rechemat dela Madrid, în urma stăruinței Ministerului de Externe. Nu și-a putut justifica fondurile. Intrând în conflict cu Col. Ad-tiv Diaconescu (pentru a domina, Eugen Cristescu provoca desbinări între colaboratorii săi apropiați) . Seful Secției Administrative, pentru a se răzbuna împotriva lui, a trimis în Elveția un funcționar proaspăt angajat, cu reputația de excroc, Dorovici, să urmărească și să denunțe în Elveția o contrabandă; de aci a rezultat cazul contrabandei, în care a fost implicat Maiorul Cristea, dela Secția Informații, ale cărui mărturisiri pot fi prețioase, acum .-

./.

61

Se pare că erau trei grupe care se ocupau cu contrabanda.-

Eugen Cristescu, prin rudele lui numite în serviciu și cu celelalte două grupe care aveau legătură și la Frontul de Est, din Secția Informații: Colonel Ad. Diaconescu și Maior Tomescu.-

Aceste grupe lucrau și pe cont propriu și prin colaborare.-

De aci, ai izbucnit divergențe, care pot fi speculate la cercetări.-

Contrabandele erau facilitate de unii curieri diplomatici din cadrele serviciului.-

Numirea acestor curieri era prin ea însăși o afacere.-

Acei ce făceau cadouri sau contrabandă plecau des în cursă.-

Când au început bombardamente grele în Bulgaria, Ungaria și Germania, au început să fie trimiși mai des și funcționari corecți.-

Este necesar să se caute atât la Serviciu S.S.I., cât și la Ministerul de Externe, numele curierilor și datele la care au plecat, pentru a se vedea că unii funcționari au plecat de zeci de ori în cursă.-

Astfel, funcționarul Voinea, dela Frontul de Est a fost trimis în străinătate de cca 30 de ori și care are astăzi o apreciabilă avere.-

Maiorul Tomescu, fostul Secretar General al Serviciului spune că Eugen Cristescu sau Directorul Gh. Cristescu (acesta din urmă vorbind în numele lui Eugen Cristescu) are nevoie de anumite lucruri din străinătate și că banii i se vor da la întoarcere de către Directorul General.-

La întoarcere însă nu i se mai înapoia banii. Acest abuz de putere îl practica și Comisarul Petrovici.

Când, în a doua cursă, curierul nu mai cumpăra ceace i se impunea, el putea fi sigur, după ce i se făceau observații severe, că nu va mai pleca niciodată în cursă.-

Dintre acei ce dădeau regulat cadouri se recrutau și curierii care făceau contrabandă.-

Este necesar să se cerceteze amănunțit misiunile curierilor Gheorghe Cristescu (frate cu E.C.) și Grigore

Petrovici (nepotul lui E.C.) , cari se duceau în special la Istambul, Geneva și Lisabona.-

În legătură cu această chestiune trebuie cercetat Maiorul Tomescu, fost Secretar General și care cunoaște dedesubturile, atât în ordine politică cât și în ordine financiară și care acum sigur că va vorbi având motive, fiind în ultimul timp foarte nemulțumit de tratamentul ce i s'a aplicat.-

Lămuriri în legătură cu cazul Maiorului Cristea, poate da și fostul agent Enescu, implicat în această afacere.-

În legătură cu numirile curierilor, este necesar să fie cercetat și funcționarul Ștefănescu Anghel, dela Secretariatul Serviciului, adus la acest post tot de Maiorul Tomescu, funcționar care era în legătură strânsă cu cei cari aranjau cursele curierilor și făcea legătura cu Biroul Cifrului, dela Ministerul de Externe.-

4.- Spionajul Palatului Regal.

La început, cu ajutorul Lt.Colonel Căpățână A., iar mai târziu Lt.Colonel Octav Rădulescu, foști comandanți militari la Soc. de Telefoane, se făcea interceptarea telefoanelor Palatului și ale tuturor persoanelor în legătură cu Casa Regală, acestea fiind raportate Marelui Antonescu și Serviciului German.-

Lt. Colonel Borcescu Traian se ocupau în mod special cu mișcările M. S. Regelui și a oamenilor săi de încredere, civili sau militari.-

Lucrările de această speță erau întocmite, de Eugen Cristescu cu concursul dactilografilor Silvișteanu și în urmă Șichitiu, care pot da lămuriri. Iar Comisarul Grigore Petrovici se ocupa special cu supravegherea ofițerilor înlăturați de Marelui Antonescu din armată și cari erau bănuți că sunt în legătură cu Palatul Regal.-

5.- Afacerile din Transnistria.

În Transnistria s'au comis numeroase abuzuri și fraude în urma cărora s'au îmbogățit o serie de ofițeri și funcționari.

Datele necesare pot fi obținute prin cercetarea Cpt. Neștianu, fost Șef al Centrului Odesa, Cpt. Dimitriu, fost Șef al Subcentrului Tiraspol, Maior Curelaru, Director Trohani, etc, aceștia sunt interesați.-

Relații prețioase poate da - fără a fi fost implicat - Sblt. rez. Dumitriu, fiul Colonelului Magistrat Dumitriu, care a prezidat Curtea Marțială care l-a condamnat pe Codreanu. Sblt. Dumitriu știe și de o crimă comisă pentru a se acoperi anumite fraude.

Cercetări mai amănunțite printre funcționarii dela Frontul de Est ar descoperi pe acei cari au făcut jafuri și asasinate în U.R.S.S. pentru a se fura bijuterii, covoare, bani etc., Eugen Cristescu a cunoscut abuzurile făcute dar n'a luat măsuri.-

S'au făcut și schimburi clandestine, cu profituri personale însemnate, cu monede și R.K.S.S., din și în Transnistria.-

În această privință trebuiesc cercetați Lt.Colonel Intendant Diaconescu, Șefii Centrelor S.S.I. din Transnistria și agentul Antoniu.-

Deasemenea trebuie cercetat felul în care au fost mânuite de Maiorul Tomescu, - pe atunci Căpitan - fondurile dela Cetatea Albă. Despre dosarul afacerii știe Lt.Colonel Intendant Diaconescu.-

6/ Spionajul lui Iuliu Maniu

Cu ajutorul evreului Soreanu (Haim Schor) care era în foarte bune legături cu anturajul lui Iuliu Maniu, Eugen Cristescu era informat în cele mai bune condițiuni de tot ce se pune la cale acolo.-

Informatorul era plătit pentru aceste servicii cu cca 350.000 lei lunar, afară de premii date pentru „lucrări speciale”, iar în ultimele 6 luni a avut la dispoziție și un automobil al Serviciului, cu șofer (Ilie Tața) și întreținere.

Rezultatele interesau, în special, Serviciul de Informații German, care un timp făcea legătură pentru aceste chestiuni politice prin Consilierul Von Rittgen.-

Lt. Colonel Borcescu și ajutorul său Niculaie Stănescu, cari se ocupau asiduu cu spionajul la Iuliu Maniu, sunt în prezent - și acest lucru pare destul de bizar - în permanență, în anticamera lui Iuliu Maniu.

7/ Afacerea cu mașinile.

În timp ce Secția Auto era condusă de Căpitanul Gamulea s'a montat afacerea Fuelop.-

În schimbul intervenției lui Eugen Cristescu la Consiliul de Patronaj și datorită căreia i s'au făcut lui Fuelop mari înlesniri pentru import-export, aceasta pe lângă ce a dat Patronajului - pentru autorizația primită - a dat și Serviciului Special de Informații, cu o sumă derizorie, câteva automobile (8-10), afacerea s'a perfectat prin firma "Mocana".

Amănunte în această chestiune se pot lua dela Cpt. rez. Gamulea.-

Din parcul de automobile al S.S.I., familia Cristescu avea la dispoziție cca 10 automobile: Eugen Cristescu 4, soția sa 1, Mircea Cristescu 1, Gică Cristescu 2, Lt.Colonel Vasile Cristescu 1, la moșia (via) lui Eugen Cristescu dela Severin erau 2 camioane ale serviciului, încărcate cu mobilă, cari așteptau în permanentă ordin de plecare.-

Eugen Cristescu a cumpărat un automobil "Horch", cu suma de lei 800.000 (?), care a fost reparat la serviciu, echipat cu cauciucuri noi dela Severin și apoi revândut cu cca 4 milioane (amănunte se pot lua dela Maiorul Ionian, actualul Sef al garajului).-

Tot în contul serviciului au fost separate complet mașinile Maiorului Ing. Luca și a lui Tony Mânzatu, omul de încredere a lui Eugen Cristescu, care a avut legături strânse cu D-nul Tester, Seful Gestapoului din România.-

8.- Afaceri cu carnete de scutire de muncă.

S'au obținut numeroase carnete de scutire de muncă pentru evrei, sub pretext că au fost informatori ai S.S.I.

În realitate, cei mai mulți nu au fost informatori, ci au plătit bani.-

Lt. rez Begnescu Fl. a indicat că are informatori niște evrei pe care nu numai că nu-i plătea, deși încasa fonduri pentru ei, dar dela care lua bani pentru a-i scuti de munca obligatorie.-

În această chestiune mai pot fi cercetați Lt. Colonel Borcescu Traian, Stănescu Niculae și funcționarii cari făceau legătura cu Comisariatul General pentru Problemele Evreești (Radu Lecca).-

9.- Fondurile extra legale.

La S.S.I. s'au făcut, ca o consecință a contrabandelor de devize, și afaceri de devize la Bursa Neagră. În această privință știe unele amănunte funcționarul Franga dela Secția Administrativă.-

Din toate aceste operațiuni ilegale au rezultat importante sume.-

Astfel se crede că la 23 August la casieria serviciului a existat un fond de câteva zeci de milioane în dize și aur, fond care are o mănuire specială.-

De câteva zile, Generalul Cuzin, Controlorul utilizării fondurilor dela S.S.I., lucrează asiduu la serviciu, unde se crede că se fac urgente lucrări pentru acoperirea fondurilor cari nu erau înregistrate legal și a posturilor din buget care rămăseseră descoperite.-

Dacă nu se iau urgente măsuri de sigilare și de verificare, toate fondurile vor fi puse la punct, iar cele fără bază legală vor dispărea.-

Directorul Lepădatu a afirmat că Serviciul Ad-tiv nu ar fi în regulă cu conturi în valoare de zeci de milioane.-

10.- Situația personalului.

S'au făcut numiri și avansări ilegale.

Directorul Personalului Lepădatu le-a acoperit și le acoperă și în prezent, și a tolerat să se facă înaintări ilegale dau să fie numiți direct în funcțiuni importante, oameni cari nu aveau acest drept. Pentru lămurire trebuiesc cercetate cazierile personale.-

Chestiuni diverse.

Comisarul Victor Ionescu, adus în serviciu de către Eugen Cristescu ca om al său de încredere, a încasat în ultimi ani, milioane de lei pentru informatori despre a căror existență nu se știa sau lipsiți complet de valoare.-

Cu toate că s'a arătat că informațiile acestora sunt lipsite de valoare, Victor Ionescu a continuat să încaseze fondurile, fiind sprijinit de Eugen Cristescu.-

Acelaș sistem a fost utilizat de Lt.rez. Begnescu care din când în când, ca și Victor Ionescu, schimba numele conspirativ al pretinsului informator, pentru „ a se încerca alții", în rezultat rămânând aceiași informatori fictivi sau inutili.-

- Eugen Cristescu a creiat un birou al pașapoartelor Prin acest birou s'au făcut afaceri pretinzându-se bani pentru a se da aviz favorabil celor ce vroiau să plece în străinătate.

- Funcționarul Boldur a fost suspectat și mutat disciplinar de Eugen Cristescu, ca agent german. Deasemenea, fratele său Căpitan Aviator Boldur, în prezent Comandantul unui Aeroport pe lângă București.

Pentru anchetarea activității lui Eugen Cristescu, fostul șef al S.S.I., se indică și următoarele persoane, cari pot da lămuriri :

1/ Inspector General Ad-tiv Stefănescu, fost arestat din ordinul lui Eugen Cristescu, care cunoaște activitatea acestuia încă de când era la Siguranță și la Ministerul de Interne.

2/ Colonel Magistrat Velciu, fost șeful secției juridice din S.S.I.

Dat afară de Eugen Cristescu printr'o manevră făcută împreună cu delegatul Serviciului German.

Cunoaște activitatea persoanelor indicate, precum și organizarea serviciului.-

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

CABINETUL MINISTRULUI

STRICT SECRET

67

80
68

București, 2 Octombrie 1944.

Domnul

General de Corp de Armată
MIHAIL RACOVITA
MINISTRUL DE RĂZBOIU.

Urmare la adresa Nr.3.264 din 27 Septembrie 1944 ;
Am onoare a vă remite alăturata "Notă Informativă"
de care vă rog să binevoiți a lua cunoștință și a dispune
să fie supusă Comisiunii care va ancheta activitatea Servi-
ciului Special de Informațiuni.

Primiți, vă rog, Domnule Ministru, asigurarea deose-
bitei mele considerațiuni.

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
GENERAL DE CORP DE ARMATA

A l d e a .

65
30 Septembrie 1944
68

N O T A I N F O R M A T I V A

1. In Noembrie 1941, structura Serviciului Special de Informații a fost modificată după dispozițiile date de Avwehr-ul german. Maiorul Stranscki, ofițerul de legătură german, a adus serviciului, prin Lt. Colonel Ionescu Micandru o schemă de organizare tip, după care Eugen Cristescu a dispus imediat adaptarea.

Maiorului Stranscki i se plătea discret o sumă lunară. Din această sumă, o parte reprezintă un fond personal, iar restul se considera ca fond informativ pentru "rețeaua" pe care acesta ar fi avut-o în Bulgaria și Turcia.

In afară de aceasta, Stranscki aducea la schimb cantități de mărci valute străine pe care serviciul i le schimba, având în vedere condițiunile favorabile în care putea face schimbul la Banca Națională.

S'au descoperit câteva cazuri în care s'a constatat, că se făcea spionaj maghiar împotriva României cu concursul: Serviciului de Informații german, dovedindu-se că germanii organizau din punct de vedere tehnic aceste focare de spionaj împotriva României, dotându-le, în special cu aparate de radio.

Cazurile descoperite au fost imediat mușamalizate.

Amănunte se pot obține dela secția de contra-spionaj din S.S.I.

2. Rezidenții din străinătate:

Numirile în străinătate s'au făcut de către Eugen Cristescu, în foarte multe cazuri, pe considerațiuni de rudenie, afaceri cu devize, cadouri și stăruințe lăaturalnice realizate din aceleași motive.

Mulți din cei trimiși în străinătate au fost astfel sau afaceriști, înlesnind contrabande, sau incapabili cari dădeau lunar cadouri la București, pentru a fi menținuți în posturi, sau profesioniști de cea mai degradantă speță, gata să se pună la dispoziția cui plătește mai mult.

. / .

Ar fi necesară o anchetă asupra activității lor și asupra modului cum au fost numiți.

Rechemarea urgentă a tuturor celor numiți în străinătate în ultimii ani este cu atât mai imperioasă, cu cât toți au colaborat cu Serviciul de Informații german.

Astfel Colonelul deblocat Urlățeanu, numit rezident la Istanbul, când a trebuit să fie rechemat, din cauza vieții scandaloase pe care o ducea acolo și care a stârnit reacțiunea diplomaților români, a fost totuși acoperit de Eugen Cristescu și a rămas mai departe în Turcia ca salariat al Serviciului de Informații german.

Aproape toți cei trimiși în Turcia s'au menținut acolo prin cadouri date la București conducătorilor serviciului.

În această privință trebuie revizuită și situația numeroasei familii Trifon, care a acaparat și în interese proprii, și făcând servicii personale familiei Cristescu, nenumărate posturi în Balcani.

Trifon, numit Vice-Consul la Ankara, a fost un prețios auxiliar al Serviciului de Informații german.

Din Turcia i se trimitea lui Eugen Cristescu cadouri, dintre cari unele pentru D-na Maria Antonescu.

S'a susținut că o parte din cei numiți în străinătate încasau efectiv numai jumătate din salarii, restul fiind oprit la București ca peșcheș pentru numirea lor în posturi.

3. Chestiunea curierilor diplomatici.

Maiorul Tomescu, fostul Secretar General, a fost numit în străinătate spre stupefacția funcționarilor cinstiți, fiindcă îi făcuse servicii personale lui Eugen Cristescu, fiind intermediul prin care fostul Director General cerea celor trimiși curieri în străinătate, cadouri.

Fiind de o incapacitate notorie, a trebuit să fie rechemat dela Madrid, în urma stăruinței Ministerului de Externe.

Nu și-a putut justifica fondurile. Intrând în conflict cu Colonel Administrativ Diaconescu (pentru a domina, Eugen Cristescu provoca desbinări între colaboratorii săi apropiați).

Șeful secției administrative, pentru a se răsbuna împotriva lui, a trimis în Elveția un funcționar proaspăt angajat, cu reputația de escroc, Dorovici, să urmărească și să denunțe în Elveția o contrabandă; de aci a rezultat cazul contrabandei, în care a fost implicat Maiorul Cristea, dela Secția Informații, ale că-

rui mărturisiri pot fi prețioase acum.

Se pare că erau trei grupe care se ocupau cu contrabanda.

Eugen Cristescu, prin rudele lui numite în serviciu și cu celelalte două grupe care aveau legătură și la frontul de Est, din Secția Informații: Colonel Ad. Diaconescu și Maior Tomescu.

Aceste grupe lucrau și pe cont propriu și prin colaborare.

De aci, au izbucnit divergențe, cari pot fi speculate la cercetări.

Contrabandele erau facilitate de unii curieri diplomați din cadrele serviciului.

Numirea acestor curieri era prin ea însăși o afacere.

Acei ce făceau cadouri sau contrabandă plecau des în cursă.

Când au început bombardamentele grele în Bulgaria, Ungaria și Germania, au început să fie trimiși mai des și funcționari corecți.

Este necesar să se caute atât la Serviciul S.S.I., cât și la Ministerul de Externe, numele curierilor și datele la cari au plecat, pentru a se vedea că unii funcționari au plecat de zeci de ori în cursă.

Astfel, funcționarul Voinea, dela frontul de Est, a fost trimis în străinătate de circa 30 de ori și care are astăzi o apreciabilă avere.

Maiorul Tomescu, fostul secretar general al Serviciului, spunea că Eugen Cristescu sau Directorul Gh. Cristescu (acesta din urmă vorbind în numele lui Eugen Cristescu), are nevoie de anumite lucruri din străinătate și că banii i se vor da la întoarcere de către Directorul General.

La întoarcere însă nu i se mai înapoia banii. Acest abuz de putere îl practica și comisarul Petrovici.

Când, în a doua cursă, curierul nu mai cumpăra ceiace i se impunea, el putea fi sigur, după ce i se făceau observații severe, că nu va mai pleca niciodată în cursă.

Dintre acei ce dădeau regulat cadouri se recrutau și curierii cari făceau contrabandă.

Este necesar să se cerceteze amănunțit misiunile curierilor Gh. Cristescu (frate cu Eugen Cristescu) și Grigore Petrovici

(nepotul lui Eugen Cristescu), care se ducea în special la Istanbul, Geneva și Lisabona.

În legătură cu această chestiune trebuie cercetat Maiorul Tomescu, fost secretar general și care cunoaște dedesubturile atât în ordine politică, cât și în ordine financiară și care acum sigur că va vorbi având motive, fiind în ultimul timp foarte nemulțumit de tratamentul ce i s'a aplicat.

Lămuriri în legătură cu cazul Maiorului Cristea, poate da și fostul agent Enescu, implicat în această afacere.

În legătură cu numirile curierilor, este necesar să fie cercetat și funcționarul Ștefănescu Anghel, dela Secretariatul Serviciului, adus la acest post tot de Maiorul Tomescu, funcționar care era în legătură strânsă cu cei care aranjau cursele curierilor și făcea legătura cu Biroul Cifrului, dela Ministerul de Externe.

4. Spionajul Palatului Regal.

La început, cu ajutorul Lt. Colonel Căpățână A., iar mai târziu Lt. Colonel Octav Rădulescu, foști Comandanți Militari la Societatea de Telefoane, se făceau interceptarea telefoanelor Palatului și ale tuturor persoanelor în legătură cu Casa Regală; acestea fiind raportate Mareșalului Antonescu și Serviciului german.

Lt. Colonel Borcescu Traian, se ocupa în mod special cu mișcările M.S. Regelui și a oamenilor săi de încredere, civili sau militari.

Lucrările de această speță, erau întocmite de Eugen Cristescu cu concursul dactilografilor Silvișteanu și în urmă Sichițiu, cari pot da lămuriri. Iar Comisarul Grigore Petrovici se ocupa special cu supravegherea ofițerilor înlăturați de Mareșalul Antonescu din armată și cari erau bănuți că sunt în legătură cu Palatul Regal.

5. Afacerile din Transnistria.

În Transnistria s'au comis numeroase abuzuri și fraude în urma cărora s'au îmbogățit o serie de ofițeri și funcționari.

Datele necesare pot fi obținute prin cercetarea Cpt. Neștițanu, fost Șef al Centrului Odessa, Cpt. Dimitriu, fost Șef al subcentrului Tiraspol, Maior Curelaru, Director Trohani, etc., aceștia sunt interesați.

Relații prețioase poate da - fără a fi fost implicat - Slt.rez.Dumitriu, fiul Colonelului Mag.Dumitriu, care a prezidat Curtea Marțială ce l-a condamnat pe Codreanu.

Slt.Dumitriu știe și de o crimă comisă pentru a se acoperi anumite fraude.

Cercetări mai amănunțite printre funcționarii dela Frontul de Est ar descoperi pe acei cari au făcut jafuri și asasinate în U.R.S.S., pentru a se fura bijuterii, covoare, bani, etc., Eugen Cristescu a cunoscut abuzurile făcute dar n'a luat măsuri.

S'au făcut și schimburi clandestine, cu profituri personale însemnate, cu monede și R.K.S.S.din și în Transnistria.

În această privință trebuiesc cercetați Int.Lt.Colonel Diaconescu, șefii Centrelor S.S.I.din Transnistria și agentul Antoniu.

Deasemenea, trebuiesc cercetat felul în care au fost mănuite de Maiorul Tomescu, - pe atunci Căpitan - fondurile dela Căteea Albă. Despre dosarul afacerii știe și Int.Lt.Colonel Diaconescu.

6. Spionajul lui Iuliu Maniu.

Cu ajutorul evreului Soreanu (Haim Schor), care era în foarte bune legături cu anturajul lui Iuliu Maniu, Eugen Cristescu era informat în cele mai bune condițiuni de tot ce se pune la cale acolo.

Informatorul era plătit pentru aceste servicii cu circa 350.000 lei lunar, afară de premii date pentru "lucrări speciale", iar în ultimele 6 luni a avut la dispoziție și un automobil al Serviciului, cu șofeur (Ilie Tața) și întreținere.

Rezultatele interesau, în special, Serviciul de Informații german, care un timp făcea legătură pentru aceste chestiuni politice prin Consilierul Von Rittgen.

Lt.Colonel Borcescu și ajutorul său Niculae Stănescu, care se ocupau asiduu cu spionajul la Iuliu Maniu, sunt în prezent - și acest lucru pare destul de bizar - în permanentă, în anticamera lui Iuliu Maniu.

7. Afacerea cu mașinile.

În timp ce Secția Auto era condusă de Căpitanul Gamulea s'a montat afacerea Fuelop.

In schimbul intervenției lui Eugen Cristescu la Consiliul de Patronaj și datorită căreia i s'au făcut lui Fuelop mari înlesniri pentru import-export, acesta pe lângă ce a dat Patronajului - pentru autorizația primită - a dat și Serviciului Special de Informații, cu o sumă derizorie câteva automobile (8-10), afacerea s'a perfectat prin firma "Mocana".

Amănunte în această chestiune se pot lua dela Cpt. rez. Gamulea.

Din parcul de automobile al S.S.I., familia Cristescu avea la dispoziție circa 10 automobile: Eugen Cristescu 4, soția sa 1, Mircea Cristescu 1, Gică Cristescu 2, Lt. Colonel Vasile Cristescu 1, la moșie (via) lui Eugen Cristescu dela Severin erau 2 camioane ale Serviciului, încărcate cu mobilă care așteptau în permanentă ordin de plecare.

Eugen Cristescu a cumpărat un automobil "Horch" cu suma de lei 800.000(?), care a fost reparat la Serviciu, echipat cu cauciucuri noi dela Severin și apoi revândut cu circa 4 milioane lei (amănunte se pot lua dela Maiorul Ionian, actualul șef al garajului).

Tot în contul serviciului au fost separate complet magiunile Maiorului Ing. Luca și a lui Tony Mânzatu, omul de încredere al lui Eugen Cristescu, care a avut legături strânse cu D-rul Tester, Șeful Gestapo-ului din România.

8. Afaceri cu carnete de scutire de muncă.

S'au obținut numeroase carnete de scutire de muncă pentru evrei, sub pretext că au fost informatori ai S.S.I.

În realitate, cei mai mulți nu au fost informatori, ci au plătit bani.

Lt. rez. Begnescu Fl., a indicat că are informatori niște evrei pe care nu numai că nu-i plătea, deși încasa fonduri pentru ei, dar dela care lua bani pentru a-i scuti de munca obligatorie.

În această chestiune mai pot fi cercetați Lt. Colonel Borcescu Traian, Stănescu Niculae și funcționarii cari făceau legătura cu Comisariatul General pentru problemele evreești (Radu Leca).

9. Fondurile extra legale.

La S.S.I., s'au făcut, ca o consecință a contrabandelor de devize și afaceri de devize la Bursa Neagră. În această privință știe unele amănunte funcționarul Franga dela Secția Administrativă.

Din toate aceste operațiuni ilegale, au rezultat importante sume.

Astfel se crede că la 23 August la casieria serviciului a existat un fond de câteva zeci de milioane în devize și aur, fond care are o mănuire specială.

De câteva zile, Generalul Cuzin, controlorul utilizării fondurilor dela S.S.I., lucrează asiduu la serviciu, unde se crede că se fac urgente lucrări pentru acoperirea fondurilor cari nu erau înregistrate legal și a posturilor din buget care rămăseseră descoperite.

Dacă nu se iau urgente măsuri de sigilare și de verificare, toate fondurile vor fi puse la punct, iar cele fără bază legală vor dispărea.

Directorul Lepădatu a afirmat că serviciul administrativ nu ar fi în regulă cu conturi în valoare de zeci de milioane.

10. Situația personalului.

S'au făcut numiri și avansări ilegale.

Directorul Personalului Lepădatu le-a acoperit și le acoperă și în prezent, și a tolerat să se facă înaintări ilegale sau să fie numiți direct în funcțiuni importante, oameni cari nu aveau acest drept. Pentru lămurire trebuie cercetate cazierile persoanelor.

Chestiuni diverse.

Comisarul Victor Ionescu, adus în serviciu de către Eugen Cristescu ca om al său de încredere, a încasat în ultimii ani, milioane de lei pentru informatori despre a căror existență nu se știa sau lipsiți complet de valoare.

Cu toate că s'a arătat că informațiile acestora sunt lipsite de valoare, Victor Ionescu a continuat să încaseze fondurile fiind sprijinit de Eugen Cristescu.

Același sistem a fost utilizat și de Lt. rez. Begnescu care din când în când, ca și Victor Ionescu, schimba numele conspirativ al pretinsului informator, pentru "a se încerca alții" în realitate rămânând aceiași informatori fictivi sau inutili.

Eugen Cristescu a creiat un birou al pașapoartelor.

Prin acest birou s'au făcut afaceri pretinzându-se bani, pentru a se da aviz favorabil celor ce voiau să plece în străinătate.

7. (75) 88
76

Funcționarul Băldur a fost suspectat și mutat disciplinar de Eugen Cristescu, ca agent german. Deasemenca, fratele său Căpitan Aviator Boldur, în prezent Comandantul unui aeroport pe lângă București.

Pentru anchetarea activității lui Eugen Cristescu, fostul Șef al S.S.I., se indică și următoarele persoane care pot da lămuriri:

1. Inspector General Administrativ Ștefănescu, fost arestat din ordinul lui Eugen Cristescu, care cunoaște activitatea acestuia încă de când era la Siguranță și la Ministerul de Interne.

2. Colonel Mag, Velciu, fost șeful secției juridice din S.S.I.

Dat afară de Eugen Cristescu printr'o manevră făcută împreună cu delegatul Serviciului German.

Cunoaște activitatea persoanelor indicate, precum și organizarea Serviciului.

-----0000000-----

76

90

Handwritten scribbles and faint markings on the page.

24
76
91
Dos. Nr. 120 194 5

ROMANIA

77

99

1945

TRIBUNALUL POPORULUI BUCUREȘTI

Cabinetul IV

DOSAR

Nr. 120 194 5

Acuzat

Eugen Cristescu

Felul afacerii

Jasi si aptele

I N C H E R E
7 Februarie 1946

78

Noi, Petre Grozdea, acuzator public al cabinetului 4 depe lângă Tribunalul Poporului București.-

Având în vedere că în cercetarea acestui cabinet se află numitul Eugen Cristescu, învinuit că în calitate de Director General al Serviciului Special de Informații, a săvârșit crime prevăzute de legea nr.312/945, referitoare la urmărirea și sancționarea vinovaților de dezastrul țării sau crime de războiu.-

Având în vedere că acest caz se află în strânsă legătură cu faptele pentru care ex.mareșalul Ion Antonescu se găsește în cercetarea cabinetului I Instrucție depe lângă acest Tribunal.-

Că astfel fiind, urmează a ne desesiza și în consecință dosarul să fie trimis cabinetului I Instrucție.-

Pentru aceste motive

Disponem:

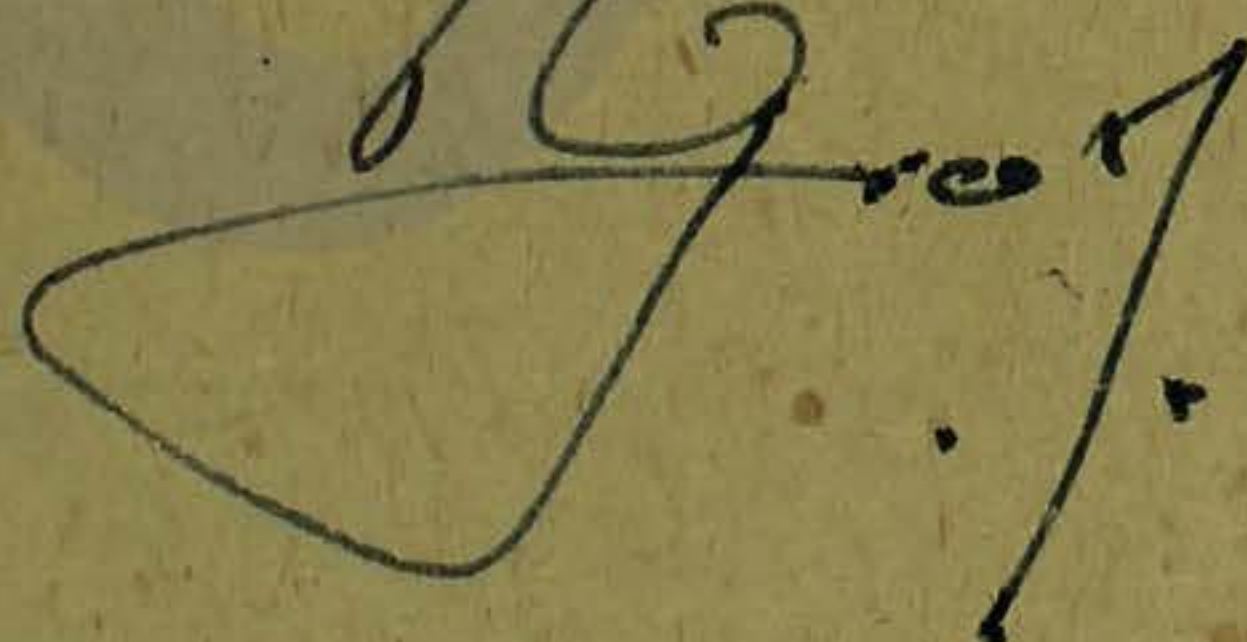
Desesizarea noastră de a instrui cauza privitoare pe Eugen Cristescu, în favoarea cabinetului I Instrucție al acestui Tribunal

În acest scop, dispunem trimiterea dosarului acestui cabinet

Dat astăzi 7 Februarie 1946, în cabinetul nostru.-

Acuzator Public

P. Grozdea

tribunalul Poporului Cab. 4
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
 ÎNTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
 ÎN NOMELE REGELEI MARELE PRINCE FERDINAND Nr. 92
 (Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului Mesici Iosif
 făcută în ședința publică din ziua de 11, luna Iunie, anul 1945
 în conformanță cu art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: Mesici Iosif

Etatea: 30 ani

Locul nașterii: Cehoslovacia

Domiciliul: București B-dul Doamnei nr. 16
bucătar

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre-o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre-o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: Am făcut serviciul
Biuroului S.S.I. în Str. Săuța nr. 10, acolo exista un apartament
un atelier de radio care era un șef de secție maiorul Luca, din
când în când veneau la dl. maior Luca nemții și discuta diferite
chestiuni politice. Aceasta s'a întâmplat în primăvara anului
1944; În Str. Gion Ionescu unde era secția S.S.I.-ului centrală
acolo era o secție în care se ocupa numai cu chestiuni ale nemților
Șeful secției se numea Lt. Col. Micăndru printre care era un maior
neamț Sanda vinea în fiecare zi și discuta diferite lucruri. Toate
aceste discuții erau secrete.

Aceasta este declarația pe care o susțin și o semnez.

Mesici Iosif

Președinte,

Martor,

Citindu-i-se depoziția și declarând că este exactă martorul semnează _____

_____, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,

Martor,

Prim-Grefier,

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului Gr. mag. Iorgu Popescu
ascultat în ședința publică din ziua de 15, luna Iunie, anul 45
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de:

Numele martorului: Gr. mag. Iorgu Popescu

Etatea: 37

Locul nașterii: Com. Husnicinara jud. Mehedinți

Domiciliul: București, Str. Scutului Nr. 63.

Ocupațiunea: ofiter magistrat activ

Legătură cu inculpatul: —

„ „ reclamantul: —

„ „ responsabilul civilmente: —

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: —

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: —

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.): —

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: Am fost la Poliția Judi-
Ciara, din 6. Febr. 1942 până la 28. Martie 1944 și în acest timp, în
măsura în care am venit în contact cu șir. Gen. S. S. S. E. Cristescu și
cu referire la întrebările ce mi s-au pus, cunosc următoarele:
Poliția judiciară districtală era încadrată cu ofitieri magistrați activi și
de rezervă dar unele funcțiuni au fost împlinite și de funcționari
civili sau de militari, cu și fără nici o pregătire juridică. Poliția judi-
ciară Militară era o 8-a Secție a serviciului și care a funcționat de
cea mai mică considerație doar cu vechiul ofițer că singura
mai justifica existența S. S. T. Sub pretextul unor cursuri informative
sau mutate ofitieri magistrați, alesi după meritele calificative cele mai
bune și s-a încadrat Poliția judiciară și burocrățiile sale, ofitieri

Președinte,

Martor,

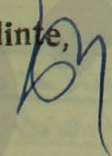
...acți. vînt sau nevoit, și nu sînt cunoscut respectiv.
Pol. judiciară a luat o dezvoltare neconvenită fiindcă era firmă
oficială a Centralii și a Centrului Informative. Atunci cînd
sînt trecut sub auspiciile M. Războiului, prin surprindere, Dir. General
a naționalității și a războiului în subordinea sale.

S.S.I. a luat de asemenea o dezvoltare neconvenită în alte
faze afara de Germania care avea - respectiv, Gestapo - tot ca ele-
ment de bază al puterii executive.

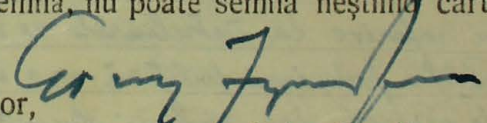
Pentru nevoile frontului era destinat un mare un eselon - un pre-
mar în mare mult pentru notarea la stagiile a ofițerilor și
personalului în general.

S.S.I. făcea de toate și se oficializa prin Pol. judiciară ca
instituție de legalizare a operațiunilor dar misiunea care face
obiectul principal al S.S.I. ocupa un loc de 20%. Înțelegem că
în ref. Pol. judiciară au avut interesul de a lărgi competența
Pol. judiciară ca să justifice funcțiunea pentru gradul respectiv care a.
Totul transpira prin Dir. General și orice act de independență
era reprimat sub felurite forme. Cunoștea activitatea funcționării
prin obligațiunea de a se raporta absolut orice și prin spion-
area personalului prin amenințări sau de încredere și
unor prin defecțiuni. Pentru cel mai mic caz - prin exemplul
bun reconstat și contravențiune în sarcina unui reprimat, se
făcea o notă rezumativă și se raporta Dir. General care avea
ultimul cuvânt. Din tot capuri murmură bine și rău ca
a lăsat la latitudinea sefului Pol. judiciară Militare, care i-
ales în chestiuni de la M. Războiului cînd i-se lua cuvîntul
numai la promovarea escadrilor sau în importanțe. Totul
depindea de încrederea ce se acorda sefului Pol. jud. Militare
Citindu-i-se depozitia și declarând că este exactă martorul semnează

..., nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,

Martor,

Prim-Grefier,

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B-DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Etatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: _____

*Si aceasta varia, dela epoca la epoca chiar cu acelasi sf.
Procedura urmatoare de del. jud. militară a fost ilegală prin trairie
si legalitatea a inceput odata cu legea provocata de d. cal.
Mag. R. Tonescu cind a dat calitatea de procuror, ofiterilor
delegati dar din un se aprobat procesul de a li se da
competenta speciala in materie si a lucrat in fapt in toate
materile, id est ilegalitatea a continuat, cu o mizerie, ceea mai tragi.
Nu numai ca au dat un ofiter a plecat din del. jud. si cu fata
curata, deoarece si in cazurile cind aparut era cererea ofiterului
apoi un substituat.
Ofiterii de politie, judecatori delegati si procurorii militari delegati
au operat in materie in care nu aveau menirea si orice formalizare
era reprezentata nu o forma sau alta.*

Președinte,

Martor,

În regulă generală când se desoperea³ un exemplu un grup de spioni
si erau arstati, în majoritatea cazurilor de organele S.S.I. fără nici
o contență sau autoritate a magistrației, cu calitate.

As putea zice, cu anumite produse erau pe-a di simple răpite, pentru
mărețul câștig și munca după ce a cercetare în mare se făcea
Poli. Judiciare pentru cercetare oficială. Până aci creșterea era ilegală
în de cele mai multe ori extrem de micșunată. Aceasta era regulă
la S.I.I. în la M. St. L. Au venit la pite frontieră erau cu totul
în afara legilor fiindcă erau condusi în mod discret la organele M. St. L.
S.I.I. și la fura a sau ofiterilor de poliție judecătorească calificată sau magistraților

Într-un cazuri când un individ era răsunat 6-7 luni, fără nicio formă
legală. Este adevărat că acea era traficul, tehnica servocinului, dar
se făcea de M. S. L., de Sibiu și alte organe, dar procedura era categoric
illegală. Nimic nu-i oțera să facă o lege ca pentru atare oțete defineren
și poate fi prelucrată un timp mai îndelungat. Atunci ca 95% din
ceretarii Sibiu și ai M. S. L. au fost defineren ilegal n. peste îndur
de defineren ce conferă legea chiora Prohibedului General.

Oficiul magistral nu s-a lucrat gata dar un nr. declaratiile ce la
latura insumate ci o nota explicativa.

Este notorie și exemplific cu sute de cazuri că fiii dela Grăniceri, fiii dela organele de S. S. la fel dela organele S. S. I. răsărunită veneau bine la tot și o spunau pe tot și în scris umori. De cele mai multe ori un o spunau mai bine erau înțelbiți, fiindcă erau conștienți că

această este regula, din moment ce la toate respoasele au pățit. La fel. Căutăm în asemenea proceduri organele M. St. Major care erau un reunime în stări proceduri, în spiritul P. Statistică Proso.

Într-unul venea la mormânt cu lăcătul înafară, unii răsunau în
dăruirea totuși alții tăceau și murmurau ce eu declară până azi.

Oficiul magistrat eia dublet sau triplu în funcție de organele Căminului S. J. la terminare. După ce depune magistratul referatul,

organul sîi. făcea altă cerutare în decale noi: multe ori se lua
altă nouă faptică în rostirea referenței magistratului carui i se
restitua cu obnoștinile cucerite din care unele erau celebre.

Într-un cunoscut magistrat era un ofițer de vânătoare, la terminarea
se făcea o notă sumară despre complotul și fusese făcut și la măsura
de Trinitate cu pînă, de eliberarea de tineri în loc etc.

Aici gran surpriza serioasă că unsoari cel mai vinovat era clădit pe lângă
"utilizare" și călății mergeau la judecată. Ofiterul împotriva înalțării
și refacă setul, operațiune neobișnuită dar justificată. De un teritoriu de

17. Nu se servesc pe care el vine la punctul controlat. Au fost conflicte sau o luptă permanentă între S. d. I n. l. S. l. pentru instaurarea
la aceasta în domeniul egalității -

Citindu-i-se depozitia și declarând că este exactă martorul semnează

, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Preşedinte

Martor,

Prim-Grefier,

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Etatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară:

*Germanii făceau legătura cu p. 5, I prin Secția 9.ª în cadrul
un ofiter care cunoștea limba germană și având ca organ
primar de legătură pe Maior Sandu din Jidova care
era foarte comunist.
Maior Sandu era în cele mai avantajoase condiții
și devenise un prieten intim al of. gen. care și putea cere orice
în - i făcea. Am văzut explicit prietenia lor fiindcă
cunosc multe exemple când Maior Sandu a făcut importante
concesiuni dar atunci când era interesul german în joc un
de cunoștea legea. Nu mi-a mai spus nimic ofiterul din Secția
9.ª căci nu înțelegea dar el se put vedea controla și ofiterii respectivi
au fost înărcăți de decorațiuni germane de diferite ordine,
cruce de război etc. cu unii nu făcuseră nimic
Cunosc două cazuri concrete de lovire personală ale of. gen.*

Președinte, *B*

Martor, *of. gen. Jidova*

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Etatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: _____

Ordinul Germanilor L. 9.
Procedura cu referință la procedura de urmat la Odessa sau
la alte Centre de informare se dau direct de la Oficiu de
securitate și Centrală. Prin reprezentanții lor din aceste Centre
și unii Ser. Gen. prin convocarea șefilor de Centre. Dacă
Ser. Gen. șefii de Secție, șefii de Centre, af. vrea că un an așut
se se potrive la facian centru și înlocuim sau un vici fug
la răspundere fiindcă pe poate vedea în raportele lor de
fiecare caz în care arată metoda urmată și rezultatele.
Asfel Căpitan Drag. Firm. Cpt. Săvulescu, raportază procedura
urmată de organele în subordine la curățirea cadavrelor
și conflictelor de atribuții la care au dat naștere, când s-au făcut
înțeles la Odessa la Curciantu și universa pentru după
anchetă urmate și prin care au cunoscut exact ce se făcea.

Președinte,

Martor,

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

84

83

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Etatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: _____

*Intotdeauna se poate impune faptul că n-a ales și
sămăra din jurul oraș care literalmente nu meritau launilo.
- Nimeni nu putea face pe lângă voința lui - nici chiar un ministru
dar nici un oraș imposibil, adică atunci când i s-a arătat
calea bună de oțet, cât de mic, a avut înțeles.
- A făcut o felurită hotărâre la presiuni superioare dar pe acele
care le căutase eu am fost împotriva de seși de xifre. Nu
le-a forțat mâna. El va fi în măsură să arate și când seși de
seși, am avut egalizarea unor proceduri sau alitudinilor dar nici
acela nu s-a făcut prag în a le arăta și a cere îndreptări.
Si-au făcut concesii reciproce și nu s-au ciocnit pentru*

Președinte,

Martor,

bunul mers legal al serviciului.

Nu a putut apărea niciunul că un an putut fi înlocuit atunci când au venit au putut și citea cărți cu delinți pentru crime pedepsite cu moartea care au stat aici de zile confortabil și nejudicate dar li s'a făcut o fașon ilizabil.

Cred că s'au făcut abuzuri cu utilizarea condamnărilor "non justifiabile" dar aceasta a fost o fașon Sefii de Secția de Cercetare după marea lui neamuri după cum i'a prezentat comita.

Onic agent de la S. S. I. "intitula" "Suspect A... B. A..." tralife originile oficial și oare câte ori a fost o dreptă între un ofițer de poliție judiciară - unguat în "un atareu suspect" - "loant" "divisor" - portida a căratat-o acasă lui curia.

Cat privește latura materială cred că oficialmente avea stătea avantajii cu salariare, diurne, misiuni speciale, misiuni de securitate care - l'apreau dela orice manifestare. Cat privește bunurile materiale realizate, religium: poate de la Gt. Garandea ofițerul garajului și soferii care le au transportat în desprose.

Este de crezut că în ce privește aspectul politic al comportării. Săle este cel mai de mine cât l'au cunoscut eu; poate altii l'au cunoscut sub alte aspecte în "un special sub legiunile dar atunci un eram în Gt. uny. ofițer de la Gt. uny. Bărbulescu. pot da detalii. Numele altele al ofițerilor germani și al ofițerilor comuni din Secția Germanii și cunoscut Gt. ofițer D. Mir Tomason - S. (el R.) uny. în altii -

Citindu-i-se depozitia și declarând că este exactă martorul semnează

, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte

Martor,

Prim-Grefier,

**CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)**

Proces-verbal

De depoziția martorului Lt. Col. r. Almajanu Ioan,
ascultat în ședința publică din ziua de 16, luna Iunie, anul 1945
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: Almajanu Ioan

Etatea: 51 ani

Locul nașterii: Caracul

Domiciliul: București: Las. Ioan Nr. 35

Ocupațiunea: fast ofiter activ de Stat Major

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară:

Prin peror'ciile se au îndeplinit cu Secția 2^a din S. P. T. Hojor
și contactul de 6-7 ori personal se au avut cu ofițerul Sef.
al S. P. T. Eugen Cristescu au putut ști următoarele,
despre activitatea acestuia:

1) Prin luarea Sefiei S. P. T. - i-a imprimat, acestui
peror'ciu, mai mult un caracter politienesc, decât informații
cum fusese mai înainte sub conducerea lui Morozov.
Deși am pus pe precizările directivele și ordinele de Eugen Cristescu
dată în peror'ciul său, deoarece nu am avut legături intime sau
puta să-l cunosc pe acest peror'ciu, ci numai aceluși ordonat ocazional

Președinte, Bj

Martor,

Lt. Col. r. Almajanu

cu rana puterii pe care acest om a acumulat. Deși el era
recunoscut în „Reformații” și „Sefii” respectivi s-au complăcut
alături de dărușul.

Intigile și pumile în scenă au fost preocupările de căpe-
tenu ale Secției Contra Reformații, necum a cunoaște
adevărata stare de lucruri din țară și pumera pe
ochi a celor ce voiau să ducă țara Contra voinței
ei acolo unde au dus-o.

În Concluzie Eugen Cristescu prin nepriceperea sa,
prin neîncrederea sa și sluzăria sa față de țară
a făcut mare rău țării, contribuind în foarte
mare măsură la dezastrul ei prin nemijlocare asupra
situației reale politice și militare a beligeranților și
ajutând la conducerea țării să fie răpădărită de o
ceată de incompetenți și profitori.

Citindu-i-se depoziția și declarând că este exactă martorul semnează.....

....., nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,
[Signature]

Martor,
[Signature]

Prim-Grefier,

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Elatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară:

pentru a da dovada deciziei în Noul Moldovei și
Basarabiei, Eugen Cristescu, făcea parte de plășă
fostului Mărcuș la Olănești, primind rapoarte de
informație n' - contra informație de la București prin
curier automobil, dar conducerea serviciului n' cautarea
informațiilor onferia.

Informațiile se da la Statul Major aveau un
mult caracter de formă, decât de oportunitate n' realitate.
Arhiva de la M. H. M. S. B. - parte clouedi.

Seși de Secția "C.T." n' "I" i-au fost deosebite p' perili.

Președinte,

Martor,

Prof. I. Alinașanu

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Etatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară:

German, având reprezentanți în toate compartimentele de activitate.

Toate informațiile interne erau furnizate de Germani fie prin delegații lor care stăteau pe explicațiile judecătorești personalului de birou românesc, fie agenților dubli pe care S.P.T. îi avea în cadrele sale.

Eugen Cristescu având o concepție falsă de aradul cum trebuie conduse informațiile sau căutate, lucra mult prin contact personal, din care cauza făcea greșeli și lucra ca un politist.

Președinte,

Martor,

Gen. I. Călugăreanu

Echipele sale de agenți - care purtau defenți oameni politici sau alte chestiuni 'contrainformații' erau purvent de germani și lucrul lor de asemenea.

Legătura lui Eugen Cristescu cu Legatia germană s'a evidentiat la 23 August și fuga lui pentru a se ascunde în Jd. Micul unde l'au arestat la 24 Sept. 1944, a avut la bază tot opatul german - initial - de a se ascunde până germanii - credeau ei vor restabili puterea.

Informațiile pe care în anul 1944, erau pe germanii începuseră să îl suspecteze din cauza amestecului său în diferite tratative cu Statele Unite și legătura cu amestecuri, din care cauza el a trebuit să se arunce și mai mult în brațele lor pentru a le dăvedi că le este devotat. Mai de Rada Deca, pentru a cultiva legătura cu agentul Jf - Fester, cu V. Rintgen, Richter, Elter și alții.

Eugen Cristescu ajunsese să conducă toate informațiile în stat, cenzurând totul, asigurându-se pe Ș. P. Li. Vasiliu și Ș. Tobescu.

După cum am spus în cele mai grele epoci ale războiului Eugen Cristescu nu a fost în stare, sau poate nu a știut să furnizeze informații militare reale, ci acele pe care condolean germanilor și amuse pe Rusii sunt slabe față de germanii puternici.

Nici a știut ce se petrece în Germania și nu a pus categoric conducere - situația reală.

În Iulie 1944, când partile sovietice se adunau

Citindu-i-se depoziția și declarând că este exactă martorul semnează.....

....., nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,

Martor,

Prim-Grefier,

Ș. P. Li. Vasiliu

49/945
88
87
102
Proces-Verbal

De depoziția martorului Vintila E. Bănescu
ascultat în ziua de 19, luna Iunie 1945 anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de:

Numele martorului: Vintila E. Bănescu

Etatea: 37 de ani

Locul nașterii: Craiova

Domiciliul: București Str. Alex. Lahovary No.

Ocupațiunea: Magistrat: Judecător la Secțiunea 1. Inst. J. P. C. C.

Legătură cu învinuitul: _____

" " _____

" " responsabil civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a pune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen. declară: _____

La întrebarea st. Acuzator public Al. Drăghici dacă st. Eug. Christescu șeful serviciului special de informații avea legături cu legatia germană și serviciul de informații german cunoscut sub numele de Gestapo Kolas următoarele:

Este dela sine înteleasă că șeful serviciului de informații român, în timpul în care Statul Român se afla în război alături de germani, era în legătură cu legatia germană, și cu serviciile militare și politice secrete germane, fără ca să fi fost un me-

Acuzator public,

Martor,

52
cere de bacură, și încrederea regimului Antonescu, nu ar
fi putut ocupa postul de Șef al Serviciului Special de
Informații.

La întrebarea ⁵³ Acuzator public Alex. Drăghici dacă fostul șef
al S.I.I. a dat ^{serviciu timp. l.} direcție asupra metodelor de instrucție
la Secțiunea juridică în ceea ce privește întrebuințarea
torturilor și a violenței. Răspunde că personal nu are
nici o cunoștință. Dacă asemenea metode contrare dreptului
și procedurii judiciare au fost întrebuințate pentru fie
"care caz în parte urmează a fi făcuți" răspunzători
acei ce le-au întrebuințat.

54
Această declarație este dată de mine astăzi 19 Iunie 1945 -
și semnată propriu.

Matila E. Săvescu

Citindu-i-se și declarând că este exactă martorul semnează
nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Acuzator public,

Martor,

88
89
103

Proces-Verbal

De depoziția martorului Maior Luca N. Nicolae
ascultat în ziua de 21, luna Iunie anul 1945.
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de :

Numele martorului :

Etatea : 42 ani

Locul nașterii : Buzău

Domiciliul : București, str. 12 Ghinlausa nr. 26.

Ocupațiunea : ofit. ing.

Lăgătură cu învinuitul :

" "

" " responsabil civilmente :

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți :

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii :

Dacă nu e scutit de a pune ca martor (art. 148 din pr. pen.)

Jurând conform art. 153 din pr. pen. declară :

- 1). Pentru legătură cu germanii, amintă în scris scutit G. Acosta
era cunoscut de omul Grah. Femeia lui scutit și în legătură cu Mr.
2). Partea din ordinea și raportul plăcut în scris de ^{gr. V. Hradski (f. scutit)} ~~scutit~~ prin mijloc
propriu de transport. La acest scop ele erau cistate și derivate de un birou
"biroul cistat" cunoscut de S.P. Col. Cuatcutinacoi Louis. —

Acuzator public,

Martor,

Maior L. N. Nicolae

90 89 107

Proces-Verbal

De depoziția martorului Lt Col. int. Diaconescu *phm*
ascultat în ziua de 21, luna Iunie anul 1945
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de :

Numele martorului :

Etatea :

Locul nașterii :

Domiciliul :

Ocupațiunea :

Legătură cu învinuitul :

” ” responsabil civilmente :

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți :

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii :

Dacă nu e scutit de a pune ca martor (art. 148 din pr. pen.)

Jurând conform art. 153 din pr. pen. declară :

Eugen Cristescu facea legătura cu nemții prin Lt. Col. Constantin Ionescu Micăndu și prin Lt. Col. decedat Broca Alexandru.

Ori de câte ori venea ~~cu~~ ^{în} ofiter neamuri la S.S.T. - mă refer la cei văzuți de mine - pe care nu-i cunoșteam - afură de ^{numele} Micăndu, erau însoțiți de Lt. Col. Ionescu Micăndu sau de Lt. Col. decedat Broca Alexandru. Mașorul neamuri Săndu se numea Strauski. Mașorul Săndu venea de cele mai multe ori îmbrăcat civil la S.S.T. și rar îmbrăcat militar în uniformă germană.

Acuzator public,

Martor,

Lt Col. rez. Diaconescu

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătorei IV)

92
91
106

91

Continuare.

Proces-verbal

De depoziția martorului _____
ascultat în ședința publică din ziua de _____, luna _____, anul _____
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: _____

Etatea: _____

Locul nașterii: _____

Domiciliul: _____

Ocupațiunea: _____

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: _____

*Prezintă că în numele legății germane, care
reclama pe avocatul Opuscu, semna (doia mi
aduc bine aminte) un oarecare Roedel.
Am impresia că acesta avea o "insarcinare
de politică secretă germană" (?) Curiozitatea din dovezi
obiective, natură mijloc ocupatiei n'a mai fost
nevoie să audiez pe semnatul reclamatiei și am
clarat cauza spre surpriza și cred nemulțumirea
lui Eugen Cristescu.*

Președinte,

67

Martor,

T. Gorneanu.

De deposita macturata

.....

693615

[illegible]

: 10121000

[illegible]

..... ; តែងតែ ក្នុង ឆ្នាំ ១៩៩៩

.....

Responsabilul civilmente:

=====

.....

.....

.....

Citindu-i-se depozitia și declarând că este exactă martorul semnează

..., nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Preşedinte,

Martor,

Prim-Grefier,

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B - DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

90
91
92
91

Proces-verbal

De depoziția martorului Tulius J. Goruneanu
ascultat în ~~ședința publică~~ din ziua de 23, luna Iunie, anul 1945
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: Tulius Goruneanu

Etatea: 52 ani

Locul nașterii: Plești

Domiciliul: București, Str. Apolodor 31.

Ocupațiunea: președinte de Curte de Apel

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: _____

Am cunoscut pe Eugen Cristescu, fostul Director
general al Serviciului de Informații (S.S.I./având
ca el de 3 sau 4 ori, relațiuni de serviciu.
Subsemnatul am fost mobilizat de către Marele Stat
Major la M. A. N. Batalionul de Depozit, ca ofiter de
rezervă și apoi repartizat Politică Judiciare militară
(Secția Judiciară) care cerceta infracțiunile de ordin
militar, economic și cele ce priveau siguranța Statului (Gen. Pen.)
În general, ca ofiter de rezervă subaltern, eu

Președinte,

Martor,

T. Goruneanu

ce
nu aveau contact de serviciu cu Eesper Cristescu si
nici un lucru cu el. In mod cu totul exceptional
l-am vazut si am vorbit cu dânsul.

Mi-a făcut impresia unui om închis, rece
si distant, preocupat de serviciu, căruia îi da o
importanță exagerată si de linie politică a guvernului
de atunci, căruia părea a-i fi cu totul devotat.

Retin dintr-o convorbire cu dânsul, că denumirea propusă
ca unul din factorii opozitiei să ie contact cu un
parasutist englez (de Chastelaine) care fusese arestat în
România, - el (Cristescu) i-a opus categoric, deni-
(mai ales în urma evenimentelor ce a urmat) acest
contact ar fi fost foarte util României. Cristescu spunea că
nu înțeleg să meargă de cât pe o singură linie politică:
- împreună cu Nemții - iar deia acestia ar oferi că deviază,
"i-ar toria capul" ne vind să facă un vot de trădare.

La sediul Serviciului de Informații am văzut întrând
si având convorbiri cu Directorul general, pe un ofiter meșter,
care cred că avea o misiune oficială de politie germană.

În cursul primăverii 1944, am avut de cercutat, pe baza
unei rezoluții scrise a lui Cristescu, deia un avocat Oprea a
însușit pe membrii legatice germane într-un local public. - Am
constatat netenacivă a ușa și atunci Cristescu a revenit asupra
ordinului, stăruind. Totuși n'am putut găsi nici o vîntă numitului avocat.

În cele din urmă am avut un conflict personal cu Cristescu,
care a avut demobilizarea mea si ofrizer de a mai veni în local¹³ pentru conducerea mea
umană si prietenească avută față de familia Rzeută, care era sub anchetă din
cauza plecării cu avionul în Egipt a lui Buschmit, Ghica și Hurmuzescu.

Citindu-i-se depoziția și declarând că este exactă martorul semnează,

, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,

Martor,

Prim-Grefier,

Julius Gorneanu

CURTEA SPECIALĂ
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR DE RĂZBOIU
B-DUL FERDINAND Nr. 92
(Locul Judecătoriei IV)

93

92

Proces-verbal

De depoziția martorului hoior mz. Tomescu gh. Nicod.
ascultat în ședința publică din ziua de 23, luna Decembrie, anul 1945
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: din oficiu

Numele martorului: hoior Tomescu Nic.

Etatea: 42 ani

Locul nașterii: Piatra Neamț

Domiciliul: București, Văratec, dascăl h: 21

Ocupațiunea: funcționar de stat

Legătură cu inculpatul: _____

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: _____

Serviciul Spec. Informati. condus de Cap. Sîrtescu
a lucrat cu Nemtu' totă durata războiului.

Legătura era făcută de un birou special, condus
de către fost Colnel Tomescu gh. Nicandru.

Din partea germanilor, legătura era ținută de

Președinte,

Martor,

so de liirue Von Strauski, care cunosc oarecum
limba română, fusese 8 ani în România și era cunoscut
cu o română din goli. Seta sa a sta în timp
la Breslau - Proces-verbal

Organele Superioare Jermone de informții
sau credite de Colonelul Rodler, si Von
Ritgen, ambii rechemati, care fiiele notului (1944).

Nu cunosc volum colaborarii nici directiile
elaborate; din manifestati nsa se poate ca a
existat o oarecare asemănare

Nu cunosc nici oportul odus de serviciu
sau de seful biroului respectiv. Se remarcă

asa o curiozitate, continut. Alina zic. proca,

prin diverse surse comune, schimb de fotografii si
diverse etc. atestati.
Citindu-i-se depozitia si declarand ca este exacta martorul semneaza

, nu vointe a semna, nu poate semna nestiind carte.

Președinte

[Signature]

Martor

[Signature]

Prim-Grefier,

Președinte

Martor

120/8

(94) 1693

Dosar Nr. 147 194 5

Curtea specială pentru judecarea criminalilor de Războiu

Interogatoriu

Luat acuzatului Col. Emil Velciu

în ședința publică

dela 25 Iulie 1945 conf. art. 365 pr. pen.

Numele și prenumele: Col. Emil Velciu

Îți mai spune și altfel: nu

Etatea 49 ani anul nașterii 1896 ziua 28 luna Februarie

Religia ortodoxă

Locul nașterii Iași

Locuința București Str. Puțu cu Plopi nr. 4

Cetățenia română

Ocupațiunea ofițer de rezervă

Starea civilă necăsătorit numele tatălui Alexandru numele mamei Florica

Averea ce posedă nu are.

Situațiunea militară ofițer de rezervă

Dacă a mai fost condamnat (unde, când, pentru ce) nu.

După ce i s'a pus în vedere infracțiunea de care este vinovat declară: Din anul 1940 luna Noembrie și până în luna Noembrie 1942 am condus secția juridică ce funcționa în cadrul serviciului secret. Am avut ca colaboratori în mod permanent 8 sau 10 ofițeri magistrați activi și de rezervă precum și un număr de agenți civili pe care îi foloseam la paza arestului secției și transmiterea de mandate și citații celor invitați pentru cercetări la sediul secției. Lucrările cu care era sesizată secția pentru cercetări le repartizam ofițerilor magistrați, care procedau la cercetarea fiecărui caz și îmi prezentau ca rezultat al cercetărilor lor referatele cu expunerea faptică și motivarea în drept a fiecărui caz. În marea majoritate a cazurilor eram în totul de acord cu concluziile juridice a ofițerilor mei.

Paralel cu aceste cercetări executate de ofițerii magistrați organele destinate dela Centrala Serviciului Secret de către Eugen Cristescu șeful serviciului, procedau în același timp la cercetări cu caracter așa zis informații. Sistemele și ingerințele cele făceau acești delegați ai

(ss) Col. Emil Velciu

././.

Cd. Nr. 836. — Impr. „Văcărești”.

serviciului secret, l-am respins și le-am atras atenția mereu că nu pot admite ca la secția mea să se procedeze de maniere ce nu intră în cadrul concepțiilor mele.-

Desigur că protestele mele în acest sens le adresem în primul loc și în mod constant lui Eugen Cristescu seful serviciului secret care nu privea cu ochi buni atitudinea mea sub toate raporturile.- Este absolut inexact că ași fi dat un ordin la raport prin care interziceam subalternilor mei să procedeze la cercetări cu bătaii în timpul nopții sau când nu se gasea în secție persoane străine de cadrele secției. Cei ce afirmă acest sfârșit neadevărat să producă acel inventat ordin la raport de care vorbesc ei. Însăși ofițerii mei nu au folosit asemenea procedee și dacă ele au existat în două sau trei cazuri s'au făcut peste consimțământul meu și numai în scopul de a salva pe cei în cauză din mâinile germanilor. Tin să precizez că în toate cazurile unde îi interesa delegații Ghestapoului german erau prezenți și urmau tot timpul cercetările ce se făceau de ofițerii mei magistrați.-

Numeroase au fost cazurile când Ghestapoul german prin delegații lui și Eugen Cristescu mi-au cerut să pun la dispoziția autorităților germane pe cei bănuți și arestați pentru a fi transportați în germania pentru suplimente de cercetări așa zise. M'am opus din răspunderi de câte ori mi s'a cerut acest lucru și totdeauna germanii nu au reușit să treacă peste avizile mele scrise în acest sens. Ca rezultat al raporturilor mele cu organele Ghestapoului german tin să precizez că deși aproape în întregime personalul serviciului secret a primit decorațiuni germane, drept recompensă a serviciilor ce li se aduceau, eu nu am primit nici un fel de decorație germane nici dela serviciul secret nici dela armata de operație germane.-

Adaug că atunci când mi se cerea de germani prin Eugen Cristescu să le predau pentru a fi duși în germania diverși bănuți arestați, totdeauna motivarea era aceeași să se creiasse precedent cu cazul Sarandos, pe când acesta se afla în judecata Curții Marțiale și că autoritățile române nu le făcuseră nici un fel de dificultate. Răspunsul meu a fost constant că nu pot preda cetățeni români sau chiar străini atâta vreme cât legea ne dădea competența să-i cercetăm și să-i judecăm în România.-

Datorită acestei stări de lucruri tensiunea raporturilor mele atât cu Eugen Cristescu cât și cu germanii a devenit din ce în ce mai acută și prin anul 1942 am cerut prin rapoarte scrise și am intervenit la Ministerul de Războiu ca secția juridică ce o conduceam să fie luată de sub autoritatea serviciului secret și trecută la Ministerul de Războiu sub ordinele directe ale Direcției Justiției Militare. Cererea mea coincidea cu o nouă organizare ce se proiectase pentru Ministerul de Războiu în broșura cu Decizia Ministerială ce a apărut curând cererea mea avusese succes și secția trecuse sub ordinele directe ale Ministerului. Succesul nostru a fost de scurtă durată pentru că Eugen Cristescu nu putea admite, după concepțiile sale, o știrbire a autorității lui și imposibilitatea viitoare de a comanda și impune ilegalități așa cum proceda-se până atunci. După intervenția lui la dl. Ministru de Războiu s'a dat o nouă Decizie Ministerială prin care se anula trecerea secției la Minister și astfel am rămas mai departe sub ordinele lui Eugen Cristescu.-

Am continuat să lucrez încă câteva luni în aceeași atmosferă de subordonare pe care nu o puteam suporta și raporturile mele cu Eugen Cristescu au ajuns apogeul tensiunii în luna Noembrie 1942.-

După o ceartă aprinsă ce am avut-o cu acest om, în 24 ore am fost mutat disciplinar pe front ca președintele al Curții Marțiale dela Armata III-a. Am aflat ulterior că mutarea mea se produsese în urma intervenției Ghestapoului german și cea personală a lui Eugen Cristescu. Dealtfel din copia foii mele calitative pe anul 1942 înțocmită de Eugen Cristescu, se poate constata autenticitatea afirmațiilor mele de aci. Copia foii calitativei mele se află la acel dosar. Pentru prima dată în cariera mea, un fost polițist, ajuns sef al serviciului secret, își permitea să mă noteze cu concluziile "bun în grad".-

Este cazul aci să reamintesc că tot eu în calitate mea de
(ss) Col. Emil Velciu

președinte al Curții Martiale Odessa, fiind sesizat de maltratarele folosite de comisarul Ivașcu și alții 7 polițiști cu ocazia unor cercetări, de pe urma cărora au decedat 2 oameni și au rămas schilozi alți 4 pe toată viața, am ordonat judecătorului de instrucție să procedeze la arestarea celor vinovați trimițându-i în judecată. Ordinul meu a fost executat și actele doveditoare se găsesc atașate în copii la dosarul acesta.-

Consecințele acestei conduite de independență și de perfectă umanitate și legalitate au avut drept urmare o serie de amenințări cu trimiterea mea în Crimeea asediată și care proveneau chiar de la protectorul polițiștilor fostul Subsecretar de Stat General Z. Vasiliu. Desigur că nu am cedat acestor amenințări și procesul și-a urmat cursul legal.-

Și dacă aceasta a fost conduita mea într-un caz similar cu cel pentru care sunt acuzat că aș fi tolerat maltratare în calitatea mea de șef al secției juridice S.S. mă întreb pe drept cuvânt cum este posibil ca același om să aibă 2 linii de conduite diferite în cazuri similare.-

Sub raportul rasial, țin să precizez că în luna Iunie 1944 pe când mă aflam ca prim președinte al Curții Martiale din Timișoara, după apariția faimoasei legi care pedepsea în mod special pe evrei cu moartea dacă treceau fraudulos frontiera țării, am ordonat în plină conferință tuturor ofițerilor mei că o asemenea lege nu-și va avea aplicarea la Curtea Martială de sub ordinele mele. Ordinul meu a fost aplicat întotdeauna și nu a existat în tot timpul nici un singur evreu care să fi fost pedepsit cu moartea sau cel puțin cu muncă silnică. În toate cazurile s-au aplicat pedepse normale ce variau între 3 luni și 6 luni închisoare după dreptul comun aplicat tuturor.-

În ceea ce privește trimiterea spre judecare la Curtea Martială din Ploești a lui Atanasof și Petre Gheorghe pentru faptele ce li se imputau, precizez că după ordinul personal al lui Eugen Cristescu ce mi l-a comunicat în cabinetul său, de față fiind și șeful Ghestapoului german din București, am trimis dosarul la Ploești motivat de către Cristescu că la această Curte de judecă cu mai multă rapiditate decât la alte Curții.- La obiecțiunea ce am făcut că nu este competentă să judece această afacere Curtea Martială din Ploești, Eugen Cristescu mi-a replicat pe același ton de autoritate că la serviciul lui el ordona și nu alții, iar în ceea ce privește competența împricinată au dreptul legal de a o contesta în fața instanței.- Rezumând acuzațiile ce mi se aduc precizez că:

Personal nu am făcut nici o cercetare la serviciul secret.-

Nu am ordonat și nu am tolerat nici odată sisteme de maltratare în cursul cercetărilor ce se făceau de către alte organe străine de secție de subordinele mele.-

Dacă în 2 sau 3 cazuri ofițerii mei magistrați au procedat altfel, au făcut-o numai cu scopul de a salva aparențele unei excesive severități în fața delegațiilor germani cari cereau predarea în mâinile lor acelor bănuți.-

Conduita mea de strictă legalitate și umanitate a condus la înăsprirea raporturilor ce le aveam cu șeful serviciului Eugen Cristescu și până în cele din urmă la ruperea acestor raporturi din mutarea mea disciplinară pe front.-

Rog stăruitor să fiu confruntat cu toți martorii și cpt. Camil Bărbulescu, dacă aceștia îmi aduc acuzațiuni ce trebuiesc să fie încă clarificate.-

Cu privire la pretinsul ordin ce l-aș fi dat în condiția de ordine la raport al secției, îmi pun deasemeni întrebarea, cum e posibil ca acest ordin să fi existat și totuși să nu fi fost executat decât de un singur ofițer, Cpt. Camil Bărbulescu și de ceilalți 9 ofițeri să nu fi fost executați.-

Rog deasemenea a se cerceta și dispune să fie aduse dela serviciul secret secția juridică de ordine la raport pe anii 1941-1942 spre a se verifica existența ordinului pretins că l'ași fi dat în ceiace privește bătaia aplicată în cursul cercetărilor.-

Aceasta este declarația pe care o susțin și no semnez propriu.-

(ss) Col. Mag. Emil Velciu

Conformă cu originalul.-

Grefier.

Montreux

1945 iulie 20

ROMANIA

MINISTERUL JUSTITIEI
TRIBUNALUL POPORULUI

ACUZATORUL PUBLIC CAB. 4 Dos.142/945.

Str. B-dui Ferdinand Nr. 92
București

Proces-Verbal

De dispozițiile martorului Emil Velociu Colonel magistrat
ascultat în ziua de 4, luna August, anul 1945 con-
form art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. penală.

Martor propus de: Emil Velociu Colonel magistrat

Numele martorului: _____

Etatea: 49

Locul nașterii: ortodoxă

Domiciliul: București Str. Puțu cu Plopi 4.

Ocupațiunea: ofițer rezervă.

Legătură cu invinuitul: _____

" " _____

" " responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martori și vreuna din părți: _____

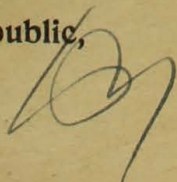
Dacă a suferit vre'o pegubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen.: _____

Secția Juridică ce funcționa în cadrul Serviciul Secret,
era încadrată cu ofițeri magistrați care aveau calitatea de ofițeri de
poliție judiciară militară, iar mai târziu acea de procurori militari
(conform art.143 C.J.M).

Misiunea acestei Secții era să procedese la cercetarea tu-
turer cazurilor, cu care era desizată de Centrala Serviciului Secret, prin
Eugen Cristescu. Secția Juridică S.S. era instalată în cazarma " Malmal-

Acuzator public,

///.

Martor,

son ", pe Calea Plevnei, complet² izolată de celelalte secții ale Serviciului Secret, care își avea sediul pe strada Saita 10 și Str. Ionescu Gion (cartierul Călărași).

Seful Serviciului Secret Eugen Cristescu avea deci sub ordinele sale directe un organ cu rolul de a desăvârși activitatea de supraveghere și urmărire a celorlalte secții. Normal ar fi fost ca Secția Juridică să-și aibe o completă independență în timpul cercetărilor ca și'n concluziile juridice cu care încheia fiecare afacere. Realitatea însă nu era aceasta. Eugen Cristescu a dorit să realizeze din Secția Juridică un instrument de represiune la dispoziția sa și a Gestapoului German. După cum am mai arătat, organele de încredere ale Sefului Serviciului Secret, participau și supravegheau activitatea ofițerilor magistrați în toate afacerile ce-l interesau în mod deosebit. Eliberările arestaților și concluziile juridice în toate aceste afaceri erau dictate numai de Eugen Cristescu. De cele mai multe ori soluțiile impuse de acest șef, nu aveau nimic comun cu justiția. Această linie de conduită a fost de natură să provoace incidente care se succedau la fiecare caz, între mine ca șef al secției juridice și șeful meu Eugen Cristescu.

Tensiunea raporturilor noastre era tot mai accentuată și cunoscută de întreg personalul Serviciului Secret. Motivele care dădeau naștere la aceste incidente își aveau origina numai la imitațiunea de atribuțiuni și soluțiile abuzive pe care le ordona Eugen Cristescu.

Am rezistat de nenumărate ori cu mari riscuri și am reușit să salvez de multe ori ideea de dreptate și viața oamenilor.

Pela sfârșitul anului 1940-1941, odată cu ocupația germană, organele Gestapoului s'au instalat, ca pretutindeni și la Serviciul Ser-

Citindu-i-se și declarând că este exactă, martorul semnează, _____, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Acuzator Public,

Martor,

Art. Luc. Filipci

97 1941 08

viciul Secret.

Cu această ocazie Eugen Cristescu a creiat o nouă secție cu denumirea " Secția G " condusă de locot. Col. Ionescu Mikandru.

Rolul acestei Secții era să întrețină legătura permanentă cu Gestapoul German, având atașat pe maiorul Stransky (conspirativ Sandu). Pe lângă Secția de Contra Informații era delegat un locotenent de rezervă al cărui nume nu-l cunosc dar despre care știu că era profesor la o grădiniță de copii.

La Secția Juridică, aveam controlul și supravegherea poliției secrete de campanie germană, condusă de maiorul german Gründich, iar ea atașat de legătură pe slt. Laugner Herman și subofiterul Bächer.

Acesta din urmă cunoștea limba română.

Prin intermediul Secției " G " se transmiteau la secția juridică toate ordinele care interesau Gestapoul german în afacerile în curs de cercetare. Cu timpul ce trecea, cererile absurde și controlul german direct și prin Cristescu, devenea tot mai accentuat. Era de observat, în special, supravegherea ce o exercitau germanii în afacerile pe care ei le descoperiseră, dar care se cercetau la Secția Juridică S.S.

Agervirea și slăbiciunea lui Eugen Cristescu nu cunoștea nici o limită. Față de germani, totul trebuia executat sub presiunea amenințărilor de tot soiul. Protestele mele zilnice, în contra ordinelor ce le primeam nu-și aflau nici un ecou. Cererile germane au culminat în luna August 1941, când au cerut formal să li se predea pentru continuarea cercetărilor în Germania, a unui grup de 17 români descoperiți că lucrau pe teren informativ în favoarea aliaților. De aci s'a deslănțuit o adevărată luptă între mine și Eugen Cristescu, alături de Gestapoul German. Am argumentat în scris că cererea germanilor nu poate fi satisfăcută pe o serie de considerațiuni juridice și astfel, am isbutit să salvez viața acestor români alături de mulți alții pe care îi voi cita nominal în acest memoriu. În această atmosferă, de sigur că, ofițerii magistrați, au utilizat toate subterfugiile, încercând să salveze viața celor amenințați. În două sau trei cazuri au fost obligați să admită ca să fie loviți cei cercetați, numai sub presiunile lui Eugen Cristescu și în scopul de a da un aspect de seriozitate și gravitate modului cum se executau cercetările în asistența reprezentanților Gestapoului German.

Dy

Col. Iu Belus

Cazul asasinării maiorului german Döring de către un supus grec anume Sarandos, s'a judecat la Curtea Marțială a Capitalei. Este bine cunoscută presiunea exercitată de Gestapoul German în timpul judecății, când, după admiterea unui incident de amânare, ridicat de apăsare pentru efectuarea unui consult medico-legal, Gestapoul German a ridicat din arestul Curții pe Sarandos și l'a transportat în Germania.

Președintele Curții lt.col. magistrat Petraș Const. a fost îndepărtat din cadrele active ale armatei și a decedat în anul 1943.

Procedeu admis de lt.col.magistrat Petraș, a fost perfect legal și juridic totuși înfrângerea autorității și a dispoziției Gestapoului German l'a constatat pierderea carierei și mai târziu viața.

- Cazul Inginer Rică Georgescu și alți 16 români a fost urmărit și descoperit de organele poliției secrete germane care își aveau antene la Constantinopol. Acest grup de luptători români se organizează, colectând informații pe care le transmiteau zilnic la Constantinopol și Londra pe calea undelor.

Cercetările în această afacere s'au efectuat la Sediul Secției Juridice S.S. de către Căpitanul mag.Bărbulescu Camil. Timp de 45 de zile cât au durat aceste investigațiuni, delegații germani au priveghiat, clipă de clipă, munca ofițerului magistrat. În fruntea acestor delegați se afla locotenentul german Dupplitzer. Zilnic era ținut în curent Gestpoul German din București cu mersul instrucției.

Eugen Cristescu se ocupa, la rândul său neîntrerupt de cursul cercetărilor. Dădea ordin și își exprima nemulțumirea pentru conduita civilizată adoptată de către cpt.mag.Bărbulescu. Era ecoul hotărârilor ce le lua Gestapoul German. Către sfârșitul cercetărilor am fost chemat în cabinetul lui Eugen Cristescu, de față fiind și șeful Gestpoului Col. von Richter. Mi s'a dat ordin să predau pe cei 17 români arestați, în mâinile germanilor, pentru a fi transportați la Berlin, unde cereau să se continue cercetările. Am protestat vehement arătând că o asemenea cerere nu-și are nici un suport juridic și deci nu-i pot să dau urmare. Am demonstrat deasemeni, că atâta vreme cât sunt arestați sub autoritatea funcției mele, eu nu-mi pot angaja o răspundere atât de gravă. Odată predați germanilor sfârșitul acestor oameni nu era greu de bănuț. Eugen Cristescu mi-a cerut foarte enervat, să-i referes scris hotărârea mea. Colonelul von Richter a intervenit să mă convingă, invocând cazul Sarandos. Am ripostat că procedeu altora nu mă privește și că, în orice caz, acolo

DP

Col. Lu. Petru

era vorba de un supus strein și nu de cetățeni români. Intr'un referat amplu am expus lui Eugen Cristescu motivele pentru care nu pot să predau germanilor pe cei 17 arestați.

Faptele sunt textual cunoscute atât d-lui Inginer Rică Georgescu, familiei sale, cât și ofițerilor mei magistrați cărora le-am expus cele petrecute în cabinetul Sefului Serviciului Secret. Grație îndărătniciei cu care m'am opus germanilor am salvat viața celor 17 români între cari se număra și dl. Păsătoiu.

- Cu altă ocazie s'a descoperit, tot de organele germane din Constanța, o organizație pretinsă de spionaj în care figurau 10 evrei și 2 români. Nu-mi amintesc numele vreunuia din aceștia, cazul este însă bine cunoscut cpt. magistrat Bărbulescu, care a cercetat această afacere. Tot sub permanenta supraveghere a Gestapoului German s'a procedat la cercetări. Aceștia și Eugen Cristescu dispuneau asupra mijloacelor de folosit în cursul instrucției. S'a repetat și pentru acest grup aceeași cerere să fie predați Gestapoului German. Din nou am făcut categorice opoziții și nici unul n'a fost dat germanilor. Mai mult încă, am reușit să scap din cauză 9 evrei care n'au fost trimiși în judecată, așa cum opinase în referatul său căpitanul mag. Bărbulescu Camil.

- Cazul d-lui Mihăilescu director general al Soc. "Buhuși", arestat de germani la frontiere bulagro-turcă sub bănuiala de spionaj. A fost reținut timp de 14 zile de organele Gestapoului din Bulgaria și-apoi adus la București. Mi s'a expus verbal de către delegații germani să bănuilile de spionaj contra d-lui Mihăilescu se sprijinau pe faptul că, la trecerea frontierei din Turcia în Bulgaria, descoperiseră asupra sa câteva pașapoarte a unor prieteni evrei care voiau să obțină viza de tranzit prin Turcia spre America. Bănuielile erau direct ridicate și fără nici un fapt început de indiciu de culpă. Am rezistat tuturor amenințărilor și am demonstrat atât d-lui Eugen Cristescu cât și delegaților germani că nu pot reține arestat și nici nu este un obiect ce poate fi cercetat sub acest aspect grav. Pe proprie răspundere l'am eliberat. După scurt timp am fost reclamat de către Eugen Cristescu d-lui Ministru de Războiu, pentru actele de independență ce mi le îngădui și dificultățile ce i le fao în relațiile sale cu Gestapoul German.

Cpt. Luc. Scleris

100 199

Doctor Berndt, așa zisul descoperitor al cauciucului sintetic. Grație naivității colonelului Dragomir, fost subsecretar de Stat al Coordonării, Mareșalul Antonescu a angajat cheltueli în sumă de zece milioane, pentru pregătirea unei fabrici în care avea să se producă cauciucul sintetic. Descoperitorul era aflat în persoana pretinsului doctor Berndt.

Acesta reușise să înșele buna credință a încă 4-5 persoane care îi pusese ră la dispoziție cam două milioane lei pentru descoperirea cauciucului sintetic. Printre aceștia se numărau d-nii Ing. Iovănescu, general rez. Teodorescu și alții de care nu-mi amintesc.

După o așteptare de șase luni, colonelul Dragomir și-a dat seama că el însuși căzuse victima unei excrocherii cu toate consecințele ce avea să le tragă din ușurința cu care se angajase în această afacere.

A făcut apel la ajutorul, attoputernicului Eugen Cristescu și ni s'a dat ordine să-l arestăm pe dr. Berndt și complicii săi. În realitate nu era vorba de niște complici ci de aceleași victime a unei grosolane excrocherii. După cercetări minuțioase și repetate expertize de specialitate s'a ajuns la concluzia că dr. Berndt este un excec, iar toți ceilalți victimele sale. Am opinat pentru trimiterea în judecată a doctorului Berndt și eliberarea imediată a celorlalți presupuși complici. Eugen Cristescu a respins concluziile noastre și a dispus ca toți să fie reținuți arestați la Secția Juridică. Am revehit în zilele următoare cu aceiași lucrare fără nici un rezultat. Hotărârile abuzive impuse de Cristescu trebuiau să aibă un sfârșit și de aceea, pe proprie răspundere am eliberat pe toate victimele excrocheriei dr. Brendt.

Am fost amenințat de Cristescu că va aduce cazul la cunoștința Mareșalului. Nu știu dacă a făcut-o sau nu, dar dreptatea era de partea mea și nu aveam de ce să mă intimidiez.

După puțin timp Cristescu ne-a amenințat că ar fi primit ordin dela Mareșal " să-l facă pierdut " pe dr. Berndt. Până a tunci nu-și permisese să-mi vorbească de această manieră. Am avut cu el un schimb de cuvinte foarte violent și l'am anunțat din nou că persoana mea nu va acoperi nici odată crimele lor. Astfel acest dr. Brendt a fost salavat și nici în judecată n'a fost trimis, deoarece un proces ar fi compromis pe colonelul Dragomir cât și pe Mareșalul Antonescu.

- Cazul Ing. Pavel fost director al Soc. Petrolofere " Unirea " din Ploesti.

Germanii, continuând opera lor de acaparare a economiei românești și în special a societăților petrolifere, n'au reușit să poartă

. 7 .

101 100 115

pune stăpânire și pe Soc. " Unirea ". Prin toate mijloacele și prin ajutorul multor trădători, au reușit să obțină instalarea în fruntea acestei societăți a omului lor de încredere, ing. Pavel.

Prin anul 1942, Ing. Pavel a fost trimis în judecată la Curtea Marțială la Ploești pentru faptul " neglijență în serviciu ". Era făcut răspunzător pentru o mare cantitate de cauciucuri auto care dispăruse din depozitul Societății, grație lipsei de interes și priveghere a directorului Ing. Pavel.

Acțiunea penală surprinsese pe germani mai înainte de a lua măsuri ca afacerea să nu ajungă în fața instanței de judecată. În această situație s'a făcut apel din nou la Eugen Cristescu. Până la judecată, Președintele Curții a fost vizitat și amenințat de repetate ori prin maiorul Filimon Gh. rezidentul Serv. Secret pentru Zona Petrolifera.

Rezistența și răspunsurile președintelui prin care anunța pe Eugen Cristescu că soluția procesului nu poate fi alta decât aceea dictată de lege și conștiința judecătorilor, a indispus de sigur pe Seful S.S.

Cu toate presiunile exercitate, Ing. Pavel a fost condamnat. După pronunțarea sentinței Eugen Cristescu personal a sosit la Ploești și a reproșat, în cuvinte aspre, președintelui hotărârea ce o pronunțase. Între altele i s'a spus că intrasigența sa a dat naștere unui conflict diplomatic cu legatia germană.

Când Ing. Pavel s'a eliberat din închisoare, a fost urmărit de agenții siguranței și percheziționat când eșea dela Legatia Germană. Asupra lui s'a găsit un pașaport german din care rezulta că ing. Pavel renunțase la cetățenia română și devenise cetățean german.

În ceea ce privește abuzurile săvârșite de germani în zona Petroliferă d. Ing. Voiculescu, îndepărtat din serviciu Soc. " Unirea ", de germani în acel timp, poate da multe detalii. Deasemeni și lt.col.mag. Părvănescu Petre, fost procuror șef al Curții Marțiale Ploești.

Cazul afacerii de spionaj împotriva Germaniei organizat de un grup de 17-18 polonezi.

A fost descoperită tot de Gestapoul German prin luna Maiu 1943.

Cercetările au fost conduse de cpt.mag. Iorgu Popescu însoțit de către delegații Gestapoului și funcționarului Brașoveanu, delegat de Eug. Cristescu.

În fruntea organizației se afla preotul polonez Komorovici. Pentru desăvârșirea cercetărilor, opt. Popescu Iorgu împreună cu funcționarul Brașoveanu și delegații Gestapoului, s'au deplasat la Lemberg. Germanii au cerut insistent să li se predea arestații din România. Cum se bănuia că vor fi suprimați, tot Secția Juridică S.S. după precedentele create cu doi ani în urmă, s'a opus vehement și după mari dificultăți a reușit să nu predea germanilor grupul de polonezi.

107

Col. Lu. Belcuș

- In luna Iunie 1944, germanii au descoperit la București pe lt. Vella Nicola din armata engleză, colectând și transmitând informațiuni.

Cercetările au fost făcute de cpt. mag. Ghica Nic. din cadrele Secției Juridice S.S. asistat tot timpul de germani și delegații nelipsiți a-i lui Cristescu. Germanii au încercat să-l suprimă însă a fost salvat tot de cpt. magistrat al Secției.

Cazuri ce evedințiază sistemele introduse de Eugen Cristescu direct și prin ordinele pe care le dădea, cum și acele de tutelă a Gestapoului German sunt numeroase. Aci în închisoare, în lipsa arhivei și a oricărui mijloc de informare, am citat aceste câteva exemple, după memorie. Ele sunt edificatoare în a demonstra că independența de acțiune nu a existat nici un moment la Secția Juridică S.S. că răspunderea integrală revine numei lui Eugen Cristescu Șeful Serviciului S.S. care a ordonat și a susținut toate cererile ilegale și absurde ale Gestapoului German.

Opoziția ce i-a făcut-o în toate ocaziunile a fost de natură să întretină o atmosferă de tensiune a raporturilor obligatorii ce le avea și a unei antipatii reciproce.

Cu toată subordonarea la care era supus, cu toate riscurile ce le încercam prin conduita mea, am reușit totuși să înlătur consecințele cele mai grave a ordinelor date de Cristescu și Gestapoul German, salvând viașa numeroșilor oameni ce se aflau la Secția Juridică în cercetare.

Nici un singur arestat nu a fost predat germanilor.

O dovadă în plus a repulsiei ce o aveam pentru felul cum eram obligat să ne facem datoria ca magistrați, o constituie intervenția mea de a scoate Secția Juridică de sub autoritatea Serviciului Secret și a încaadra la M.R.D.J.M. Am reușit după rapoartele ce le-am făcut să obțin această încadrare prin Decizia Ministerială. Acțiunea ce am dus-o era necunoscută lui Cristescu.

După apariția Deciziei Ministeriale însă, am avut o explicație violentă cu Eugen Cristescu, care mi-a reproșat că nu am dreptul să trec peste autoritatea lui în poziția de subordonare la care sunt supus.

În acest sens mi-a adresat ordinul confidențial-personal Nr. 1147 din 27 Septembrie 1941 plin de observațiuni și pe care îl anexez în copie.

După reclamația ce a făcut-o Ministerului de Războiu, am fost observat și de acesta, iar Decizia Ministerială a fost anulată. Deși în-

vins am continuat să păstrez același linie de conduită ostilă tuturor abuzurilor dictate de Cristescu și Gestapoul German.

Un amănunt care nu este lipsit de interes în aprecierea raporturilor mele cu Eugen Cristescu și germanii, îl constituie faptul că nici eu și nici unul din ofițerii mei magistrați nu am primit vre-o distincțiune germană.

În această ordine de idei trebuie să adaug că după propunerile lui Cristescu și aprecierile Gestapoului au fost decorați 90 la sută din personalul civil și militar ce încadrau restul S.S. în cadrul unei mari festivități.

De sigur că această stare de lucruri în care conduita mea față de Cristescu și germani, nu era de cât o piedică și o mărturie în plus a tuturor nelegiuirilor ce hotărau ei, trebuia să aibe un sfârșit defavorabil pentru mine.--

După 26 de ani de carieră în slujba Țării, m'am pomenit notat în memoriul calificativ pe anul 1942 de acest Eugen Cristescu cu concluzia : " bun în grad ". În mod abuziv și fără nici un drept legal acest om și-a îngăduit să facă aprecieri asupra unui colonel magistrat, aprecieri la care s'a unit și d. Secretar General, fără să verifice sinceritatea celor expuse de Seful Serviciului Secret. În același timp am fost reclamat Mareșalului Antonescu că : " ași fi menajat viața în închisoare a unor spioni, punând Guvernul și Serviciul într'o situație foarte delicată în raport cu orientarea politică de atunci ". Textual am reprodus rândurile înscrise de Cristescu în foaia mea calificativă. Examinarea aprecierilor ce mi le face Cristescu, evidențiază în mod îndubitabil atitudinea de rezistență ce am opus și lui și germanilor în conducerea secției Juridice S.S. precum și tratamentul uman ce l'am aplicat tuturor arestaților pe tot timpul cercetărilor.

La 1 Decembrie 1942, Mareșalul a dispus mutarea mea disciplinară pe front și să mi se aplice sancțiuni. Așa am încheiat acest capitol de tristă memorie.

Socotesc că am expus, concretizând în exemple edificatoare, activitatea mea de magistrat ca Sef al Secției Juridice S.S. apărând ideea de dreptate și viața multor oameni în contra voinței și hotărârilor, ce le

///.

Col. Luc. Beluș

diciu pe vremuri, Germanii și Eugen Cristescu, cu riscul carierii mele.

După 9 luni de deținere preventivă, în afară de orice urmă de culpă, după o viață de muncă cinstită în serviciul Patriei, a adevărului și al Justiției, sunt încredințat că mi se va face dreptate cu un moemnt mai curând, dispunând eliberarea mea.-

COLONEL MAGISTRAT,

Emil Velciu

EMIL VELCIU.-

107

ROMANIA

MINISTERUL JUSTITIEI
TRIBUNALUL POPORULUI

ACUZATORUL PUBLIC CAB. IV.
Dosar Nr. 120/1945
Str. B-dul Ferdinand Nr. 92
Bucuresti

Proces-Verbal

De dispozițiunile martorului Vladimir Nelson,
ascultat în ziua de 17, luna August, anul 1945 con-
form art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. penală.

Martor propus de: _____

Numele martorului: Vladimir Nelson,

Etatea: 22 ani.

Locul nașterii: București.

Domiciliul: București, strada Arului Nr. 5.

Ocupațiunea: student.

Legătură cu invinuitul: _____

" " _____

" " responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martori și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pegubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr., pen.: In legătură cu dispariția inexplabilă de deținuți politici antifasciști din penetenciarul Aiud, declar următoarele
In ziua sosirii mele la penetenciarul Aiud, condamnat fiind la muncă silnică pe viață; Subritzky, Burinsky, Octafenko, Keselmann, Giusfed, Solowiw, precum și încă 2 oameni-pe care nu i-am cunoscut- erau dispăruți din penetenciarul Aiud, cu toate că în mod normal ar fi trebuit să fie acolo.-

După cercetări făcute între deținuți -din curiozitate personală,- am reușit să aflu că au fost ridicați de către Serviciul Secret cu o mașină, ultima dată, personal-precizez că i-am văzut pe acești oameni la Poliția Judiciară Militară de pe Calea Plevni de lângă Malmaison, -cu aproximație în luna Septembrie 1941,- înainte de a fi fost eu trimis la penetenciarul Aiud. Ei făceau oficiul de servitori acolo, măturând sălile și camerele.- Dela Solowiw, -ca ocazia faptului că a intrat și mi-a măturat celula- eu fiind

Acuzator public,

Martor,

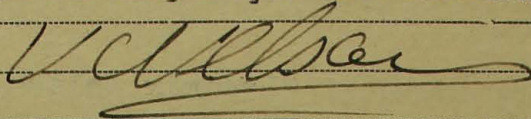
Cd. Nr 169 Imp. „Văcărești”

301
bătut și neputând să mă mișc din pat, am aflat că ei au fost condamnați între 5 și 25 ani muncă silnică, judecați la Iași și că veneau dela penitenciarul Aiud, unde sperau să se întoarcă.-

Intrăgat eu la Aiud de dispariția lor -fără urmă- care dădea loc la confuzii și nedumeriri între deținuți, cu privire chiar la persoana mea, am săutat să cercetez pe cât mi-a fost posibil, între toți deținuții, cei care știu în legătură cu ei.-

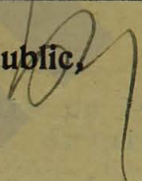
Deținutul politic Korowiacow Pavel, actualmente după presupunerile mele repatriat în Uniunea Sovietică, locuind ori în Ismail ori în Cetatea Albă, mi-a comunicat că ar fi fost martor -întâmplător- în penitenciarul Aiud, la o confruntare între deținutul legionar și ceilalți (acești dispăruți), în prezența organelor Serviciului Secret în care Măruntu i-a acuzat pe dânsii că s'ar fi exprimat față de el, că a avut misiunea de a-l omorî pe Antonescu.-

Deocamdată declar acestea, dar în măsura în care va fi nevoie de precizat noi amănunte, stau la dispoziția Tribunalului Poporului.-

Citindu-i-se și declarând că este exactă, martorul semnează, _____

_____, nu vrea să semne, nu poate semna neștiind carte.

Acuzator Public,

Martor,

MINISTERUL JUSTIȚIEI
TRIBUNALUL POPORULUI

ACUZATORUL PUBLIC CR. IV.
Dosar Nr. 146/1945.
Str. B-dul Ferdinand Nr. 92
București

105

105

Proces-Verbal

De dispozițiunile martorului Vladimir Nelson,
ascultat în ziua de 17, luna August, anul 1945, con-
form art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. penală.

Martor propus de: _____

Numele martorului: Vladimir Nelson,

Etatea: 22 ani.

Locul nașterii: București,

Domiciliul: București, strada Arcului Nr. 5.

Ocupațiunea: student.

Legătură cu invinuitul: nu.

" " _____

" " responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martori și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pegubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen.: În legătură cu dispariția inexplicabilă a deținuților politici antifasciști din penitenciarul Aiud, declar următoarele:

Ultima dată l'am văzut pe : Solowiow, Gurinsky, Zubritzsky, Givschfeld, Geselmann, Ostapenko, și încă 2 oameni mai în vârstă pe care nu-i cunosc, -aproximativ în a doua jumătate a lunii Septembrie 1941- la Poliția Militară Judiciară din Calea Plevnei de lângă Malmaison,- când am fost confruntat cu ei, pentru a mă recunoaște.-

În timp ce mi-a măturat celula -eu zăcând în pat incapabil să mă mișc din cauza bătăilor,- am aflat de la Solowiow- care-mi mătura celula, că veneau ei toți de la penitenciarul Aiud, că au fost judecați la Iași, condamnați între 5 și 25 ani muncă silnică, că Andronache -unul din grupul nostru care s'a predat și ne-a trădat pe toți,- le-a fost martor acuzator, și că a fost pus în libertate de Marele Stat Major.-

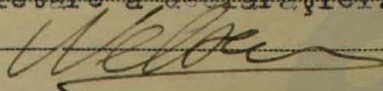
Acuzator public,

Martor,

După condamnarea mea, fiind trimis la Aiud, mă așteptam să-i găsesc pe toți acolo. - Destulă mi-a fost surprinderea când am ajuns acolo și nu i-am găsit. - După cercetări făcute de mine - din curiozitate personală - între deținuți, am aflat că au fost luați cu câteva luni înainte, de către o mașină a Serviciului Secret și după cu destinația necunoscută pentru deținuții din penitenciare. -

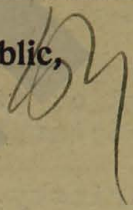
Dela deținutul Korowiacow KAWALY astăzi după presupunerile mele repatriat în Uniunea Sovietică (în Ismail sau Cetatea Albă), am aflat că a fost martor la o confruntare între toți acești dispăruți și legionarul Măruntu care făcea oficiul de informator, în prezența agenților Serv. Secret, în care Măruntu îi acuza pe dânsii că s'ar fi lăudat față de el că adevărata lor misiune ar fi fost să-l omoreze pe Antonescu. -

Declara acestea și stau la dispoziția Tribunalului Poporului, pentru orice lămurire ulterioară sau completare a declarației. -

Citindu-i-se și declarând că este exactă, martorul semnează, _____

_____, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Acuzator Public,

Martor,

for 120/945

106

60859

106

DECLARAȚIE

Subsemnatul avocat Begnescu Florin Ion domiciliat în București Str. Dr. Herescu 15 în legătură cu Eugen Cristescu declar următoarele :

I.

L-am cunoscut pe Eugen Cristescu în anul 1940 când în funcțiunea de Sef de Cabinet la Ministerul de Interne, ce deținea atunci la Cabinetul D-lui M. Ghelmegeanu, contingențele de serviciu au făcut ca să lucrez de mai multe ori cu el în calitatea sa de Director al Administrației locale.

Datorită sentimentelor de admirație ce-mi arăta că le are față de șeful meu Dl. Ministru Ghelmegeanu cunoașterea noastră s'a accentuat păstrându-se deferența de vârstă și situații.

În anul 1941 când Eugen Cristescu a fost numit în postul de Director General al Serviciului Special de Informații din Președenția Consiliului - timp în care eu eram mobilizat pe front în cadrul Marelui Stat Major - acesta m'a cerut dela unitate și cu ord. M. St. Major Nr. 15.865 din 27 Septembrie 1941 a obținut scutirea mea de mobilizare dacă nu mă aflu pe front.

Cum în cadrul Secției a IV eu mă găseam în misiune pe front ordinul mai sus menționat nu s'a putut executa.

Am aflat ulterior că Eugen Cristescu - dat fiind că subsemnatul la Ministerul de Interne mă ocupam și cu presa având cunoștințele tehnice necesare și cunoștințe printre gazetari - voia să mă concentreze la Cenzura Militară care depindea atunci

././.

Begnescu

de Președenție.

După demobilizarea parțială dela 31 Octombrie 1941 subsemnatul fiind demobilizat, Eugen Cristescu intervine din nou și cu ord. Nr. 129.892/B din 27 Noembrie Marele Stat Major mă concentrează la Secția Adjutanturii și mă repartizează Președenției Consiliului S.S.I. unde m'am prezentat la 4 Decembrie 1941 și rugat de Eugen Cristescu să organizez Biroul Presei din S.S.I..

Abia în Februarie 1942 am început organiza acest birou care nu era la început subordonat nici unui alt șef, subsemnatul lucrând direct cu Directorul General.

Poate din deferență față de persoanele cu cari Eugen Cristescu știa că sunt în legătură, față de mine avea o atitudine amicală.

În Iulie 1942 în calitate de militar am fost încadrat în Eșalonul Militar ce a plecat pe front, lipsind din București patru luni.

La reîntoarcerea mea biroul presei a fost din nou reorganizat - pentru că nu dădea rezultatele scontate, iar subsemnatul am primit însărcinarea creerii biroului Aero în colaborare cu Subsecretariatul de Stat al Aerului fapt ce mi s'a făcut cunoscut cu adresa Nr. 1443 din 31.XII.1942.

La conducerea biroului Aero am rămas până la desconcentrarea mea la 1 Octombrie 1944.

În tot răstimpul concentrării mele la S.S.I. nu am putut descifra și nici afla întreaga organizare a Serviciului care era secretă iar funcționarii ~~lui~~ ai aveau nume fictive. Funcționarea diverselor Secții ale Serviciului în localuri diferite în oraș făcea complet chiar să nu știu de existența lor.

În executarea serviciului, față de mine, Eugen Cristescu făcea să înțeleg că își îndeplinește serviciul ca funcționar și nu ca demnitar Șef al Serviciului Secret.

Personal nu cunosc acțiunile Serviciului Secret.

Eugen Cristescu

Rar, când Eugen Cristescu era prea plictisit sau când îl întrebam de ce este supărat, îmi spunea câte ceva, dar nu chestiuni cari nu ar fi fost în vederile democrate sau contrarii sentimentelor persoanelor în jurul cărora știa că polarizez eu.

Se poate ca această atitudine, să fi fost specială din partea lui Eugen Cristescu, tocmai pentru motivul arătat mai sus.

II.

La întrebarea Dvs. precisă să arăt ce știu despre legăturile lui Eugen Cristescu cu nemții "în feodare" și ce știu despre rolul Secției "G" răspund :

Nu cunosc legăturile lui Cristescu cu nemții decât cu cei cari veneau la Serviciu și anume: maiorul Sandu (Stransky) și un domn înalt Rodler. Maiorul german Sandu venea aproape zilnic la Serviciu și lucra cu D.Col. Ionescu Micandru, celălalt venea mai rar și lucra cu Lt.Col. Proca. La începutul anului 1944 și chiar mai înainte Eugen Cristescu știu că mergea invitat la masă seara unde veneau nemți între cari chiar Killinger și Ică Antonescu și Ovidiu Vlădescu.

Mesele acestea erau organizate de Radu Lecca într'o casă dela C.N.R. pe Str. Sf. Stefan, unde avea sediul chiar Radu Lecca.

Cu alți nemți nu cunosc eu să fi avut legături Eugen Cristescu.

Legăturile de serviciu cu nemții am aflat că ele erau efectuate încă de pe vremea lui Moruzof și că Secția condusă de Col. Ionescu Micandru era aceia care - abia în 1943 am aflat că-i zice Secția " G " - făcea legătura cu organele militare germane.

În afară de această misiune de legătură nu cunosc rolul Secției "G".

Dela Secția "G" știu că în afară de Col. Micandru mai lucrau ca subalterni ai acestuia un

Legeanu

domn Haralamb și altul Roșianu (cred că acesta din urmă are un alt nume adevărat).

Colonelul Micandru lucra aproape zilnic cu Eugen Cristescu și de multe ori în prezența maiorului Sandu.

Cred că o altă legătură a lui Eugen Cristescu cu nemții o efectua Lt.Col.Proca care deținea funcția de Sef al Secției a V-a Contra-Sabotaj.

Nu știu în ce consta această legătură dar cred că Lt.Col.Proca făcea legătură cu partea politică germană, auzind de multe ori că Lt.Col.Proca "a plecat" sau "vine" dela Legația Germană.

Lt.Col. Proca lucra și direct la Președenție însoțind chiar pe auto Mareșalul Antonescu când a fost la Hitler.

Lt.Col.Proca îl însoțea pe Eugen Cristescu când acesta mergea la mesele unde participa Killin-gher.

Despre alte legături eu nu am cunoștințe.

III.

Despre Col. Radu Ionescu și rolul magistraților la S.S.I. răspund:

Mult timp nu am auzit despre această Secție. Intr'un târziu văzând un domn Colonel magistrat așteptând să lucreze cu Eugen Cristescu și întrebând cine este mi s'a răspuns: Col. Velciu, Seful B.J.-ului

Despre acest domn Colonel am auzit la vreo două luni că a fost schimbat cu Col. Radu Ionescu noul titular al Secției Juridice.

Cunoscându-l pe Radu Ionescu din familie dela Galați am aflat atunci și despre rolul Secției Juridice la S.S.I.

Această Secție era compusă din ofițeri magistrați și depindeau de Direcția Justiției Militare din Ministerul de Război, depindeau de Ministerul Inzestrării (Gen.Dobre) - de unde încasau misii - și de S.S.I..

Lu. Zegrescu

AAU 110

Magistrații erau ofițeri de poliție judiciară și erau echivalenți cu procurorii dela Curtea Marțială. Ei instruiau cazurile ce le erau semnalate sau date în cercetare de către Secția Contra-Informații pentru cazurile interne, de către Secția Contra-Spionaj pentru cazurile de spionaj și de către Inzestrarea Armatei pentru cazurile de sabotaj economic și industrial.

Stiu că trimiterile în judecată la Curtea Marțială necesita încă o procedură specială din partea Curții.

De Secția Juridică depindea închisoarea B.J.-ului, unde erau deținuți în prevenție ce-i pe cari îi anchetau. Nu știu cum era organizată închisoarea, nefiind niciodată pe acolo.

Despre Radu Ionescu în funcțiunea ce a avut de Sef al Secției Juridice știu în mod deosebit că era foarte abil, fapt care a făcut pe Eugen Cristescu să mă întrebe " ce fel de om este " în sensul dacă este sincer sau nu.

Deasemeni într'o zi am văzut pe Eugen Cristescu înfuriat spunându-mi că " în calitatea mea de Sef nu pot să-l acopăr pe Radu Ionescu " referindu-se la un deținut dela B.J. ce a murit, în timpul cercetărilor. Ulterior am aflat că era vorba de un tânăr evreu care a murit în timpul cercetărilor dar nu cercetări efectuate de organele S.S.I.-ului ci de acelea ale Statului Major de sub conducerea Col. Almăjanu.

Radu Ionescu era apreciat de Eugen Cristescu și știu că prin Radu Ionescu Seful Serviciului căuta să spulbere o tensiune ce exista între acesta și Gen. Dobre și între S.S.I. și Statul Major - organele speciale cari aveau aceleași atribuții.

Radu Ionescu în ultimul timp însă se arăta foarte nemulțumit de Eugen Cristescu din motive pe cari nu le cunosc.

Eugen Cristescu

Despre Col. Almăjanu știu că era la Statul Major Sef la un birou Statistic, dar care se ocupa cu chestiuni ce avea tangență cu cele ce executa Eugen Cristescu căci l'am auzit pe acesta din urmă "astea sunt de ale lui Almăjanu" fapt care m'a determinat să bănuiesc raporturi neamicale între ei.

Dela moartea evreului de care am vorbit mai sus adversitatea între Col. Almăjanu și Eugen Cristescu era pe față.

Din postul militar al lui Almăjanu porneau toate piedicile contra lui Cristescu. Astfel am observat că acțiunea Eșalonului S.S.I. pe front a fost contracarată și chiar subordonată de Col. Almăjanu. Spun subordonată căci un ofițer venit dela Odesa în cadrul Eșalonului - Căpitan Curăraru-lucra direct cu Col. Almăjanu și nu cu cei dela Eșalonul S.S.I.

x

Despre Cpt. Curăraru știu că era ofițer care făcea parte din organele militare de front ale S.S.I.-ului conduse de Col. Gh. Ionescu Palius. L-am cunoscut când a venit dela Centrul Odessa la Eșalonul S.S.I.. Nu l-am cunoscut mai deaproape căci a intrat în legătură cu Col. Almăjanu cu care lucra toată ziua la cercetări de "partizani".

Am auzit că era un specialist în cercetarea și descoperirea partizanilor și că la Odessa s'a "distins" prin prinderea partizanilor din catacombele Odesei. Nu cunosc deloc amănunte și nici nu m'am interesat, informat fiind că este un om foarte bănuitor.

x

Despre Victor Ionescu știu că era Seful Agenției I din Secția C.I. de sub conducerea Lt. Col. Borcescu. Provenit din poliție dela Siguranța Generală era locotenent concentrat și conducea o pleiadă de agenți.

///.

Sev Zeghesu

Victor Ionescu urmărea persoane, făcea descinderi și primele cercetări în diverse chestiuni: politice, economice etc. cari i se semnalau sau din proprie inițiativă.

Apoi făcea rapoarte informative și chestiunile erau deferite fie Secției Juridice (Magistratura Militară din S.S.I.) fie Curții Marțiale sau Parchetului Civil, sau autorităților respective.

Victor Ionescu era foarte activ, permanent revoltat și un om care își îndeplinea misiunea cu fanatism neținând seama de nimeni și de nimic.

Personal am fost urmărit de agenții lui Victor Ionescu și chiar dat pe notă că "frequentez casa Ghelmegeanu" "unde vine și Prof. Ralea" etc.

În efectuarea cercetărilor am auzit că bătea personal pe cei anchetați.

IV.

"Despre crimele de pe front" răspund:

În 1942 când am fost cu Eșalonul S.S.I. pe front dela câțiva militari cari veneau dela Centrele Militare S.S.I. de sub conducerea Col. Ionescu Palius, am aflat despre existența acestor organizațiuni cari funcționau pe lângă Marile Unități cu scop informativ și contra informativ. Nu știu câte Centre erau ca număr dar știu că unul era la Odessa, unul la Simfiropol ca centre fixe și încă vreo două sau trei mobile.

Interesându-mă despre activitatea lor, am aflat că la prinderea partizanilor după anchetare îi făcea "îngerăși", adică îi făcea scăpați de sub escortă sau alt mijloc de justificare a morții.

Ingrozit de cele aflate spre verificare, i-am spus lui Eugen Cristescu, care când a auzit cele de mai sus însoțite de expresia mea "niște șacali" s'a înfuriat și supărat pe mine admonestându-mă și neprimindu-mă un timp îndelungat, trimițându-mi vorbă cum îndrăznesc să vorbesc despre serviciu

Surzescu

astfel.

Nu știu dacă Eugen Cristescu făcea teatru
cu mine sau era complet neinformați ca și în cazul
dela 23 August 1944.-

Stăruie și semnez,

Av. Furzeșescu

22 August 1945.

În se prezintă ca cele aflate
despre crimele de pe front le-am
auzit în discuții particulare
cu un sublocotenent venit la
Eșelon dela Centrul Odessa și
cămine col. Polius i se adresa
Igor.

Av. Furzeșescu

TREBUNALUL SPECIAL
PENTRU JUDECAREA CELOR
VINOVAȚI DE DEZASTRUL ȚĂRII

B-dul Ferdinand Nr. 92

BUCUREȘTI

Cabinetul IV.

Dosar Nr. 120./1945.

Proces-verbal

De depoziția mărtorului Ionescu I. Victor,
ascultat în ședința publică din ziua de 31, luna A u g u s t, anul 1945,
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de:

Numele mărtorului: Ionescu I. Victor,

Etatea: 42 ani.

Locul nașterii: Iași,

Domiciliul: București, Calea Moșilor 248, etaj I, ap. 3.

Ocupațiunea: Sub-Director M. Război S.S.I.

Legătură cu inculpatul: nu.

„ „ reclamantul:

„ „ responsabilul civilmente:

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți:

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii:

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.)

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: Pe lângă Serviciul Special de Informații a funcționat o Secție Juridică, cunoscută sub denumirea de biroul de poliție militară judiciară, cu sediul în Calea Plevnei Nr. 139.-

În timpul cât Serviciul Special de Informații, a fost condus de Eugen Cristescu, Sec.ia Juridică a fost condusă o parte din timp de Colonelul magistrat Emil Velciu, secondat de Căpitanul magistrat Camil Bărbulescu, Lt. Magistrat Sfetcu și alții.-

După o răcire a raporturilor dintre Eugen Cristescu și Emil Velciu, a fost adus la conducerea acestei Secții juridice Lt. Colonelul magistrat Radu Ionescu, - fost Prim procuror al Trib. Militar Galați, căsătorit cu fiica Dr. Richter, de origine germană.-

Secția juridică avea în diferite centre din țară, inclusiv în perioada războiului și în Transnistria, o serie de birouri juridice, subordonate direct Lt. Colonelului Radu Ionescu.-

Martor,

Victor Ionescu

Deși menirea acestei Secții era de a instrumenta în domeniul infracțiunilor de ordin politic și militar, Lt.Colonel Radu Ionescu a aservit această Secție, Ministerului Producției și Înzestrării de Război și mai bine spus, direct Generalului Dobre, - ocupându-se în largă măsură de problemele de ordin economic, așa zisa cercetare a infractorilor la legile de sabotaj. - În acest scop, a reușit prin Generalul magistrat Aramă, să obțină un însemnat număr de ofițeri magistrați activi și de rezervă. -

Totodată, a mutat sediul central al Secției Juridice în Aleea Sft. Stefan Nr. 4, în Calea Plevnei Nr. 139 rămânând numai Căp.mag. Ouatu, care conducea închisoarea, secondat de mai mulți agenți și gardieni uniformizați, - el fiind aci atotputernic. -

Nu mai din auzite știu că la închisoarea S.S.I. din Calea Plevnei Nr. 139 erau amenajate niște camere, situate în rând cu celulele pentru deținuți, unde se făceau cercetări și se bătea în mod barbar de acei trimiși să instrumenteze. - Desigur erau bătuți mai grav infractorii politici. -

Printre cei care băteau, maltratau și schingiuiu pe arestați se enumără Căp. magistrat Iorgu Popescu, Căp. mag. Paul Dumitriu și Căp. mag. Ouatu, astăzi toți trei Maiori magistrați. -

Citez cazul deținutului politic Dan Lazarovici, care a murit în închisoarea S.S.I., în urma bătăilor barbare, administrate de anchetatori, printre care Căp. Iorgu Popescu și mai mulți funcționari dela Serv. de Informații al Marelui Stat Major, de sub conducerea Lt.Colonelului Almăgeanu, fost cu sediul în strada Armoniei. -

În această închisoare au fost grav bătuți numeroși Colonei care au fost dovediți că lucrau pentru serviciul de spionaj englez și polonez din România, având și utilizând aparate de radio emisiune. Deasemeni au fost cercetați și desigur bătuți mai mulți militari sovietici, și în special din acei lansați cu oarașutele pe teritoriul României, în vederea executării unor misiuni de ordin militar cari interesau Rusia sovietică. - Nu-i cunosc, n'am auzit cum se numeau și nici nu știu ce s'a făcut cu ei. -

Erau totuși în închisoare deținuți cari se bucurau de o libertate absolută, mergând chiar la chefuri în oraș, erau vizitați de familie și prieteni, etc. - Nu cunosc însă numele acestora, deoarece nu aveam acces în interiorul acestei închisori. -

Pentru cercetările privitoare la actele de spionaj, a fost afectat Secției Juridice funcționarul civil Brașoveanu dela Secția de contra-spionaj, de sub conducerea succesivă a Directorului Florin Becescu - Georgescu, și a Maiorului Al. Bărdeanu. -

Acest Brașoveanu om puternic și răutăcios era unul din cei mai feroce anchetatori, bătea fără pic de milă, servindu-se de un cas-tête cu măciulie de plumb. Dealtfel este citat și în cartea "În

Citindu-i-se depoziția și declarând că este exactă martorul semnează. /.

M. Lazarovici

, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,

Martor,

umbra celului" a dlui Prim Ministru Petre Groza, pagina 297, unde este arătat ca o apariție de groază pe sălile închisorii S.S.I.-

Pentru identificarea parașutiștilor sovietici trimiși aci cu misiuni speciale secrete, necesare armatei Roșii, acest Brașoveanu se servea de un individ cunoscut sub numele de Gică, fost soldat în armata română, căzut prizonier la ruși, și apoi recrutat și instruit la o școală specială din apropierea orașului Moscova, după care a fost lansat cu parașuta deasupra României, pentru culegerea și transmiterea prin radio emisiune a informațiilor de ordin militar.-

Acesta după lansare a plecat în comuna natală și după scurt timp s'a auto denunțat, fiind trimis pentru cercetări la Secția Juridică, deci direct în mâinele lui Brașoveanu, care l'a făcut scăpat de rigorile legilor și l'a recrutat ca agent informator al Secției Juridice.- Locuia în interiorul închisorii și trecea drept un deținut.- Aceasta spre a pătea spiona orice și pe oricine din lotul celor arestați.- În ziua când un parașutist sovietic încăpea în mâinele Secției Juridice, era lăsat să fie văzut de acest Gică, care prin faptul că urmașea școala de specializare din apropierea Moscovei, cunoștea foarte numeroși din acei care urmaseră aceleași cursuri, fie român, german, ungur sau rus.-

Le cunoștea deci adevărata identitate pe care o denunța.-

Apoi se pune la dispoziția lui Gică, cifrul găsit asupra celor arestați și după ce erau schingiuiți spre a denunța modul cum urmează să facă legătura cu centrale de care erau trimiși în România, Gică se pune în legătură cu trimițătorii, dirigându-se în acel trimis, care în realitate era arestat.- Astfel comunica informațiuni mincinoase și reușea să obțină ordine și instrucțiuni veritabile.- În unele ocazii cerea să mai fie trimiși și alți agenți parașutiști sovietici, indicând locuri favorabile pentru lansare cu parașuta, bineînțeles din acele indicate de Brașoveanu astfel ca toți să poată fi prinși și arestați.

Gică era una din cele mai serioase unelte în mâna lui Brașoveanu, deci a Serviciului Special de Informații, de sub conducerea lui Eugen Cristescu și la dispoziția germanilor.-

+ +

Pe lângă Secția Juridică erau detașați și mai mulți anchetatori germani, cari participau la cercetarea infractorilor politici, a militarilor și parașutiștilor sovietici și a polonezilor, ei bătând tot așa de barbar ca și anchetatorii români.- Toate acestea cu știința și aprobarea lui Eugen Cristescu și a Colonelului Radu Ionescu, cari dădeau instrucțiuni de modul cum fiecare în parte trebuie cercetat și maltratată, spre a declara adevărul care îi interesau.-

În unele cazuri, Eugen Cristescu însoțit de Colonelul Radu Ionescu și organe germane, se deplasa personal la închisoarea din Calea Plevnei Nr. 139, unde conducea anchetarea infractorilor sau presupușilor infractori.-

Alte amănunte nu cunosc în această privință, deoarece nu aveam acces în închisoare.-

Ar fi necesar să se cerceteze personalul civil, agenții cari au funcționat la această Secție juridică și în special la închisoarea din Calea Plevnei Nr. 139.-

102

./.

Microfilm

+ +

211

Magistrații Secției juridice nu se sfiau să facă afaceri bănești cu ocazia cercetării diferitor infractori de drept comun și în special cu traficanții de devize, aur, alimente, etc.-

Desigur că erau încurajați în această manoperă necinstită de însuși șeful lor direct Colonelul Radu Ionescu.- Spre edificare voi cita cazul cunoscuților traficanți de devize : Max Schoermann din strada N. Cobălcescu, Lupu Solomon și Abramovici, cari arestați în iarna anului 1943, sau în primele zile ale anului 1944, li s'a cerut suma de peste 100.000.000.- lei de către Colonelul Radu Ionescu, pentru a fi lăsați în libertate,-urmând ca o parte din sumă să fie vărsată Consiliului de Patronaj.-

Dacă se ajungea la o deplină invoială, acestor infractori li se dresau acte -fără o valoare juridică- și trimiși apoi Justiției, scăpau cu ușurință de rigorile legii.-

+ +

Nu știu dacă și în cazul ce voi expune s'au luat bani sau nu, însă fapt cert este că infractorilor li s'au dresat acte în ~~genul~~ genul celor prin preliminară polițienescă și apoi cu intervenția unor sume de bani, au scăpat din ghiarele justiției.-

La 20 Octomvrie 1943, am denunțat pe traficanții de devize Brighiu Constantin și Ionel Wittner, care au încercat să mă cumpere și prin intermediul meu să transfere în Elveția o mare cantitate de mărci germane de război (câteva zeci milioane) și 4.000.000.- lei, urmând să aducă în schimb 4.000 monede aur dela Directorul unei Bănci din Zurich (Elveția).-

Au fost deținuți un timp prea îndelungat în închisoarea din Calea Plevnei Nr. 139, deși cercetarea se putea face în maximum 48 ore.- N'au fost cercetați toți o parte la infracțiune, și astfel după o scurtă deținere la Penetenciarul Văcărești, au fost lăsați în libertate și mai târziu achitați.-

+ +

Tot Colonelul Radu Ionescu și unii dintre ofițerii magistrați, printre care și Paul Dimitriu, erau delegați cu urmărirea infractorilor cari circulau cu automobilele în zilele nepermise, fără acte legale, cu cauciucuri nedecarate, etc., însă în majoritatea cazurilor automobilele confiscate -potrivit legilor în vigoare la acea dată,-au fost restituite și infractorii "iertăți"?-

Asupra schingiuirilor, bătăilor și barbariilor ce se comiteau la închisoarea S.S.I., ar putea da amănunte ample și complete, unii dintre deținuții din acel timp, identificați din scriptele fostei Secții juridice S.S.I.-

Aceasta îmi este declarația, pe care o susțin și semnez propriu.-

m

Victor Ionescu
31 august 1945

TREBUNALUL SPECIAL
PENTRU JUDECATURA CELOR
VINOVAȚI DE DEZASTRUL ȚĂRII
B-dul Ferdinand Nr. 92

BUCUREȘTI
Cabinetul IV.
Dosar Nr. 120/1945.

116

118

Proces-verbal

De depozitia martorului IONESCU I. VICTOR,
ascultat în ședința publică din ziua de 31 luna August, anul 1945,
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de: _____

Numele martorului: Ionescu I. Victor,

Etatea: 42 ani.

Locul nașterii: Iasi.

Domiciliul: București, Calea Moșilor Nr. 248. etaj Ap.E.

Ocupațiunea: Sub-Director M.Război S.S.I.

Legătură cu inculpatul: nu.

„ „ reclamantul: _____

„ „ responsabilul civilmente: _____

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți: _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii: _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: De la 11 Noembrie 1940, până în seara zilei de 23 August 1944, Serviciul Special de Informații a fost condus de Eugen Cristescu, fost Director General în Președenția Consiliului de Miniștri, delegat ca șef al S.S.I.

În tot acest timp a fost unealta și omul de încredere al Ex-Mareșalului Ion Antonescu și al acolitului său Mihail Antonescu (Ică), fiind omul care influența puternic în ceea ce privește luarea anumitelor măsuri restrictive contra populației și în special a aceleia care nu nutrește sentimente de prietenie pentru conducătorii de atunci ai Țării.

În orice împrejurare foștii conducători de atunci se consfățuiau cu Eugen Cristescu, care devenise astfel unul din conducătorii ascunși în umbră ai României, cuvântul său bucurându-se de toată greutatea. - La rândul său era dirijat de germani, pentru care avea un cult deosebit. - În același timp Eugen Cristescu lucra ca unul din cei mai serioși și complecși colaboratori ai Germaniei, prin : baronul Manfred von Killinger, fost

Președinte,

Martor, /

Ministru al Germaniei la București și care pe lângă misiunea cunoscută oficial era unul din conducătorii celui mai perfect serviciu de informare și spionare, în toate ramurile pe întreg teritoriul României.-

Killinger comunica lui Eugen Cristescu ordinul Berlinului și acesta la rândul său le sugera Ex Mareșalului, care emitea tot felul de legi și măsuri ce deserveau numai interesele politice și militare germane.-

În acelaș scop, Eugen Cristescu lucra în strânsă colaborare cu Hermann Ritgen, șeful departamentului politic și de informații al Legației Germane, - în acelaș timp afacerist notoriu.-

În domeniul polițienesc și de oprimare a populației, Eugen Cristescu lucra în colaborare cu Gustaw Richter conducător al secției secrete de poliție politică a partidului național socialist german, camuflat în calitate de diplomat pe lângă Legația Germană din București.-

Deasemenea cu Petersen Alias Iacob fost șef al Gestapoului german în România. A mai lucrat cu von Dietrich șeful Secției de propagandă și presă și cu faimosul spion Adolf Alfred Pester, unul din cei mai serioși membrii ai Gestapoului german în România și în acelaș timp agentul de marcă al Intelligence Service-ului britanic la București.-

Eugen Cristescu a stat tot timpul în strânsă și directă legătură cu Iuliu Maniu, în unele ocazii servindu-se de Sub-Directorul Nicu Stănescu.-

În domeniul militar și al poliției secrete politice și militare, Eugen Cristescu a lucrat în strânsă colaborare cu un colonel german anume Rodl sau Rödler, care îl vizita în foarte dese rânduri la biurou și în special cu un Maior german cunoscut pentru toți funcționarii S.S.I., sub numele conspirativ de "Sandu", ambii având sediul serviciului din care făceau parte în Aleea Alexandru Nr. 23, în fostul local al Ambasadei Polone.-

Acest Maior cunoștea perfect limba română, umbla îmbrăcat în majoritatea timpului civil și era nelipsit ziua și noaptea din biuroul sau locuința lui Eugen Cristescu.-

Secondantul de seamă al lui Eugen Cristescu pentru colaborarea cea mai perfectă și strânsă cu germanii, a fost Locotenent Colonel Vasile Ionescu-Mihandru, ofițer de Stat Major, fost Șef al Secției G. (german), din cadrul S.S.I., care nu activa decât în unire cu acest Maior german, cunoscut sub numele de "Sandu".-

La rândul său, Lt.Colonel Ionescu Mihandru, era secondat de Sub-Directorul Eugen Haralamb.-

În timpul conciliabulelor cari aveau loc în biroul lui Eugen Cristescu cu Ionescu Mihandru, Maiorul Sandu și Colobel german

Citindu-i-se depoziția și declarând că este exactă înartorii semnează

....., nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Președinte,

Martor,

Mihail Mihandru

Rödl sau Rödlar, nici unul din funcționarii militari sau civili ai Serviciului, nu aveau voie să intre în acest birou.-

Pentru desăvârșirea lucrărilor care interesau pe germani, Eugen Cristescu a fost secondat de aproape de Lt. Colonel Tr. Borcescu, fost șef al Secției contra-informații și de Colonelul Mihail Ion Lisievici, fost șef al Secției de informații.-

+ +

În luna Iulie 1941, Serviciul Special de Informații a organizat o unitate formată din militari și civili, denumită eșalonul I operativ S.S.I., condusă direct și personal de Eugen Cristescu, secondat de Colonelul Mihail Ion Lisievici, Lt. Colonelul (pe atunci) Vasile Palius-Ionescu, Maior Cureraru din Jandarmi, Ionel Stănescu, fost magistrat, Locotenent de rez. Gheorghe Cristescu și Grigore Petrovici - Guță, fost pe atunci comisar ajutor, nepotul lui Eugen Cristescu.-

Acest eșalon a părăsit Capitala cu automobilele în după amiaza zilei de 18 Iunie 1941 și s'a oprit pentru scurt timp în apropiere de Snagov, iar de aci a plecat într-o comună în județul Roman, unde au fost cartiruiți la un conac boeresc, fiind subordonat direct Marelui Cartier General dela Piatra-Neamț, după ale cărei directive lucra în domeniul politico-militar.- Eșalonul era condus personal de Eugen Cristescu.-

Nu știu exact ce activitate a desfășurat în timpul cât a fost instalat în județul Roman.-

Una din acțiunile ce a efectuat am reușit să o aflăm în tâmplător și anume : au fost arestați de organele militare 5 parașutiști sovietici, dintre care unul era originar din județul Cetatea-Albă și unul era de origine etnică germană, toți lanșați din avioanele sovietice în apropierea satului Pașcani, din județul Vaslui.-

Acești 5 parașutiști au fost predați pentru cercetări, eșalonului S.S.I., condus de Eugen Cristescu, fiind grav maltratați, bătuti, schingiuiți și înfometati, -personal de către Grigore Petrovici Guță, -care îi scotea din arest legați la ambele mâini cu frânghii groase și sub o severă pază.-

Dealtfel, odată cu înapoierea la București, Grigore Petrovici se lăuda cu această ispravă neomenoasă.-

Toți acești 5 parașutiști au fost anchetați de fostul magistrat Ionel Stănescu și la urmă au fost executați de o unitate germană.- Nu știu exact dacă au fost judecați, de cine anume și ce rost a avut intervenția armatei germane.- Cred că executarea s'a făcut după un simulacru de judecată.-

Din județul Roman eșalonul condus de Eugen Cristescu, s'a mutat și s'a stabilit în orașul Iași, fiind instalat în localul și curtea școalei comerciale superioare, care se află vis-a-vis de chestura poliției și primărie.-

Componenții și în special conducătorii de diferite grade ai acestui eșalon, au participat efectiv la organizarea și executarea masacrelor asupra populației evreiești din orașul Iași, care după cum îmi aduc aminte s'au petrecut la începutul lunii Iulie 1941.-

Menționez că în timp ce eșalonul se afla la Iași, numeroși funcționari de grade mici purtau uniforme deofițeri, deși erau simpli soldați în cadrele armatei.- Citez cazul unui anume Covaci Gheorghe - Manu, ulterior destituit pentru jefuirea unor evrei la Chișinău de o mare cantitate de aur.-

Grigore Petrovici Guță purta o uniformă militară fără epoleți și trese, pe cap având o bască, iar pe piept numeroase panglici de mari decorațiuni, pe care în realitate nu le posedea și era cunoscut sub numele de "dl. Maior Petrovici", -el

fiind în realitate un simplu caporal de rezervă. Acest om care

[Signature]

[Handwritten signature]

nu are pic de suflet a jucat un rol de frunte în masacrele din Iași. Spre finele lunii Iulie 1941, eșalonul S.S.I. a trecut Prutul, divizându-se în grupări, din care una a fost condusă de Grigore Petrovici Guță, care a acționat la Chișinău, unde oamenii de sub conducerea sa au comis din ordinul său crime și jafuri în detrimentul populației evreiești. Toți au venit în Capitală încărcăți de aur, bani și covoare.-

Pentru dovedirea acestei afirmații, este cazul a fi cercetat foarte sever agentul Constantin Petrescu, Pogoneanu, omul de încredere și devotatul lui Grigore Petrovici, om de care nu s'a despărțit nici o clipă.-

Am aflat că Grigore Petrovici a împușcat la Chișinău, cu mâna sa pe tânăra Rozica Leibovici.-

După trecerea Nistrului de către armatele române, Eugen Cristescu, Grigore Petrovici, Ionel Stănescu și alții, s'au înapoiat la București, eșalonul trecând sub directa comandă a Colobelului Mihail Ion Lisievici, secondat de Colonelul Vasile Palius-Ionescu, de origină basarabean.-

Eșalonul a continuat acțiunea pe teritoriul ucrainei, stabilindu-și sediul în diferite localități și în urmă la Rostov, după ce lăsase ramificații în diferite centre și regiuni.-

Colonelul Vasile Palius a fost secondat la rândul său de Sub-Directorul său Trohanis Nicolas, cetățean grec și totuși funcționar S.S.I., de Colonelul Ernescu și Maiorul Luca.-

Eșalonul lucra după directivele lui Eugen Cristescu și ordinele și directivele Colonelului Mihail Lisievici și Vasile Palius.-

Dintre misiunile ce-i reveneau cunosc : urmărirea și cercetarea, probabil și sancționarea parașutiștilor sovietici lansați în spatele frontului româno-german, urmărirea, cercetarea și exterminarea partizanilor sovietici din spatele frontului, măsuri similare în ceea ce privește gazdele acestora, urmărirea și sancționarea suspectilor (pentru ei) din localitățile ocupate de armatele române-germane.-

Eșalonul lucra în strânsă colaborare cu autoritățile și poliția secretă germană.-

Eșalonul mai avea menirea să acapareze orice bunuri mișcătoare de pe teritoriul U.R.S.S., și anume : automobile, autocamioane, stațiuni auto de radio emisie recepție, aparate tehnice, tipografii, (S.S.I.-ul a folosit o tipografie completă adusă dela Odesa), cauciucuri auto, motoare auto, motoare pentru bărci automobil, aparate radio recepție, etc.- În concluzie avea menirea să jefuiască pentru nevoile serviciului.- Toți componenții acestui eșalon, mari și mici, și-au adus tot felul de obiecte de valoare, printre care : aparate de radio, icoane scumpe din aur și argint, bijuterii, pian, lingerie fină, covoare, etc.-

+ +

În ceea ce privește activitatea componenților și în special a conducătorilor eșalonului S.S.I., trebuie serios anchetat numitul Silivășeanu Toma, dactilograf în cadrele S.S.I., fost omul de încredere utilizat la cabinetul lui Eugen Cristescu, om decare nu s'a lipsit nici cât a fost plecat ca șef al eșalonului și care la Iași a colaborat cu ceilalți pe teren, în tot felul de acțiuni inclusiv masacrele contra populației civile evreiești.-

Un alt individ cu activitate dubioasă în cadrul acestui eșalon, este Locotenentul de rezervă Moșoarcă, din Timișoara, de profesiune contabil, omul de deplină încredere al Colonelului Mihail Ilisievici, fost legionar, participant la rebeliunea din luna Ianuarie 1941.-

După înapoierea eșalonului din regiunea Rostov, acest Locotenent de rezervă, a fost trimis ca șef al unei formațiuni informative -contra informative și de spionaj la Oravița și în momentul când germanii se retrăgeau sub presiunea armatelor sovietice din Jugoslavia forțând teritoriul României, Moșoarcă a încercat să fugă împreună cu trupele germane, după ce luase cu el aparatul de radio emisiune ce avea la dispoziție.-

încheiere

Asupra acestuia poate furniza informațiuni complete și serioase funcționarul S.S.I. Stoian Gheorghe - Greceanu - F.L.Gănescu, care în vara anului 1944 a lucrat sub conducerea acestui la Oravița.-

+
+ +

Una din reprezentanțele Serviciul Special de Informații la Odessa, a fost așa zisul "Centrul Odessa" camuflat sub denumirea de Secția de Poliție Militară, Centru condus de Locot. Colonel Perju, omul de încredere al lui Eugen Cristescu.-

Acesta lucra după directivele și ordinele persobale ale lui Eugen Cristescu și ale Lt.Colonelul Traian C. Borcescu, fost șef al Secției II-a contra Informații S.S.I.-

Centrul dela Odessa avea sub conducere mai multe subcentre în orașele din Transnistria.-

Avea misiunea de a urmări informativ acțiunea poporului și a diferitelor grupări, însă sub directa conducere a Lt.Col. Perju și potrivit directivelor primite dela București, acționa în toate domeniile printre care și acel de urmărire și exterminare al partizanilor sovietici, ascunși în catacombele orașului Odessa.-

Nu cunosc toată gama operațiunilor acestui Centru dela Odessa, însă știu că a dat rezultatele scontate sub conducerea Lt.Colonelului Perju, un om foarte rău.- Pentru clarificare este cazul să fie cercetat funcționarul Marius Niculescu, care a lucrat timp îndelungat la Odessa, sub conducerea lui Perju.-

Subcentrele pendinte de acest Centru, au avut deasemeni o vie activitate, lovind puternic în populația băstinașă și chiar în cei internați în lagărele și ghetourile din Transnistria.

+
+ +

Pentru perfecta stabilire a activității eșalonului I Operativ S.S.I., a Centrului Odessa, care avea sub conducere și Subcentru Cetatea Albă, condus o parte din timp de Maiorul de cavalerie C. Tomescu Constantza; este necesar a se procura ordinele de zi cu repartitia personalului militar și civil, care odată identificat și interogat ar lumina pe reprezentanții justiției poporului, asupra celor petrecute.-

+
+ +

Lt.Colonelul Vasile Ionescu Mihandru, demisionat din cadrele active ale armatei, spre a se sustrage trimeriei pe zona de luptă și încadrat o parte din timp ca funcționar superior în S.S.I., a condus Secția G (germană), și a fost omul de toată încrederea, veșnic nedespărțit de Eugen Cristescu, lucrând în strânsă colaborare cu germanii, prin intermediul acelui Maior german, cunoscut sub numele de Sandu.-

A lovit deseori în interesele românilor și ale României, numai spre a satisface cerințele și ordinele germanilor.-

Om rău, a maltrat funcționarii mici și în special șoferii.-

Dovada că a lucrat cu o extremă fidelitate pentru interesele și scopurile germane, este că pe lângă ordinul "Vulturul german cu spede", a fost decorat cu ordinul "Crucea de fier cl. II-a", deși acest ordin se conferea numai ofițerilor și soldaților cari participau efectiv în luptă.-

Desigur însă că acțiunea lui era mult mai mare și mai valoroasă pentru germani, decât a unui simplu luptător.-

Lt.Colonelul Ionescu Mihandru a însoțit pe Eugen Cristescu în toate deplasările în interiorul țării și în Transnistria, totul făcându-se împreună cu el și cu Maiorul german Sandu.- Erau nedespărțiți în orice împrejurare, inclusiv pe care le făceau în unele ocazii și cu radio Londra.

67 Victorovici

În primăvara anului 1944, Eugen Cristescu însoțit de Lt. Colonelul Ionescu Mihandru, nelipsitul Maior Sandu și un Stat Major de încredere, și-a stabilit Cartirul General în comuna Jolita județul Ilfov, unde au ocupat niște vile supra luxoase în timp ce personalul locuia în bordeie și murea de foame.-

+ +

Unul din colaboratorii de seamă ai lui Eugen Cristescu, a fost până în ziua de 23 August 1944, nepotul său Petrovici Grigore-Guță.-

Acesta în anul 1939, mai era încă agent în Direcțiunea Generală a Poliției, fiind un element neutilizabil deoarece era un profesionist necalificat, -răutăcios și urât de toți funcționarii Direcțiunii Generale a Poliției.-

În anul 1939, odată cu instalarea lui Niky Ștefănescu la conducerea Corpului detectivelor din Direcțiunea Generală a Poliției, Petrovici Grigore a devenit omul său de încredere, unealta sa fidelă și prietenul [redacted].- Pentru această fidelă colaborare, Niky Ștefănescu a reușit să obțină avansarea la gradul de comisar al clasei II-a.-

Odată cu instalarea unchiului său Eugen Cristescu la conducerea Serviciului Special de Informații, Petrovici Grigore a început să lucreze și pentru acesta, iar în luna Martie 1941 a fost detașat cu acelaș grad în cadrele S.S.I., unde s'a recomandat ca fiind Inspector de poliție.-

A fost omul care a terorizat, bazat pe legătura de rudenie a lui Eugen Cristescu, întreg personalul S.S.I.-

În anul 1942 cu concursul nelimitat al Gralului Constantin Vasiliu Piky, fost Subsecretar de Stat al Departamentului Afacerilor Interne, a reușit să obțină "rectificarea gradului", a încă nepomenit în analele funcționărești și a devenit comisar șef depășind gradul normal de comisar.-

Odată în cadrele S.S.I. și în special după înapoierea dela Chișinău, unde a pus bazele primei sale averi, a început să facă tot felul de afaceri vercoase luând sume de bani, pentru a înlătura trimiterile în lagăre și ghetouri a evreilor,-

A făcut trafic de devize, în unire cu Constantin Brighiu.

Este cazul a fi cercetată artista Ana Bogloslaw, fostă la Teatrul Barașeum, care după unele informații a plătit lui Petrovici suma de 300.000.- lei pentru a nu fi trimisă în Transnistria.-

A devenit proprietarul unui automobil marca "FIAT"; se pare luat în condițiuni dubioase dela avocatul evreu Marcei Unterman.- Apoi a început să facă dese voiajuri în Germania, sub pretextul că urmărește activitatea legionarilor fugiți din țară.-

Toate aceste voiajuri le-a făcut având asupra sa, dela Eugen Cristescu, mari sume de bani în valută forte.-

A plecat de câteva ori în Elveția și Portugalia cu marci stocuri de franci elvețieni, asupra sa.- A început să etaleze costume din stofă englezească, inele de aur masiv, ceasornice de mare valoare, printre care unul "Patek Philipe".-

Desigur voiajurile aveau un scop bine determinat și interesau direct și pe unchiul său Eugen Cristescu, care luase măsuri pentru stocarea unor mari sume de bani în Elveția și Portugalia.-

În noaptea de 23 August 1944, a dispărut din Capitală, plecând la Bran, într'un automobil al său marca "Mercedes", procurat între timp și cu un automobil "Buick" proprietatea Serviciului Special de Informații, pe care-l avea la dispoziție.-

A jucat un rol de seamă în dispariția lui Eugen Cristescu.-

A revenit în Capitală, după circa 20 zile de lipsuri, -devenind "democrat".-

Dispune de o mare avere în obiecte de valoare, bijuterii, devize și lei.-

Informațiuni largi s'ar putea obține dela a treia sa soție, anume Victorița, de care s'a despărțit și de asta, în urma unui scandal public și care a locuit în ultimul timp în strada Antim Nr. 1, etaj.-

Victorița

Davadă că este un om extrem de rău, se face prin aceea. că deși salvat dela moarte de Dr. Kauffman Kosta, n'a prejetat să-l treacă pe tabelul ostailicilor evrei, cari ar fi plătit cu viața lor un act necugetat al vreunui român ce ar fi asasinat un ofițer român sau german.- Nu este exclus să fi urmărit și aici o afecere bănească,- știind că Dr.Kauffman Kosta este un om foarte bogat.-

+ +

Un alt colaborator intim al lui Eugen Cristescu, a fost Inginerul Luca Bughean, Locotenent de rezervă, fost concentrat la S.S.I., membru marcant al organizației "Blocul generației 1922", fost legionar, afacerist notoriu.- Acesta înlesnea legătura lui Eugen Cristescu cu Iuliu Maniu, Ion Mihalache și alți fruntași politici, printre care membrii ai mișcării legionare și organizației cuziste.-

A fost omul care în unire cu Maiorul de cavalerie Marcel Iunian, a înlesnit dispariția lui Eugen Cristescu, pe care l'au ascuns în diferite comune din județul Muscel și apoi l'a plasat în comuna Stoenesti - Muscel, în vila Inginerului N. Popescu, Inspector la C.A.P.S., unde a locuit ascuns, împreună cu Generalul Tobescu.- Eugen Cristescu a purtat numele fals de Eugen Troțuș, iar Generalul Tobescu pe acel de Constantin Voinescu, actele false fiind probabil opera fratelui său Gheorghe Cristescu, care conducea Secția tehnică S.S.I., inclusiv tipografia.-

+ +

Unul din cei mai feroci asasini care a făcut parte din eșalonul S.S.I., este agentul de poliție Teodor Roșianu-Rellu, conspirativ Orășeanu, protejatul lui Grigore Petrovici Guță.-

Acesta a participat efectiv la masacrele din orașul Iași, iar la Chișinău, a secondat permanent pe Grigore Petrovici în comiterea crimelor și jafurilor asupra vieții și averii evreilor din ghetouri.-

Teodor Roșeanu cunoscut și sub numele de Rellu Cristescu, a plecat apoi cu eșalonul S.S.I., spre inima Rusiei sovietice, continuând opera de crime și jafuri.-

Deși prost și fără cultură, este un element tenace, greu de cercetat și în special de dovedit.- Se afla internat în lagărul dela Caracal.-

Aceasta îmi este declarație pe care o susțin și semnez propriu.-

167
M. Petrovici
21 august 1945

ROMANIA

TREBUNALUL ~~SPERAN~~ Poporului
PENTRU JUDECAREA CELOR
VINOVAȚI DE DEZASTRUL ȚĂRII
B-dul Ferdinand Nr. 92
BUCUREȘTI

Cabinetul 4
Dos.nr.

Proces-verbal

De depoziția martorului Begnescu Florin Ion
ascultat în ședința publică din ziua de 31, luna August, anul 1945
conform art. 152, 153, 154, 157 și art. 304 din pr. pen.

Martor propus de:

Numele martorului: Begnescu Florin Ion

Etatea: 39 ani

Locul nașterii: Giurgiu

Domiciliul: București Dr. Herescu nr. 15

Ocupațiunea: avocat

Legătură cu inculpatul:

„ „ reclamantul:

„ „ responsabilul civilmente:

Dacă există vre'o dușmănie între martor și vreuna din părți:

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii:

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.)

Jurând conform art. 153 din pr. pen., declară: In legătură cu întrebările
puse de dl. acuzator Public Al. Drăghici asupra persoanelor
cu care am avut contingenții de serviciu pe timpul concen-
trării și mobilizării mele la S.S.I. cele arătate în decla-
rația anexă scrisă și semnată de mine.

Președinte

Martor,

Av. Begnescu

MINISTERUL JUSTIȚIEI

TRIBUNALUL POPORULUI

ACUZATORUL PUBLIC CAB. 4-

Str. B-dul FERDINAND Nr. 92

BUCUREȘTI

120/945
500

121
121
121

PROCES-VERBAL

De dispozițiunile martorului Lt. Col. Porcescu Traian
ascultat în ziua de 24 luna Septembrie, anul 1945-
form art. 152, 153, 154, 157, și art. 304 din pr. penală.

Martor propus de : _____

Numele martorului : Lt. Col. Porcescu Traian

Etatea : 45 ani

Locul nașterii : Ploesti

Domiciliul : Bucuresti Str. Cobălcescu "22"

Ocupațiunea : Militar activ

Legătura cu învinuitul : _____

" " _____

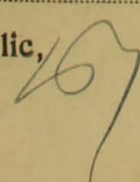
" " responsabilul civilmente : _____

Dacă există vre'o dușmănie între martori și vreuna din părți : _____

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii : _____

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.) _____

Jurând c nform art. 153 din. pr. pen. declară în legătură cu modul de cer-
cetare întrebuintate de Grupa Operativă a Maiorului Curăraru, de sub
conducerea Col. Palus următoarele: din informațiunile pe care le-am
avut relesese că această grupă operativă întrebuinta metode de cercetare
tari mergând în unele cazuri până la suprimare. Astfel, cu ocazia desco-
peririi organizației "O.B.C.M."-ului, cât și la cercetările întreprinse
cu ocazia golirii catacombelor. In cazul organizației "O.B.C.M." mă refer
la descoperirea ultimă din toamna anului 1943, care avea organizații în

Acuzator public,

Martor,

Col. Nr. 216 - Inregistrata la Văcărești

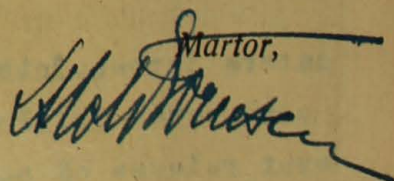
181

toată Transnistria și mai ales în regiunea păduroasă a Transnistriei. Precizez că cu ocazia evacuării catacombelor, când un agent al Serviciului a căzut în luptă, am auzit că au fost executați câțiva partizani. În ceea ce privește formula "desăvârșirea cercetărilor" știu că s'a întrebuințat de câteva ori - după cât știu eu - și însemna executarea celui trimis spre desăvârșirea cercetărilor. Îmi aduc aminte că chiar eu am dat dela centru București la ordinul lui Eugen Cristescu, o radiogramă, chiar în cazul organizației "OBCM", despre care vorbesc mai sus, pentru a considera cercetările "definitivate", ceea ce însemna executarea celui în cauză. Știu precis că această Grupă opera și din proprie inițiativă și raporta de abia atunci după ce terminase și cercetările și execuțiile, pe care nu le menționa în raport. Așa că această Grupă lucra și după ordinele lui Eugen Cristescu, dar și din proprie inițiativă și mai ales după ordinele lui Ionescu Palius. Col. Perju era șeful Centrului 3 Odessa și lucra cu partea contrainformativă, dar se lăsase antrenat și el pe linia aceasta de ilegalități, năsădindu-se de multe ori pe subsemnatul asupra chestiunilor pe care le avea în cercetare și mai ales asupra ilegalităților. Aceste lucruri eu le cunosc din rapoartele funcționarilor din serviciu, care veneau la București și care în marea majoritate îmi confirmau cele de mai sus. I-am atras atenția Col. Perju, pe care am voit să-l schimb, dar mijloacele operative și mai ales retragerea și operațiunile frontului au împiedecat aceasta.

Citindu-i-se și declarând că este exactă, martorul semnează, _____, nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.

Acuzator public,

Martor,

MINISTERUL JUSTIȚIEI
TRIBUNALUL POPORULUI

ACUZATORUL PUBLIC CAB. 4.
Str. B-dul FERDINAND Nr. 92
BUCUREȘTI

120/p45

DP

PROCES-VERBAL

De dispozițiunile martorului Sutou Mănușel
ascultat în ziua de 22 luna Decembrie 1945, anul P.4. scōn-
fol. art. 152, 153, 154, 157, și art. 304 din pr. penală.

Martor propus de :

Numele martorului :

Etatea :

Locul nașterii :

Domiciliul :

Ocupațiunea :

Legătura cu învinuitul :

" "

" "

responsabilul civilmente :

Dacă există vre'o dușmănie între martori și vreuna din părți :

Dacă a suferit vre'o pagubă de pe urma infracțiunii :

Dacă nu e scutit de a depune ca martor (art. 148 din pr. pen.)

Juând c-nform art. 153 din. pr. pen.

Subsemnatul am fost detașat și mobilizat pentru lucru
la Serviciul Special de Informații timp de un an și jumătate.
În această serviciu am lucrat ca șef al biroului presei,
și ca ajutor de șef al biroului presei. Activitatea mea consta
în lectura gazetelor și revistelor române și străine, traducerea
lor, repartizarea lor la diferitele secții ale serviciului,
precum și lectura articolelor oprite de cenzură. Nu am

Acuzator public,

Martor,

am avut nici o activitate pe ordinea politică sau politică euse
 în tot timpul cât am fost detașat la serviciu special.
 Pe Eugen Cristescu îl cunoșteam în că pe căl era
 inspector la Ministerul Muncii; colabora cu serviciul
 migrațiilor unde subsemnatul lucram. L'am
 redăruit la Karlsbad, unde am vizitat un sărit de
 în această societate de români pe care o frecutam
 amândoi. Nu cunosc a detestărilor nefăcute
 de Eugen Cristescu pentru că prin natura atribuțiilor
 mele în ser. special nu lucram direct cu dănsul.
 Erau subordonat serviciului de secretariat, căreia
 îi înaintam lucrările. Deși cunoscute cu Eugen
 Cristescu de mai multă vreme nu am nicăvita nici
 nu mi confia vre chestiune importantă a ser. int.
 La S.S.I. primeam o sumă lunară de lei 20.000
 forapro-miu pe care mi-o achita Eugen Cristescu
 personal. Nu mi-a achitat-o una regulat și
 mi-a rămas dator cu suma pe 8 lei. Pe Rădu
 Lecca l'am cunoscut tot la serviciu. Nu am
 avut relatări mai apropiate cu S.I., iar la
 Centralele locale am fost doar pe 2 ori. Amis să
 mă interesez de 2 copii ~~pe care~~ cari Eugen Cristescu
 solicitase scutire de muncă. -

Nu am are personală, iar în străinătate
 nu am fost nicăv data trimis de serviciu.
 Colaboram într-un în serviciu în era lui Eugen Cristescu. Colonel
 Traian Bocu, șeful Secției C. I., Colonelul B. I. I., ajutor de șef al
 Căndu-i-se și declarând că este exactă, martorul semnează,

serviciului. ~~nu~~ nu voiește a semna, nu poate semna neștiind carte.
 Acuzator public, plecat mai târziu în străinătate. -

Martor,

Informații orale personale nu îi puteam. Anton Hangan
 cunoște, întrucât nu îi permitea inițiată
 la serviciu.

[Signature]

Anton Hangan

120/945

123

124 125

#

126

DECLARAȚIE.

Subsemnatul Eugen Haralamb, fost funcționar al Serviciului Special de Informații, declar următoarele asupra relațiilor dintre Eugen Christescu și Serviciul de informații german:

Am arătat în cele expuse anterior că Serviciul Secret român, sub conducerea lui Moruzov, pusese bazele unei colaborări cu Serviciul Secret de Informații German, încă din anul 1939, prin luarea, de comun acord, a unor măsuri de siguranță în zona petroliferă și în domeniul transporturilor pe căile ferate și Dunăre, măsuri cu totul camuflate și cunoscute de foarte puține elemente ale Serviciului.

În Septembrie 1940, odată cu schimbarea regimului politic și cu arestarea lui Moruzov, această colaborare între aceste două Servicii ar fi încetat, dar pentru că, pe deoparte Germanii avea necontestate interese în zonele amintite și deci țineau să se aplice măsurile de siguranță luate, iar pe de altă parte Serviciul român se achitase de misiunea primită în cele mai bune condiții, ceea ce atrăsese încrederea Serviciului German în seriozitatea și buna lui organizare și funcționare, au intervenit în mod cu totul categoric pe lângă Generalul Antonescu de a continua colaborarea începută.

Această intervenție s'a făcut chiar de Seful Serviciului Secret German, Amiralul Canaris, care în primele zile ale lunii Sep. 1940 (8 - 10) a sosit la București special pentru a avea o întrevedere cu viitorul conducător al Statului Român.

Cu această ocazie i s'a adus la cunoștință Generalului Antonescu interesele Reichului pentru anumite zone din România și măsurile la care se recursese, având în vedere evenimentele din țară și străinătate și dat fiind noua situație, înțelegea - și în această chestiune vorbea chiar în numele lui Hitler - să continue colaborarea cu Serviciul Român, considerând că

✓ E. Haralamb

este singurul organ în care are deplină încredere și care a dovedit că este în măsură să facă față acțiunii de contra-sabotaj și contra-informații din România.

Față de această cerere categorică - cunosc amănuntele deoarece la sfârșitul întrevederii dintre G-ralul Antonescu și Amiralul Canaris au fost introduși în cabinet și Lt.Col.Ionescu Micandru și Maiorul von Stranski, cari au primit instrucțiuni precise dela cei doi și au fost puși la curent cu cele stabilite, recomandându-li-se o legătură cât mai strânsă și o acțiune comună cât mai intensă. Serviciul și-a continuat activitatea sub conducerea Colonelului rez. Nicolaid.

La sfârșitul lunii Noembrie 1940, conducerea Serviciului a fost încredințată lui Eugen Christescu, care dela început a primit instrucțiuni în ceea ce privește colaborarea cu Serviciul German, pe deoparte chiar dela Generalul Antonescu, pe de alta parte expunându-i-se la Serviciu stadiul și modul de funcționare al organelor respective și în fine de însuși Amiralul Canaris, cu ocazia unei alte vizite pe care a făcut-o în România, special spre a cunoaște pe noul Șef al Serviciului și a fixa împreună domeniile de activitate, metodă, mijloace, etc.

Eugen Christescu a găsit în colaborarea cu Serviciul German, o platformă necesară menținerii lui în fruntea instituției, servindu-se abil pentru a-și consolida situația, pentru a se face indispensabil dictaturei Antonescu și în fine de a deveni persoana de legătură între conducerea Statului român și conducerea Reichului german (Hitler și Keitel).

Voi arăta cum s'au desfășurat toate acțiunile sale pentru aducerea la îndeplinire a celor de mai sus.

La venirea la conducerea Serviciului, Eugen Cristescu era, pentru totalitatea cadrelor lui, un om nou, iar el nu cunoștea decât în parte activitatea și organizarea Serviciului.

Cum nu putea avea încredere în anumite persoane, în special cele cari urmau să-l ajute în acțiunea internă - între timp Serviciul trecuse sub directivele Preșidenției Consiliului de Miniștri - a găsit necesar

. / . Fa. Fa. Alam

să schimbe organizarea Serviciului, mai ales că primise și instrucțiuni de extinderea activității lui.

Dar această organizare nu s'a făcut numai în funcție de nevoile și sarcinile noi, ci la ea au contribuit în largă măsură și reprezentanții germani cu care Eugen Cristescu a căzut de acord după consfătuiri, conferințe, schimb de vederi, etc. Acești reprezentanți au fost, fie ofițeri din cadrele Secțiunii din România, fie ofițeri germani veniți special din Germania, pentru a expune punctul de vedere german și sistemul de lucru de acolo.

În acest mod, s'a ajuns la o organizare a Serviciului pe mai multe secții - compartimentări cu misiuni grupate în funcție de organizarea germană, în vederea viitoarei colaborări, care cerea această similitudine în vederea ușurării și facilitărei operațiunilor și activității în comun, - fapt ce a realizat pe deoparte dezideratele conducătorului Statului, căruia i s'a prezentat un organism ce urma să-i suplinească opera, iar pe de altă parte a mulțumit și pe germani, cari vedeau astfel creiarea unui Serviciu, după concepția lor, care mai târziu s'a dovedit a fi complet aservit.

Scopul urmărit de Eugen Cristescu cu această ocazie, a fost în primul rând de a arăta germanilor că apreciază la justa ei valoare colaborarea, că înțelege nu numai să continue această colaborare, dar că este dispus să devină un factor hotărâtor în conducerea Statului, având în vedere încrederea acordată de Conducător.

A făcut tot ce i-a stat la îndemână să arate Serviciului German că se bucură de încrederea nelimitată a lui Antonescu, iar acestuia i-a prezentat astfel lucrurile pentru a-i demonstra că Serviciul german îl consideră singurul de a face față cerințelor lui.

Acest joc i-a fost posibil, grație concursului dat de Lt.Col. Ionescu Micandru. Acesta la întrevederea Antonescu-Canaris, a fost recomandat de cel din urmă, ca singurul ofițer cu care înțelege să colaboreze, deci E. Cristescu a fost pus în fața unei persoane extrem de agreiate de Serviciu German. În afară de acest fapt Lt.Col. Micandru își atrăsese de

• / Trp. Haralamb

partea sa pe ofițerul de legătură al Serviciului German, Maiorul von Stranski (Sandu), încât lucrurile s'au putut aranja și conduce de așa manieră încât să se ajungă la scopul dorit.

Dece ținea Eugen Cristescu să-și consolideze situația, în schimbul atitudinii binevoitoare față de Germani, când se bucura de încrederea Mareșalului?

Mai întâiu această încredere nu era chiar atât de completă, dat fiind anterioara activitate a lui E. C. și apoi să nu se scape din vedere faptul că la conducerea Statului se găseau încă legionari, cari nu numai că nu-l agreiau, dar îl considerau dușman de moarte.

Așa încât în perioada până la rebeliunea din Ianuarie 1941, E. Cristescu a căutat să-și mențină postul prin acțiunea alături de germani, cărora s'a arătat dispus să le dea concursul său nelimitat.

Odată cu îndepărtarea elementelor legionare dela conducerea Statului, realizată prin reprimarea rebeliunii din 21 - 23 Ianuarie 1941, Gen. Antonescu a instaurat dictatura sa cu caracter militar și cum E. Cristescu se dovedise ca un servil și credincios element, a fost menținut în post, deși așa cum părea să fie normal - având în vedere schimbările făcute în toate domeniile de activitate din Stat, - conducerea Serviciului Special de Informații ar fi trebuit să treacă în mâna unui militar de carieră.

Menținerea lui la conducerea Serviciului însă, în afară de considerentul că-și arătase atașamentul față de regim cu ocazia rebeliunii, s'a făcut numai având în vedere sprijinul acordat de Serviciul german direct, adică cu ocazia întrevederilor diferiților factori germani responsabili, cu Gen. Antonescu, cu cari ocazii se lăsa a se înțelege perfectă înțelegere între cele două Servicii, concursul ce-l dă Serviciul român, rezultatele bune obținute, specialitatea chestiunilor cari îi cădeau spre rezolvare etc.

În afară de aceasta Serviciul Special de Informații, revenindu-i anumite misiuni în legătură cu securitatea zonelor petroliferă, transporturi pe C.F.R. și Dunăre, se alcătua pentru conducător lucrări privind aceste chestiuni, sau i se înaintau dări de seamă și rapoarte conținând observațiile organelor germane

✓. *Ex. Antonescu*

și concluziile ce trăgeau privind măsuri ce urmau să se ia, etc.

Cu aceste ocazii, nu se pierdea prilejul de a se strecura cu grijă părerea conducerii Reichului asupra modului excelent de organizarea măsurilor, de activitatea Serviciului român și în fine de tot ceea ce însemna probleme în colaborarea cu Serv. român. (Astfel de note și dări de seamă, există în arhiva fostei secții III-a).

Deasemenea în rapoartele ce se făceau, cu ocazia discuțiilor ce se purtau între diferiți delegați ai Serv. german din Berlin, în trecere sau veniți special, nu se uita niciodată să se semnaleze părerea că colaborarea între cele două Servicii, constituie în relațiunile dintre Reich și România, prin rezultatele ce se obțin, un factor determinant în apropierea între cele două țări.

Pentru a deveni trăsătura de unire între cele două conduceri alea Reichului și ale țării noastre, E. Cristescu a căutat să dea misiunilor celor două țări Servicii, un caracter cu totul special.

Sub motivul că la conducerea Statului român și în special în Ministerul de Externe, existau oameni cu sentimente pentru puterile aliate și că deci anumite chestiuni de politică externă sau internă cu un caracter strict secret, ar putea fi cunoscute de acestea și astfel aduse la cunoștința aliaților, se luase obiceiul ca rapoarte cu caracter strict confidențial, cari redau păreri sau deziderate ale persoanelor dela conducerea Marelui Cartier German (Hitler, Ribentrop, Keitel, etc.) să fie prezentate Conducătorului Statului prin Directorul General E. Cristescu.

Deasemenea intrau în această categorie documente cu caracter militar, privind situația pe toate fronturile (Est, Vest, Italia) sau rapoarte provenind dela același O.K.W. relativ la situația politică din țările neutre și beligerante, astfel încât Mareșalul era pus în situația de a aprecia mersul evenimentelor politice și militare, prin prisma acestor lucrări. (Aș putea culege astfel de rapoarte din arhiva Secției, dacă mi-ar fi îngăduit să o cercetez).

Natural că operațiunea s'a realizat și în

. / . Ing. Haralamb

vers, astfel că pentru ambele conduceri Eugen Cristescu a devenit persoana prin care se puteau prezenta chestiuni de mare importanță, privind cele mai dificile probleme de ordin politic și militar.

Mai târziu, -voi arăta mai pe larg - E. Cristescu a căutat să aibe acelaș rol între Ministrulică Antonescu și Killinger.

x

Seful Serviciului Secret de Informații al Armatei Germane Amiralul Canaris, a mai venit în România, în cursul anilor 1941 - 1942, încă de câteva ori (nu pot preciza din memorie, aş putea totuși stabili din arhivă).

De câte ori a sosit în București, a fost întâmpinat la aerodrom - călătoreea numai cu avionul - atât la sosire cât și ~~la~~ condus la plecare, de către Seful S. S.I. și ofițerii Sefi de Secții, în special Lt.Col. Micandru, Proca și Bălteanu).

Cu ocazia vizitelor sale, aveau loc conferințe, consfătuiri și recepții fie la Legația Germană, la hotel sau la sediul Serviciului român.

În conferințe se analizau chestiunile de colaborare, se făceau observații, propuneri atât de desăvârșirea lucrului cât și pentru extinderea activității, intensificarea ei în anumite domenii, după cum se prezenta situația.

Rapoartele ce se alcătuiau cu aceste ocazii se prezentau Conducătorului Statului.

Bela Serviciul german din Berlin, au mai venit la București, fie ca însoțitori ai Amiralului Canaris, fie singuri, o serie de ofițeri superiori, conducători de secții în Serviciul german de informații.

Astfel au venit Col. Bentivegni, Col. Lahausen, Col. Hansen (acesta devenit în 1943, cu ocazia îndepărtării lui Canaris, Seful Serviciului) și alții al căror nume nu-l rețin, dar care pot fi precizate din arhiva Secției.

Toți acești reprezentanți oficiali ai Serviciului german au fost primiți, în acelaș mod; au avut loc conferințe, în care s'au stabilit și pus la punct o serie de probleme în legătură cu colaborarea dintre cele două Servicii, plan de acțiune, măsuri, etc. și

Fig. H. Hansen

apoi recepții și mese.

Bineînțeles că, în afară de chestiunile de serviciu, aceste vizite mai scoteau la iveală și alte scopuri și în prim rând strângerea relațiilor între conducările respective, întrucât toate aceste persoane întrețineau apoi o corespondență ocazională cu E. Cristescu și Lt. Col. Micandru.

Ca răspuns a acestor vizite E. Cristescu și Lt. Col. Ionescu Micandru au fost invitați de Seful Serviciului German din Berlin, Amiralul Canaris, să facă o vizită în Germania.

După ce s'a luat aprobarea Mareșalului Antonescu și s'au primit instrucțiuni, cei doi reprezentanți români au plecat la Berlin în Feb. Martie 1942. Timp de două săptămâni au fost oaspeții Am. Canaris la Berlin și în Sudul Germaniei.

La fel ca și la București, au avut loc conferințe, în care s'au discutat chestiuni curente și apoi un program de divertismente.

La înapoierea în țară s'a făcut un raport privind rezultatele obținute cu această ocazie - raport care se află în arhiva secției - și care a fost înaintat Mareșalului Antonescu, ceea ce înseamnă că s'au discutat acolo probleme importante.

X

Înainte cu câteva zile, de începerea ostilităților pe frontul de Est contra Uniunii Sovietice, Amiralul Canaris, a făcut din nou o vizită Mareșalului Antonescu la Cartierul său General, prin împrejurimile orașului Piatra-Neamț. Seful Serviciului Secret german, a aterizat cu avionul său chiar la cartier, nemai trecând prin București.

Eugen Cristescu, Lt. Col. Ionescu și Maiorul von Stransky l-au întâlnit cu această ocazie pe Amiralul Canaris și deasemenea s'au purtat discuții în legătură cu problemele ce se puneau odată cu începerea războiului printre cari problema asigurării spatelui frontului (măsuri de siguranță, arestări de evrei, comuniști, etc) și chestiunea unei acțiuni mai intense și în profunzime pe tărâm informativ în U.R.S.S. (dislocări, industrii, exploatare prizonieri etc.)

Deasemenea s'a pus la punct modul de colaborare

Eng. Haralam

între organele Serviciului român și diferitele organe ale unităților germane de pe front (A.F.P.) însărcinate cu acțiuni de poliție, informație și siguranță.

Dacă la începutul colaborării cu Serviciul român germanii nu urmăreau decât punerea în practică și realizarea unor măsuri de siguranță limitate la zona petroliferă, căi ferate și Dunăre, acolo unde interesele lor imediate o cereau, mai târziu, datorită modului de comportare a lui Eugen Cristescu și colaboratorilor săi cei mai apropiați, față de dezideratele germane, au exploatat această bunăvoință și au transformat colaborarea într'o aservire completă și nelimitată, exploatând legăturile create de E. Cristescu, pentru interesele lor.

Serviciul român a devenit astfel un instrument în mâna germanilor, prin care se putea obține orice cerere, realiza orice scop.

Astfel, la cererea Serviciului german, se puteau lua orice măsuri de siguranță în anumite zone, se putea proceda la arestări, internări în lagăr, scoaterea elementelor socotite nesigure din zone și orașe, se putea cerceta persoane semnalate ca periculoase și în fine se putea face spionaj în străinătate, în țările neutre, unde România avea mai multă trecere decât Reichul german.

Deci întreaga activitate a Serviciului se concentrează asupra unor chestiuni cari erau în prealabil puse la cale, de comun acord, de reprezentanții celor două Servicii.

În chestiuni de politică internă, cari pe germani nu ar fi trebuit să-i intereseze decât în generalitatea lor, atât cât să le asigure un regim favorabil și în orice caz nu ar fi fost în atribuțiile Serviciului militar din România, li s'a furnizat date și material astfel că până la sfârșit s'au ocupat intens și de problemele ce decurgeau din poziția politică a României.

Prin cele expuse mai sus, vreau să arăt că această colaborare, în loc să se limiteze la chestiuni de ordin tehnic informativ, cu extindere mai mare în chestiuni de contra-spionaj și contra-sabotaj, a căpătat cu timpul un caracter de quasi aservire tuturor domeniilor ce interesau pe nemți, pentru obținerea, nu numai a

• / • *Dr. Harealan*

unor informațiuni prețioase, dar și a unor concesi, ca rezultat al presiunilor exercitate sau al unor abile exploatări a legăturilor cultivate prin Serviciul Special de Informații.

x

Acestea au fost relațiile Serviciului român cu organele germane din Berlin și aportul lui Eugen Cristescu în colaborarea cu Serviciul German.

Mai jos, voi arăta relațiile și legăturile din țară ale fostului Sef al S.S.I., pentru ca cunoscând și activitatea și acțiunea lui alături de germanii acreditați în România (diplomați, militari și civili) să se poată avea o privire de ansamblu asupra rolului său, în timpul guvernării Antonescu și a evenimentelor petrecute în această perioadă. Desigur că tot ce voi reda va fi din memorie, lucrarea putând fi completată cu material și documentare din arhiva Secției III și a altor secții ale Serviciului.

x

La începutul colaborării, cam până la sfârșitul anului 1942, Serviciul român nu lucra cu nici alt organ german din țară sau din afară, toate schimbările de note informații, etc. făcându-se numai prin Secțiunea din România a Serviciului Secret de Informații al armatei germane, secțiune condusă de Col. Rodler și o serie de ofițeri superiori germani, cu un personal auxiliar, militari și civili militarizați, deoarece ținea ~~ținea~~ de Comandamentul suprem și deci erau supuși disciplinei și regulamentelor militare. Din această cauză Secțiunea din România nu avea o activitate de teren (filaj, supraveghere, identificare) ci lucra numai informativ.

De aceea, când avea nevoie să cunoască amănunte despre anumite persoane, organizații etc. se adresa Serviciului român (S.S.I.) adică lui E. Cristescu, cerând după cum era cazul, fie supraveghere, identificări, arestări, etc. în orice caz lămurirea și verificarea informațiilor obținute de acea Secțiune din România.

Cum obținea Secțiunea germană din România aceste informațiuni?

În primul rând toți membrii "grupului etnic" german erau informatori și prin organizațiunile lui culegeau și centralizau informațiile, cari apoi erau pre-

. / . *Exp. Havalan*

lucrate, pentru domeniile privind sabotajul, spionajul contra-spionajul, suspecti, anti-germani etc. de către Serviciul german de mai sus, iar celelalte informațiuni relativ la acțiunea mișcărilor sociale, ale partidului, informațiuni economice, de către resorturile respective ale Legației germane. În orice caz Secțiunii din România a Serv. german îi erau îndrumate toate informațiile cari se refereau la misiunile sale. În al doilea rând organele germane utilizau rețeaua sa proprie de agenți acoperiți, plasați fie înainte de 1940, fie după organizarea ei în România. Acești agenți erau angajații diferitelor firme de navigație pentru sectorul transporturilor pe Dunăre, ai firmelor de transporturi pe C.F. ai marilor societăți industriale, etc. etc. cari puteau fi membri ai grupului etnic sau nu, dar care fuseseră recrutați pentru aceste misiuni.

După rebeliunea legionară, organele germane au utilizat o serie de elemente legionare, nemulțumiți sau cei cari s'au pus la adăpostul germanilor pentru a nu fi arestați, atât în domeniul informativ cât și ca agenți de teren, întrucât aceștia puteau să se deplaseze și să se descurce cu ușurință.

În fine, o altă categorie, au constituit-o agenții propriu ziși, cari erau germani instruiți în Reich și cari au apărut mult mai târziu ca elemente active de teren, puși să lucreze sub conducerea unor specialiști.

Aceste formațiuni au apărut, atunci când, fie că Serviciul german nu era mulțumit de modul de rezolvare a l Serviciului român, fie că pentru păstrarea secretului, lucrau pe cont propriu anumite chestiuni de contra spionaj.

Dintre aceste organe, am putut să identificăm, în București numai două și descoperirea lor a fost posibilă numai prin faptul că având o activitate destul de notorie, a devenit cunoscută și organelor Serviciului nostru.

Una din grupele de agenți era pusă sub conducerea unui anume Elter, care a dat naștere mai multor incidente și astfel s'a descoperit complet. Chestiunea era cunoscută în amănunt la Secțiile Contra Informații și Contra-spionaj. Printre alte acțiuni duse de această

grupă este și suprimarea fostului Consilier de Legatie Jugoslav, Popovici Novack, care pentru a putea rămâne în țară obținuse pașaport diplomatic elvețian și întreprindea o serioasă acțiune de spionaj, în defavoarea Reichului, dar căruia autoritățile române nu-i puteau face nimic, bucurându-se de situația de diplomat străin.

A doua grupă și cea mai importantă era a celebrului Dr. Teșter, care avea o vastă rețea informativă și care lucra sub directivele Serviciului german din România, întreprinzând în special o acțiune de contra-spionaj și informații în cercurile politice dela noi.

Intrucât acțiunea acestor formațiuni privea exclusiv Serviciul german și nu aveau nici o legătură cu Serviciul român, tot ceea ce cunosc în legătură cu activitatea lor provine din corespondențe ocazionale și din auzite. Activitatea acestora a fost bine cunoscută de Secțiile C.I. și C. Sp. și are să se vadă mai jos de ce.

X

Am precizat în expunerea precedentă că colaborarea între Secția din România a Serviciului german și S.S.I. s'a tradus printr'un schimb permanent de note, informații, etc. care se rezolvau de către Secțiile Serviciului, după îndrumările, rezoluțiile și ordinele Directorului General E. Cristescu.

Care a fost aportul fiecărei secții în parte?

Secția 1-a informații, condusă dela început și până la sfârșitul lui 1943, de către Col. Lisievici, a contribuit într'o largă măsură la această colaborare, mai întâiu prin furnizarea unui material informativ, privind chestiuni de ordin militar sau de politică externă, material strâns de agenturile proprii și apoi organizarea unor rezidențe în străinătate, dotate și instruite (întrunite) de către germani.

Organele Secției 1-a informații, cari procurau materialul informativ erau:

"Eșalonul", formațiune transformată printr'o organizare extinsă a Agenturei frontului de est, organ care se ocupa exclusiv cu strângerea materialului privind U.R.S.S. și care odată cu începerea operațiunilor pe frontul de Est acționa în imediată apropiere a trupelor de operații.

Ex. Haveland

Eşalonul activă prin agenți proprii.

Materialul cules de acest eşalon era prelucrat de frontul de Est și ceea ce s'a transmis Secției III pentru a fi furnizat Serviciului german, consta din: note informative cu conținut limitat, sporadic; lucrări mai puțin sumare și în fine studii cu conținut complet asupra unor probleme sau chestiuni militare. Toate se refereau la Armata U.R.S.S. (Toate informațiile date Serviciului german, s'au păstrat în arhiva Secției, în originalul românesc -deci al Fr. Est - și copii în limba germană și formează circa 30 volume aflate în arhiva Secției III-a).

Materialul provenind din străinătate, dela rezidenți, privind informații militare și politice, revenea celorlalte agenturi de Vest și Sud și după ce era prelucrat de Fronturile de Vest și Sud era trimis la Secția III-a sub aceeași formă - note, studii, etc.- pentru a fi trimis Serviciului german.

Intreaga acțiune de coordonare a activității agenturilor din străinătate a Eşalonului și Fronturilor cădea în sarcina Sefului Secției.

Având în vedere importanța ce au acordat-o germanii domeniului militar, desigur că se poate deduce și rolul secției I-a în colaborarea dintre cele două servicii.

Mai întâiu, trebuie remarcat faptul că imediat după ce la conducerea Serviciului a venit E. Cristescu germanii au și pus problema trimiterii în străinătate a unor rezidenți și pentru a ilustra că această acțiune nu interesa decât scopurile lor este că, primul lot de rezidenți în străinătate a fost destinată să plece -în general- în localități din Orientul Apropiat, unde ei fuseseră anihilați prin începerea războiului, iar noi încă mai aveam relațiuni cu Anglia.

Acești rezidenți au fost instruiți de organele Serviciului nostru și a celui german în ceea ce privește partea de utilizarea și punerea în funcțiune a aparate-lor de radio, cu care fiecare fusese dotat și pe care dealtfel tot germanii le-au pus la dispoziție.

Aceasta constituia unul din punctele de onoare ale lui E. Cristescu, cu care se mândrea, că a putut realiza pentru prima dată trimiterea unor agenți bine dotați tehnicește, astfel ca randamentul lor să fie

Eur. Harn...

maxim: informare imediată asupra unor evenimente, până nu deveneau de domeniul public.

Dar germanii au avut grijă să ^{nu} pună la dispoziție mijloacele necesare de recepționare, ci sub pretextul că manipularea, textul cifrat, descifrarea, constituiau operațiuni foarte anevoioase, cărora nu le puteau face față decât personal instruit și cu practică îndelungată, au luat asupra lor executarea acestor recepții, astfel că înainte de Serviciul român, era pus la cunoștință Serviciul german.

Acest fapt a atras multe desagrame mai târziu, cazuri precise n'aș putea da decât studiind dosarele cu aceste radiograme, aflate deasemenea în arhiva Secției III-a.

În orice caz, prin faptul că o radiogramă, ajungea la Serviciul nostru în cel mai bun caz a doua zi după primirea ei și era ~~deajuns~~ ca exploatarea să devină tardivă.

Această situație s'a menținut până la sfârșit, deși s'au făcut nenumărate propuneri pentru trecerea postului de ascultare la Serviciu nostru, care pe lângă aceasta ar mai fi putut exploata legătura și sub alte forme și pentru alte scopuri, ale lui.

Desigur că atunci când s'a pus problema trimiterii în străinătate a rezidenților Secției I-a și-a atras partea de contribuție, prin aceia că a organizat, a realizat și a exploatat rețeaua informativă, în vederea aceluiaș scop: servirea germanilor, susținerea acțiunii lor informative, în străinătate.

În ceea ce privește ~~Esalonul~~, modul de constituire și de funcționare a fost deasemenea inspirat după modelul german, iar acțiunea lui informativă era dirijată de aceleași interese ale organelor germane.

Mai mult, pe la Secția III au trecut instrucțiuni date de germani (dela Cartierul General) cuprinzând un chestionar asupra problemelor ce interesau mai mult.

Toate acestea dovedea că până acolo departe, organele Serviciului lucrau pentru un scop unic. Ce interes avea S.S.I. să știe sau să caute să definească industria din U.R.S.S., industria din Urali sau din alte regiuni?

Fy. Harman

In fine trebuie să remarc atitudinea fiecărui ofițer dela Secția I-a față de germani. Fiecare caută să le facă pe plac, să-i servească într'un fel, să se remarce în această colaborare.

Col. Palius avea legături cu toate comandamentele Marilor Unități germane din zona frontului românesc și colaborarea cu aceste comandamente nu constituia nici un secret.

Col. Lisievici a fost un colaborator de nădejde a lui E. Cristescu în ceea ce privește partea de contribuție în legăturile cu Serviciul german. El a luat parte la majoritatea conferințelor, cu reprezentanții Serviciului din Berlin, conferințe unde s'au pus la cale în principiu și amănunt acțiuni în comun.

X

Secția II-a Contra Informații, condusă tot acest timp de Lt.Col.Tr. Borcescu a fost secția care a contribuit cu cel mai mult material, numeros dar și valoros, colaborării cu Serviciul German, întrucât varietatea notelor referitoare la chestiuni de: suspecti, activitatea partidelor de opoziție, elementelor nesigure pentru regim, anti-germane, mișcări sociale, mișcarea muncitorească în special, internări, chestiunea evreiască, îi cădeau în atribuție.

Tot materialul furnizat de Secția C.I. aflat în arhiva Secției III-a, constutie oglinda fidelă a activității acestei Secții, în colaborare cu germanii.

Dar paralel cu furnizarea de informații, cari prin Secția III-a se transmiteau Secției din România, a Serviciului german, s'a mai întreprins o acțiune separată pentru satisfacerea cererilor venite dela Legatia germană, direct Sefului Serviciului E. Cristescu sau prin Lt.Col. Proca.

Incepând din anul 1943 Serviciului de informații al Armatei germane i-au fost luate o serie de atribuțiuni și date Gestapo-ului, rămânându-i numai chestiunile de informație și contra-informație în exterior. Printre însărcinările trecute poliției secrete politice a fost și aceia de contra-sabotaj (apărarea teritoriului).-

In. Hurlan

129 137 137
Consecința acestor schimbări a fost că pentru România Serviciul armatei și-a limitat activitatea întărindu-se în schimb cadrele Gestapoului din țară și intensificându-se acțiunea sa.

Ca urmare legătura dintre Serviciul nostru și Secția din România, deși nu și-a pierdut din importanță, a apărut însă o a doua colaborare cu Legația germană, care a luat o formă din ce în ce mai accentuată și s'a menținut până la 23 August 1944.

Această nouă legătură a apărut odată cu creierea Secției V-a Contra-Sabotaj condusă de Lt. Col. Proca și care pe lângă atribuțiile în legătură cu această misiune, primea zilnic în biroul său de lucru pe Consilierul von Ritgen dela Legația Germană, cu care apoi, din când în când, mergea la Directorul General Eugen Cristescu unde aveau loc conferințe sau schimburi de vederi.

Nu cunosc alte amănunte din această împrejurare, dar concomitent cu apariția lui von Ritgen, chestiunile de politică internă n'au mai trecut pela Secția III-a. În schimb însă la un moment dat, Lt. Col. Borcescu Traian - a apărut chiar și în ziare - a fost decorat prin Legația germană cu "Vulturul german" cl. I, însemne civile, fapt unic și neuzitat până atunci în Serviciu, mai ales că remiterea distincției a fost făcută de însuși Killinger, în cadrul unei solemnități restrânse.

Ofițerii și funcționari ai Serviciului Spec. de Inf. fuseseră decorați, dar numai de Serviciul german militar, prin Secția din România și numai în gradele militare, din armată, indiferent de gradul în Serviciu

De aici s'a tras concluzia că Lt. Col. Borcescu lucra direct pentru Germani sau că existau chestiuni cari se rezolvau în ciclul Legația germană - Eugen Cristescu - Lt. Col. Borcescu (ca șef al Secției C. Inf.)

Legăturile lui Eugen Cristescu cu Legația Germană - adică cu Killinger și reprezentantul său von Ritgen se mai manifestă și prin aceea că - deși E. Cristescu era membru al Asociației Româno-Germană, totuși nu era una din personalitățile cele mai proeminente ale acestei asociații - lua parte regulat la reuniunile serale ce aveau loc la sediul din str. Sft. Stefan și bucurându-se de atenție deosebită din partea ministrului german.

Exp. Hancu

Deasemenea era invitat la recepții intime la Legație nu ca orice invitat, dar special organizate pentru el și colaboratorii săi.

Ulterior însă am dedus și alte scopuri ale acestei legături, prin faptul că Mareșalul lăsând rezolvarea multor probleme de stat și în special cele politice, în sarcina Vice-Președintelui Mihai Antonescu, Șeful S.S.I-ului Eugen Cristescu lucra în special cu acesta și era primit foarte des.

S'a stabilit astfel că Eugen Cristescu făcea acelaș joc, dar de data aceasta între Mihai Antonescu și Killinger, pentru a-și consolida poziția și spre a extrage foloase, deoarece Vice-Președintele Consiliului era foarte larg în acordarea fondurilor, mai ales în devize și aceste cereri de devize erau din ce în ce mai des solicitate de Cristescu.

Dar legătura cu Legația Germană mai avea un aspect. Unul din personagiile cu ușe deschisă la Killinger era Radu Lecca al cărui rol și exactă poziție urmează să fie stabilită, dar care prin unele manifestări lăsa să se înțeleagă, cât de puternic slujia interesele germane.

Un singur exemplu este cred concludent. Radu Lecca organiza anumite reuniuni la ferma sa din sau în oraș, la care știu că luau parte persoane dela Legația germană, printre care Richter, atașat de politie - și unul dintre cei mai importanți membri ai Gestapoului din România, și persoane dela Serviciu: Lt. Col. Borcescu, Lt. Col. R. Ionescu și câțiva dintre intimii colaboratori ai primului, Lt. Begnescu și Tonny Mânzatu.

Desigur că aceste reuniuni nu era banale, ci se organizau adevărate orgii bine asortate din toate punctele de vedere.

O altă persoană, din cadrele Legației germane, care avea o legătură cu Serviciul român, respectiv cu Eugen Cristescu, a fost Consilierul Roedler, pe care eu personal îl consider ca șeful Gestapoului din România.

Nu cunosc asupra acestei legături altceva, decât că la Secția III-a s'a primit ordin dela Eugen Cristescu personal, să i se expedieze zilnic-prin ofițerul de legătură german - un buletin informativ, o sin-

F. H. A. C.

139

teză informativă, care se alcătui la Secretariatul S.S.I. și care din motive și considerente pe care le-am subliniat Sefului Secției III-a, îl reduceam la un conținut fără valoare, așa încât sinteza informativă nu-și mai avea conținutul inițial, care rezuma întreaga activitate a diferitelor organe de informație, siguranță, jandarmerie, etc. din țară (originalele cu tăeturile și materialul nedat se află la Secția III-a arhivă).

Revenind la Secția C.I. țin să mai precizez că în modul cel mai sigur, întreprindea o acțiune de informare a Legației germane, în special în ceea ce privea activitatea politică a partidelor de opoziție și a conducătorilor acestora.

În această ordine de idei aş putea da un amănunt, prin aceea că, internat fiind în lagărul Caracal am cunoscut pe avocatul Marcel Untermaier, care mi-a conflat câteva amănunte, în legătură cu situaţia sa şi din care am dedus că a lucrat pentru Lt. Col. Borcescu.

Activitatea lui Unterma~~n~~^{ns} - am putu~~t~~^t deduce-
s'a referit în prim rând la cercurile național-țără-
niste (el era membru al partidului) unde avea întinse
cunoștințe printre fruntași, iar per~~io~~^{oda} în care a
activat foarte intens a fost lunile dinaintea lovitu-
rei de Stat din 23 August 1944.

Aceasta a însemnat, în legătură cu evenimentele ce se întrevădeau - schimbarea regimului politic și eșirea României din războiul contra Uniunii Sovietice.

Lt. Col. Borcescu a utilizat ca informator pe acest avocat Untermaus, pentru stabilirea persoanelor ce luau parte la complot.

Informațiile culese de el desigur că erau cunoscute de Eugen Cristescu, care le-a transmis apoi Legăției germane, respectiv Killinger.

Se pare însă că legătura Lt.Col. Borcescu - Untermaun, dura de mult timp și el, fiind evreu, a găsit că la adăpostul serviciului și în schimbul furnizării de informații poate să se strecoare dela dispozițiile și ordinele date de regimul Antonescu privind pe evrei.

In discuțiile ce le-am avut cu Untermaⁿs mi-a lăsat să se înțeleagă - fără să-mi dea alte amănunte - că Lt. Col. Borcescu avea legături și cu Dr. Tester prin persoane pe care nu mi le-a indicat și că exista o colaborare între Secția C.I. și faimosul agent.

N-am mai putut cunoaște legăturile lui Eugen Cristescu, în perioada Martie -August 1944, cu Legația germană, deoarece fiind dispersat, eram izolat oarecum, iar Secția III-a în acest timp n'a avut aproape deloc vreo activitate; între timp se schimbaseră și Seful Secției germane Col. Rodler, iar Serviciul german urma să se disolve trecându-se majoritatea personalului la Legația germană.

Deasemeni Secția III-a urma să se desființeze, iar legăturile cu Serviciul german să fie preluate de Directorul Trohani, cari, în ultimul timp, fiind la cabinetul lui Eugen Cristescu îndeplinea deja funcțiunea de legătură cu reprezentanții Legației germane. El ar putea să precizeze, care erau persoanele și ce anume lucrări se alcătuiau la cabinetul Directorului General, deoarece prin mâna lui trecea întreg materialul și întreținea și contactul cu toate persoanele -germani și români- cu care Cristescu avea legături. Aceasta din cauza că Directorul General se afla dispersat la Joița, iar în București Dir. Trohani îl suplinea în lipsă.

x.

Secția IV-a Contra-Spionaj, condusă până la începutul anului 1944, de către maiorul rez. Bălteanu, lucra direct cu un organ al Serviciului german, Sonderfuhrer-ul Peterman (Dr. Paul) acționând, de comun acord, în chestiuni de contraspionaj, pe teren.

S-a admis această excepție, dat fiind natura dificilă a acestor chestiuni și ținând seamă de necesitatea de a acționa în multe împrejurări repede și fără intermediul Secției III-a, ca birou de trecere al lucrărilor.

Acest organ german, dublat și de altele, lucra deasemenea și cu Secția Juridică, condusă un timp de Col. Maj. Velciu și apoi de Lt.Col. Radu Ionescu.

• / *Eugen Cristescu*

Dealtfel cele două Secții C. Sp. și Juridică lucrau și colaborau cu Serviciul german în toate chestiunile la care germanii cereau anchetarea, interogarea sau cercetarea anumitor persoane, socotite de ei suspecte sau nesigure.

La cercetări de cele mai multe ori luau parte și organele germane, iar uneori întreprindeau singure interogarea arestaților, Secția Juridică executând numai dispozițiile lor.

Amestecul organelor germane a fost posibil la aceste cercetări, pe deoparte din ordinul lui Eugen Cristescu, pe de altă parte Lt. Col. Radu Ionescu a avut o atitudine binevoitoare și dela început s'a arătat dispus la concesii.

Venit la Serviciu, dela Galați, cu cele mai bune recomandări din partea Consului german de acolo, Lt. Col. Maj. Radu Ionescu, s'a bucurat de o totală încredere atât din partea lui Cristescu cât și din partea germanilor și a celor dela Secția din România a Serv. Inf. și a Legației germane.

Fiind poate în Serviciu organul cel mai important-la Secția Juridică se executau arestări a personalităților politice, se întreprindeau acțiuni pe lângă aceștia, presiuni, aranjamente, se făcea ofiul de transmiterea unor vederi politice între Mareșal și arestați; tot acolo se arestau traficanții de bursă neagră, aici se cercetau organizațiile de spionaj, etc. etc. - Lt. Col. maj. R. Ionescu devenise în scurt timp un factor determinant alături de Cristescu.

Deaceia ofițerul magistrat l-a secondat în toate acțiunile sale alături de nemți, devenind centrul de activitate al tuturor chestiunilor "delicate".

Nu este de mirare, din această cauză, că Șeful Secției Juridice a fost primit ca un colaborator marcant la Legația germană și la Serviciul german.

La Secția III-a venea aproape zilnic și avea consfătuiri cu șeful Secției și ofițerul german Maior v. Stranski.

Dealtfel era un obișnuit al tuturor reuniunilor și recepțiilor la care lua parte și Eugen Cristescu.

Îndeplina deasemenea o misiune în cadrul reuniunilor Asociației româno-germane, unde era nelipsit.

144 142
S'a bucurat de atâta trecere la Legația germană, încât a reușit să obțină un automobil (Buik nou, 6 cauciucuri americane noi) din cele aduse de germani, capturi în depozitul Galați - la un preț ridicol, față de valoarea mașinei.

Toate legăturile cu Legația germană intrau însă în complexul politic și economic al țării și numai grație acestor legături erau posibile concesiile ce se făceau nemților.

Mă refer la faptul că Lt.Col.maj.Radu Ionescu, i-a^{re} venit ca atribuții și cercetările în materie de sabotaj economic, controlul circulației auto-vehiculelor, chestiuni cu totul de alte resorturi, dar în acest fel a devenit un intim al G-ralului Dobre, un "Dalai-Lama" al Ministerului Inzestrării și Economiei Naționale.

Tinând seamă și de rolul în cadrul Secției Juridice (putea să aresteze pe oricine) numai astfel se putea determina legăturile cu germanii, cari uneori ei le căutau, având interese.

Iși găsiseră însă și oamenii, căci toți aceștia nu numai că se pretau la cererile și dezideratele lor, dar mai mult erau în stare să facă orice pentru a le arăta cât sunt de binevoitori în a le da concursul ne-limitat.

Ing. Haralamb

PREȘEDINȚIA
CONSILIULUI DE MINISTRINr. 304808/SDirecția Secretariatului
Secția Corespondenței.

București,

194

143

TRIBUNALUL POPORULUI
PENTRU JUDECAREA CRIMINALILOR
DE RĂZBOI.

- Acusatorul Public - Cab. IV.

Urmare la adresa Dvs. Nr. 1669 din
22 Iunie, înregistrată la Nr. 304808/S
945, avem onoarea a vă aduce la cunoștință
că am dat dispozițiuni Serviciului Special
de Informații ca să trimită ca informatori
la Cabinetul Dvs. pe d-nii col. Constanti-
nescu Louise și lt. col. Constantin Ionescu-
Micandru, foști în Serviciul Special de
informații.

SUBDIRECTOR GENERAL,
Petru BănescuDIRECTOR,
Stefan Gârstoiu

ROMÂNIA

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINISTRI
SERVICIUL SPECIAL DE INFORMAȚII

Nr. 923

București in

20 Iunie 1945

către

TRIBUNALUL POPORULUI

Cabinetul IV

Domnul Acuzator Public Al. Drăghici

La Nr.1598 din 15 Iunie 1945 ;

Am onoarea a vă aduce la cunoștință că
s'a pus în vedere Int.Lt.Col.rez.DIACONESCU
DUMITRU de a se prezenta la Cabinetul Dvs.

Ceilalți ofițeri ne mai găsindu-se în
cadrele S.S.I., vă rugăm să binevoiți a dis-
pune să fie citați la adresele menționate
- pe verso - în dreptul fiecăruia.

DIRECTOR GENERAL S.S.I.

N. Stănescu
N. Stănescu

844
are fost citati

N O T A

- Căpitan Mag.SFETCU DUMITRU - mutat la Curtea Marțială a Capitalei. ✓
- Maior Mag.rez.GORUNEANU TULIUS - desconcentrat.
Curtea de Apel Timișoara ✓
- Maior rez.TOMESCU NICOLAE - Director, demisionat la
1 Iunie 1945 din S.S.I.
București, Str.Vasile Lascăr 21.
- Căpitan rez.GAMULEA IOAN - Desconcentrat.
București, Bulevard Dacia Nr.10. ✓
- Căpitan LAZAR TEODOR - Mutat la Curtea Marțială Brașov.
- Maior LUCA NICOLAE - La dispoziția Ministerului de Război.
București, Str.Dr.Ghiulamila Nr.26. ✓
- Căpitan Mag.IONAȘCU OVIDIU - Mutat la Inspectoratul General al Moto-Mecanizării -
București. ✓

120
1945145
145

Nr. 123

MINISTERUL JUSTITIEI
Tribunalul Poporului
Cabinetul 4 Acuzatori Publici.

Cu referire la adresele Dvs. din 15.VI și 18.VI/1945 avem onoare a vă aduce la cunoștință următoarele.

Din cercetarea dosarelor referitoare la activitatea lui EUGEN CRISTESCU, rezultă:

La 15 Noembrie 1940, primind conducerea S.S.I. a procedat la reorganizarea Serviciului, transformându-l și adaptându-l ca să lucreze în colaborare cu serviciile puterilor Axei (Serv. Inf. German și Italian) în războiul purtat contra U.R.S.S. și aliații lor.

Pentru aceasta a mărit numărul funcționarilor, numărul secțiilor Serviciului, creînd Secția III-a "G" (legături cu Serviciul de informațiuni ^{German} ~~German~~), cu care a colaborat prin schimb de informațiuni cu caracter politic și militar, Secția V-a contra-sabotaj, Secția VI-a filaj și Cenzura corespondenței.

A creeat un esalon înaintat, ca organ informativ operativ, cu misiunea de a "impulsiona și coordona acțiunea din Est".

A desfășurat, înainte de începerea războiului, o intensă activitate informativă, pentru stabilirea dispozitivului, și a potențialului de războiu sovietic.

A colaborat strâns cu organele speciale militare și politice germane din zona de operațiuni.

A procedat la extinderea elementelor sale de căutare în toate țările din Sudul Europei și Orientul apropiat "semnalând la timp atitudinea Bulgariei, față de Axă, dispozițivul armatei grecești, efectivele trupelor britanice debarcate în Grecia, lovitura de Stat din Iugoslavia și atitudinea de expectativă a Turciei".

A semnalat situația căilor de comunicații, prin care trecea ajutorul anglo-american spre Sudul U.R.S.S.-ului.

A urmărit activitatea fostelor partide politice

și a informat permanent guvernul despre tendințele și curentele din partidele politice.

A urmărit mișcarea comunistă din țară, semnalând-o autorităților pentru a lua măsuri contra lor (percheziții, arestări, propuneri de internare în lagăr etc.).

Prin Secția III-a "G", se dirija acțiunea de asigurare a transporturilor pe C.F.M. a trenurilor petrolifere, destinată puterilor Axei, în vederea ducerii războiului contra aliaților.

A luat măsuri speciale, mai ales la transporturile de orice fel pe Dunăre - în folosul Germaniei - în special pentru zona Porțile de Fier - Giurgiu.

Secția V-a contra-sabotaj a luat ființă în baza D.L. Nr.687 din 16.IX.942 supraveghind producția întreprinderilor care lucrează pentru armată.

Secția VI-a filaj și Cenzura corespondenței, înființată în Iulie 1941, cu rolul de a supraveghea corespondența internă și externă, realizându-se suspendarea corespondenței între partizanii fostelor grupări politice.

Prin Secția juridică, s'a cercetat și întocmit acte de trimitere în judecată a partizanilor sovietici.

Reese din materialul documentar că Cristescu a fost informat din timp asupra tuturor intențiilor aliaților cu privire la soarta Țării (materialul informativ este numeros în acest sens.

A fost bine informat și din timp asupra puterii militare a aliaților.

Datorită concursului dat, Serviciului de informațiuni al armatei germane, prin activitatea depusă în materie informativă, a fost felicitat prin adresa Nr.7553 din 20.7.942 a cabinetului militar al conducătorului Statului; prin adresa 5878 din 12.5.942 a Președinției Cons.Ministri; prin adresa Marelui Stat Major Nr.210565 din 10.7.942 și alte 11 adrese a diferitelor servicii de Stat; aproape toate cu mulțumiri referitoare la contribuția informativă a S.S.I.-ului - reprezentată de Eug. Cristescu - în războiul dus contra U.R.S.S.-ului și Aliaților.

Colaborarea cu forurile germane i-au atras mulțumirile șefului Serviciului de informațiuni al armatei germane, Amiralul Kanaris, care la 17.XI.1942, după doi ani de colaborare, a trimis o scrisoare cu aprecieri elogiatoare atât asupra activității deosebite a S.S.I.-ului

147

147

în interesul Reichului german și a României, cât și asupra "colaborării loiale și fructuoase cu Serviciul de informațiuni al armatei germane".

Deasemenea am primit o scrisoare ~~de la~~ - cu aceeaș ocazie - dela Col. Rodler, șeful secției din România a Serviciului de Informații al armatei germane, în care-și exprimă "admirația pentru activitatea S.S.I.-ului pe frontul de est și în străinătate" mulțumind pentru: "colaborarea camarăderească în decursul celor doi ani atât de folositoare Germaniei și României".

Mai mult, chiar centrala din Berlin a Serviciului de informațiuni al armatei germane, confirmă în mai multe rânduri la datele de 30 Maiu 1941, 21 Iulie 1942, 6 Oct. 1942, ~~confirmând~~ că informațiile procurate de S.S.I. corespund cu cele ale Berlinului, privind lupta dusă contra U.R.S.S.-ului și a aliaților?

Din informațiile culese din rândurile funcționarilor acestui serviciu, cifratorii ai ordinelor date de Eugen Cristescu, organelor subalterne - după o perioadă de 15 zile dela transmitere, erau obligați să distrugă materialul, astfel că reconstituirea ordinelor este imposibilă.

Însă rezultatul acestor ordine compun un vast material din arhiva S.S.I.-ului.

Se continuă cu cercetarea arhivei "G." și în măsura în care se va găsi material important pentru Dvs., vă vom comunica.

DIRECTIA Coordonaiei

Ion Stroe

Avu

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI
SERVICIUL JANDARMERIEI
DOSAR pe anul 1942
INFORMATII DIN TRANSNISTRIA
Volumul 4

Fila 298

148

Nr. 55080
1942 Martie 16
Inspectoratul General al Jandarmeriei
Serviciul Jandarmeriei
catre
Inspectoratul Jand. Transnistria

Ca onoare se trimite alaturat in copie adresa nr. 13501/
1942, a S.S.I., rugand sa binevoiti a lua cunostinta de continu-
tul si dispune masuri in consecinta, in legatura cu autoritatile
militare si la Odesa cu organele politiei. -
Rezultatul masurilor luate se vor raporta si I.G.J.

D. v. O.
Seful Serviciului Jandarmeriei
Colonel (ss) C. Tobescu

Seful Sectiei II-a Sig. Stat
Maior (ss) David Aurelian.

Conform cu originalul

Handwritten signature

S E C R E T

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI
SERVICIUL JANDARMERIEI
DOSARUL PE ANUL 1942 Fila nr. 50
INFORMAȚII DIN TRANSNISTRIA
VOLUMUL 4

România
Președinția Consiliului de Miniștri
Serviciul Special de Informații
Nr. 13501

București 12.III.1942
Inspect. Gral. al Jand.
Serv. Jand.
Intrarea Secretă
Nr. 55080
1942 Martie 16

149

către
INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI

În copie Insp.
Jand. Transnis-
tria pentru a
lua măsuri în
legătură cu au-
toritățile mili-
tare și la Ode-
ssa cu organele
Poliției.-
(ss) Indes!

În urma constatărilor făcute la fața lo-
cului în legătură cu extinderea luată de ac-
țiunea partizanilor N.K.V.D. din Odesa și
împrejurimi, cum și cu indiciile ce avem că
și în restul Transnistriei este posibil să
se extindă această acțiune, propunem ca orga-
nele Jandarmeriei din această provincie, de acord
cu autoritățile și Comandamentele Militare lo-
cale, să ia următoarele măsuri:

I.-În Odesa.

1.- Să se zidească în mod teneinic toa-
te gurile de catacombe ce n'au fost încă
zidite, cum și a celor ce se vor mai identifica.

2.-Să se execute un control efectiv și
permanent al gurilor de catacombe zidite,
spre a se preveni destuparea lor.-

II.-În Odesa și pe întregul teritoriu
al Transnistriei.

1.-Să se interneze în lagăre organizate
în zone care oferă siguranță:

-elementele suspecte și periculoase, în
special acele asupra cărora există indicii că
sunt partizani N.K.V.D.;

-toți evreii care au reușit să se sus-
tragă până acum dela această măsură;

-prizonierii suspecti eliberați din
lagărele de partizani de prizonieri de către
autoritățile noastre sau germane;

-comuniștii foști membrii și candidați
în partidul comunist, cum și simpatizanții
comuniști, care activează.

La nevoie - în caz de agravare a situ-
ației - să se ridice în masă ostăcești din
rândurile suspectilor și a celor bătuiți de
activitate comunistă.-

2.-Să se publice o ordonanță prin care
populația să fie obligată să denunțe atât
gurile de catacombe din Odesa, despre care
are cunoștință, cât și pe toți partizanii,
suspecti și evreii care s'au sustras interna-
rii în lagăre.-

În ordonanță să se prevadă sancțiuni
severe pentru evreii rămași neinternati, care
nu s'ar autodenunța până la o anumită dată.

3.-Să se instituie un control efectiv
și permanent pe Nistru, pentru a împiedica
strecurarea în Basarabia a tăturilor fugariilor
din Transnistria.-

4.-Lagărele de prizonieri din regiune

Odessa și Sudul Transnistriei, să fie strămutate în interior în zone ce oferă mai multă siguranță.-

5.- Să se organizeze un control polițienesc, efectiv al piețelor și hotelurilor din toate localitățile Transnistriei și în special la Odessa.-

6.- Să se verifice funcționarii autohtoni din toate administrațiile și întreprinderile publice sau private în scop de a se înlătura suspiecții și foștii comuniști.-

Față cu cele menționate în anexata Notă cu nr.13477 punerea în aplicarea a acestei măsuri este imperios necesară.-

7.- Să se execute razii generale și parțiale pentru identificarea suspectilor, descoperirea armamentului, munițiilor și materialelor de propagandă aflate asupra acestora.

8.- Să se ia măsuri radicale, drastice și imediate, contra tuturor celor găsiți în vină de a aduce vre'un prejudiciu siguranței statului.-

+ + +

- În executarea măsurilor de mai sus, organele executive să depună tact pentru a nu alarma populația; totuși să se dea instrucțiuni pentru a se proceda fără menajamente și cu fermitate, acolo unde nevoia va cere,-

+ +

Măsurile de mai sus, au fost propuse și d-lui general Dăscălescu, Comandantul C.2 A.

Seful serv. Special de Informații

Director General

(ss) Eug. Cristescu

Pentru conformitate.

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI
SERVICIUL JANDARMERIEI
pe anul 1942
INFORMATII DIN TRANSNISTRIA
Volumul 4

Fila 55

150
150

Inspect. G-ral al Jand.
Serv. Jandarmeriei
Intrarea secretă nr. 33592
nr. 1942 Aprilie 10

Nr. 1733
1942 Aprilie 7
Inspectoratul Jand. Transnistria
catre

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI
SERVICIUL JANDARMERIEI

S E C R E T

La ordinul dv. nr. 55080/942.-

Carp Am onoare a raporta că luându-se contact cu dl. colonel
Corneliu Comandant Militar Odessa și cu colonelul Popovici
Iulian Prefectul Poliției Odessa, pentru a dispune împreună a-
supra măsurilor ce trebuiesc luate ca rezultat al cercetări-
lor semnalate de S.S.I. prin adresa nr. 13.501 din 12.III.1942,
rezultatul este următorul:

I. In Odessa:

1. S'au zidit până acum deja peste 560 guri de catacombe
se caută prin toate mijloacele de investigații a se identifi-
ca și restul gurilor, cari pe măsură ce se găsesc sunt zidite.

2. Fiecare unitate militară execută controlul permanent
în sectorul respectiv. Unde se știe că sunt închiși în cata-
combe partizani, este destinată paza permanentă.-

II. In Odessa pe intreg teritoriul Transnistriei.-

1. Elementele periculoase s'au strâns prin organele po-
lițienesti și se strâng mereu; o comisiune mixtă compusă din
organele Curtii Mațiale, Prefectura Poliției și S.S.I. îi
triază; - cei suspecti se trimit în lagăr la Wapniarca, ceilal-
ți se țin în supraveghere.-

N.K.V.D.-iștii sunt judecați și condamnați.-

Evreii, pe măsură ce mai sunt identificați, sunt judecați
de C.M. și condamnați la moarte, potrivit art. 7 din Ordonanța
nr. 9, a Comand. Militar Odessa. (anexată).

Prizonierii suspecti identificați pe baza de denunțuri
li se verifică activitatea și se dau în judecată. Cei condam-
nați sunt închiși la Inchisoarea Centrală Odessa.

Comuniștii cari activează se arestează și cu actele
dresate sunt trimiși C.M. - Restul sunt ținuti în supraveghere.

Sunt luați în Odessa, 36 bărbați și 10 femei ostateci,
la Inchisoarea Centrală Odessa, cu un regim aparte.

2. Este publicată Ordonanța nr. 4 din 5.I.1942 a C.M.O.
(anexată) pentru denunțarea gurilor de catacombe, cum și Or-
donanța nr. 9 din 16.III.1942 pentru denunțarea suspectilor
și evreilor cari s'au sustras măsurilor de internare în lagăr
prevăzând pe pedeapsa cu moartea.

3. S'au înființat 6 posturi de control la punctele o-
bligat de trecere peste Nistru (Corolina, Parcani, Criuleni, Ia
Iampol, Moghilev și Rostov).-

S'a dat ordin tuturor legiunilor de jandarmi limitrofe
cu Bugul și Nistrul de a face prin patrulele posturilor de
control înființate un control efectiv și permanent pentru
împiedecarea strukurii în Bazarabia și din Transnistria a
tuturor perscanelor fără autorizații eliberate de autorită-
țile în drept. Deasemenea s'a intervenit la Insp. Jandarmi
Chișinău și Reg. 8 Grăniceri Chișinău, pentru a lua aceleași
măsuri de control și paza frontierei de pe malul Vest al
Nistrului.

4.-In sudul Transnistriei nu există nici un lagăr de
prizonieri. Este unul în Odessa în curs de lichidare.-

In urma trierei ce s'a făcut prizonierilor din acest
lagăr, s'a hotărât:- o parte să-i trimită în țară la munci

agricole conform ord. Comand. Etapelor de st, iar restul se pun în libertate.-

5. Controlul polițienesc în piețele și hotelurile din Odessa se face permanent de organele Prefecturii Poliției, iar în Sudul Transnistriei se execută razii, pe o adâncime de circa 20 km. de-a lungul litoralului (inclusiv Odessa) la ordinul expres al C.2.A.

6. Sunt circa 18.000 funcționari autohtoni în administrație și întreprinderile publice sau private a căror verificare este în curs, - concomitent cu întocmirea buletinelor de biroul populației de către Circonscripțiile de Poliție.-

7. Prefectura Poliției Odessa a luat măsuri de a face cu organele în subordine razii generale și parțiale pentru identificarea suspectilor, armamentului și munițiilor și materialului de propagandă aflate asupra acestora, așa după cum s'a arătat la punctul 5.-

8.-Toți cei găsiți în vină - sunt înaintați cu tot tactul instanțelor militare de judecată după gravitatea faptelor.-

Se anexează ordonanța nr.4 a M.U. Radu Odessa și Ordonanța nr.9 a Comandamentului M.U. Odessa.-

Inspector Jandarmi Transnistria
Colon 1 (ss) Iliescu

Conform cu originalul

H. Kulev

151

București, 24 Septembrie 1944

NOTA INFORMATIVA

151

1). Serviciul Special de Informații, în forma în care a funcționat până la data de 23 August 1944, era un serviciu public investit cu informația generală ce interesa conducerea Statului.

In acest scop, atribuțiunile sale generale constau din :
procurarea, verificarea și complectarea informațiunilor externe și interne, conform necesităților semnalate de Președinția Consiliului de Miniștri, Marele Stat Major și celelalte autorități ale Statului.

2). Pentru executarea acestor atribuțiuni, Serviciul Special de Informații a dispus de următoarele mijloace :

a). Personal :

- Ofițeri 89 (64 activi + 25 rezervă),
- Subofițeri 24 (22 activi + 2 rezervă),
- Funcționari bugetari 502,
- Funcționari diurniști 302

b). Fonduri :

Bugetul pe 1944/945, alocat dela Președinția Consiliului de Miniștri a fost de 560.000.000 lei, în afară fondurilor secrete

c). Material tehnic :

- 3 autostații T.F.F.
- 2 stații T.F.F. fixe
- 3 stații T.F.F. semi fixe
- 26 stații T.F.F. portative
- 1 autostație ascultare pe bandă
- Serviciul fotografic și laboratoare
- Tipografie, etc.

b). Mijloace de locomotie :

- 100 turisme
- 40 camioane
- atelier reparații.

3). Cu toate mijloacele de care a dispus, Serviciul Special de Informații, în forma în care a funcționat și cu conducerea pe care a avut-o, nu și-a atins scopul deoarece :

a). N'a avut un obiectiv bine fixat, întrucât și-a dispersat eforturile în chestiuni de minimă importanță, care de cele mai multe ori serveam interese străine de țara noastră sau particulare.

.//.

Din această cauză a avut misiuni limitate, aproape exclusiv la inițiativa proprie, fără verificări și în domenii informative cu totul restrânse.-

b).N'a fost bine informat asupra adevăratei situații din U. R.S.S ; se poate spune chiar că a fost dezinformat.

c).Informațiunile procurate Președinției Consiliului de Miniștrii și Marelui Stat Major, au fost tendențioase sau de rea credință.

d).Deasemenea n'a fost bine informat nici asupra adevăratei situații interne și în special asupra adevăratei stări de spirit din armată, sau, dacă s'a cunoscut adevărata stare, forurile în drept au fost deasemeni eronat informate, acesta tot din rea credință.

e).In ceea ce privește conducerea acestui serviciu, se constată că au fost atât de servili intereselor germane, încât au fost puși în imposibilitate de a arăta adevărul, cu curaj, forurilor superioare.

Cu această structură și organizare de lucru,S.S.I, în forma în care a funcționat, n'a făcut nici un serviciu, nici chiar guvernării pe care o servea, cu atât mai puțin intereselor superioare și permanente ale Națiunii.

4).In schimb, Serviciul Special de Informații a fost aservit complet autorităților germane,cu care a asigurat o legătură permanentă, colaborând prin schimb de informații cu caracter politic și militar și contribuind la creiarea de rețele informative speciale : Secția " G " (militară și Secția + Contra Saboraj) (Gestapo).

Neglijând aproape complet misiunile sale principale,S.S. de Informații s'a ocupat mai mult de intrigi, urmărirea oamenilor politici și supravegherea Palatului Regal.

Conducătorii acestui serviciu au fost servili față de conducerea fostului regim, pentru a fi pe plac.

La adăpostul acestei atitudini, conducerea s'a ocupat mai mult de interesele personale, urmărind îmbogățire cât mai rapidă, prin nenunțate abuzuri și ilegalități, dintre care cităm :

a). Chestiunea fondurilor pentru Transistria și felul în care se făcea schimburile de lei în U.R.S.S. și invers ;

b).Fraudele și abuzurile comise în Transnistria ;

c).Abuzurile cu mașinile Serviciului, utilizate după criteriile subiective și de către persoane străine ;

d).Fondurile utilizate de garaj, majorarea prețurilor la reparațiuni, precum și reparațiunile de mașini particulare în contul serviciului ;

e).Fondurile misiunilor în străinătate, atât ale S.S.I.cât și celelalte dela Ministerul de Externe ;

f).Fondurile informative afectate de Ministerul Aerului și

utilizate de biroul respectiv din cadrul S.S.I.

- g). Numiri, înaintări și detașări ilegale ;
- h). Fondurile și depozitul de alimente al Casei de Economii a S.S.I.;
- i). Distrugerea unor dosare cari făceau dovada aservirii către germani.

Din enumerarea numai a celor de mai sus, ajungem la concluzia că S.S.I. sub conducerea pe care a avut-o, a dăunat interesele națiunii și a jefuit banul public.

5). Deasemeni este necesar a se preciza :

a). Cari sunt fondurile în aur și valută străină pe care la data de 23.9.1944, le avea Serviciul Secret și nu erau trecute în scriptele (de circa 250 milioane).

b). --Care este situația fondurilor în străinătate la dispoziția rezidenților (consuli) ?

c). --Ce depozite are Serviciul Secret sau Cristescu în străinătate?

d). --Care sunt imobilele și valorile lui Cristescu, puse sub numele lui Marcel Stănescu, cumnatul său?

e). --Care sunt proprietățile sale, inclusiv cele camuflate?

f). --De ce fonduri personale dispunea E. Cristescu la 23 August, în ce fel de valută și unde sunt ?

g). --Ce bijuterii a lucrat Cristescu la diferiți bijutieri în București în ultimii 3 ani și ce bijuterii a achiziționat. Unde sunt?

h). --Ce legături a avut cu Comandorul Teodoru și pentru ce misiuni l-a întrebuințat?

i). --Dosarul cu aferile de valută din Elveția (Maior Cristea).

j). --Idem cu valutele din București.

6). În legătură cu aceste chestiuni, cei cari pot da relații sunt :

- Eugen Cristescu, fostul Director General al S.S.I. ;

- Colonel Lisievici, actualul Director General al S.S.I., fost Sef al Secției de Informații și al Eșalonului din Est, care a lucrat în teritoriile din U.R.S.S. ;

- Colonel Ionescu Palius, ultimul Sef al Eșalonului din Est ;

- Lt. Colonel Ionescu Micandru, Seful Secției " G " care făcea legătura cu delegații Serviciului de informații German și Gestapoul.

- Lt. Colonel Proca Alexandru, Seful Secției contra sabotaj, care făcea legătura cu Legatia Germană și Cabinetul lui Kilinger ;

- Lt. Colonel Borcescu, Seful Secției Contra-Informații, care supraveghea Palatul Regal ;

- Lt. Colonel Diaconescu, Seful Secției Administrative, care manipula fondurile ;

- Director Trohani, Seful Oficiului de Studii și Documentare ;

- Maior Tomescu, fost Secretar General al Serviciului, care aranja plecările tuturor curierilor diplomatici, de cele mai multe ori cu înșelăciune.

...nări particulare sau trafic de devize. Amestecat și în chestiunea
fondului dela Cetatea Albă și fondurile în franci elvețieni din misi-
unea ce a avut-o la Madrid ;

- Director Gh.Cristescu, colabora la supravegherea Palatului
Regal și amestecat în mănuierea fondurilor dela Casa de Economie ;

-Locot.rez.Begnescu Fl.omul de casă al lui Eugen Cristescu,
utilizat pentru supravegherea oamenilor politici și amestecat în frau-
dele cu fondurile dela biroul care avea legătură cu S.S.al Aerului ;

-Petrovici Grigore, care a mănuit importante fonduri dela Minis-
terul de Externe în desele misiuni ce le făcea în străinătate.-

7).Se menționează că din cei indicați, se găsesc deja areș-
tați la Prefectura Poliției Capitalei,următorii :

-Directorul Trohani ;

-Directorul Cristescu Gh ;

-Lt.rez.Begnescu Fl.

V E R I F I C A R E A
activității și gestiunii Serviciului Special de
Informații.

30 Septembrie 1944
Fila 22

NOTA INFORMATIVA

1.-In Noembrie 1941, structura Serviciului Special de Informații a fost modificată după dispozițiunile date de Abwehr-ul german. Maiorul Stranski, ofițerul de legătură german, a adus serviciului, prin lt.col. Ionescu Micandru o schemă de organizare tip, după care Eugen Cristescu a dispus imediat adaptarea.-

Maiorul Stranski i se plătea discret o sumă lunară. Din această sumă, o parte reprezintă un fond personal iar restul se considera ca fond informativ pentru "rețeaua" pe care acesta ar fi avut-o în Bulgaria și Turcia.

In afară de aceasta, Stranski aducea la schimb cantități de mărci și valute străine pe care serviciul i le schimba, având în vedere condițiunile favorabile în care putea face schimbul la Banca Națională.-

S'au descoperit câteva cazuri în care s'a constatat, că se făcea spionaj maghiar împotriva României cu concursul Serviciului de Informații German, dovedindu-se că germanii organizau din punct de vedere tehnic aceste focare de spionaj împotriva României, dotându-le, în special, cu aparate de radio.-

Cazurile descoperite au fost imediat mușamalizate. Amănunte se pot obține dela Secția Contra Spionaj din S.S.I.-

2.-Rezidenții din străinătate:

Numirile în străinătate s'au făcut de către Eugen Cristescu, în foarte multe cazuri, pe considerațiuni de rudenie, afaceri cu devize cadouri și stăruințe lăaturalnice realizate din aceleași motive.-

Mulți din cei trimiși în străinătate au fost astfel sau afaceriști, înlesnind contrabande, sau incapabili cari dădeau lunar cadouri la București pentru a fi mențiuți în posturi, sau profesioniști de ce mai degradată speță, gata să se pună la dispoziția cui plătește mai mult.-

Ar fi necesară o anchetă asupra activității lor și asupra modului cum au fost numiți.-

Rechemarea urgentă a tuturor celor numiți în străinătate în ultimii ani este cu atât mai imperioasă cu cât toți au colaborat cu

cu serviciul de informație german.-

Astfel, colonelul deblocat Urlăteanu, numit rezident la Istanbul, când a trebuit să fie rechemat, din cauza vieții scandaloase pe care o ducea acolo și care a stârnit reacțiunea diplomaților români, a fost totuși acoperit de Eugen Cristescu și a rămas mai departe în Turcia, ca salariat al Serviciului de Informație german.-

Aproape toți cei trimiși în Turcia s'au menținut acolo prin cadouri date la București conducătorilor serviciului.-

În această privință trebuie revizuită și situația numeroasei familii Trifon, care a acaparat și în interese proprii, și făcând servicii personale familiei Cristescu, nenumărate posturi în Balcani.-

Trifon, numit Vice-Consul la Ankara, a fost un prețios auxiliar al serviciului de informații german.-

Din Turcia i se trimitea lui Eugen Cristescu cadouri, dintre care unele pentru d-na Maria Antonescu.-

S'a susținut că o parte din cei numiți în străinătate încasau efectiv numai jumătate din salarii, restul fiind oprit la București ca peșcheș pentru numirea lor în posturi.-

3.-CHESTIUNEA CURIERILOR DIPLOMATICI.

Maiorul Tomescu, fostul Secretar General, a fost numit în străinătate spre stupefacția funcționarilor cinstiți fiindcă îi făcuse servicii personale lui Eugen Cristescu, fiindcă intermediarul prin care fostul Director General cerea, celor trimiși curieri în străinătate, cadouri.-

Fiind de o incapacitate notorie a trebuit să fie rechemat de la Madrid, în urma stăruinței Ministerului de Externe. Nu și-a putut justifica fondurile. Intrând în conflict cu col. Ad-tiv Diaconescu (pentru a domina, Eugen Cristescu provoca desbinări între colaboratorii săi apropiați). Șeful Secției Administrative, pentru a se răsbuna împotriva lui, a trimis în Elveția un funcționar proaspăt angajat, cu reputația de excroc, Dorovici, să urmărească și să denunțe în Elveția o contrabandă; de aci a rezultat cazul contrabandei, în care a fost implicat Maiorul Cristea, dela Secția Informații, ale cărui mărturisiri pot fi prețioase, acum.-

Se pare că erau trei grupe care se ocupau cu contrabanda.-

Eugen Cristescu, prin rudele lui numite în serviciu și cu celelalte două grupe care aveau legătură și la Frontul de Est, din Secția Informații: colonel Ad. Diaconescu și

Maior Tomescu.-

Aceste grupe lucrau și pe cont propriu și prin colaborare.

De aci, ai izbucnit divergențe, care pot fi speculate la cercetări.-

Contrabandele erau facilitate de unii curieri diplomatici din cadrele serviciului.-

Numirea acestor curieri era prin ea însăși o afacere.-

Acei ce făceau cadouri sau contrabandă plecau des în cursă

Când au început bombardamente grele în Bulgaria, Ungaria și Germania, au început să fie trimiși mai des și funcționarii corecți.-

Este necesar să se caute atât la Serviciu S.S.I., cât și la Ministerul de Externe, numele curierilor și datele la care au plecat, pentru a se vedea că unii funcționari au plecat de zece de ori în cursă.-

Astfel, funcționarul Voinea, dela Frontul de Est a fost trimis în străinătate de cca 30 de ori și care are astăzi o apreciabilă avere.-

Maiorul Tomescu, fostul Secretar General al Serviciului spunea că Eugen Cristescu sau Directorul Gh. Cristescu (acesta din urmă vorbind în numele lui Eugen Cristescu) are nevoie de anumite lucruri din străinătate și că banii i se vor da la întoarcere de către Directorul General.-

La întoarcere însă nu i se mai înapoia banii. Acest abuz de putere îl practica și comisarul Petrovici.-

Când, în a doua cursă, curierul nu mai cumpăra ceace i se impunea, el putea fi sigur, după ce i se făceau observații severe, că nu va mai pleca niciodată în cursă.-

Dintre acei ce dădeau regulat cadouri se recrutau și curieri care făceau contrabandă.-

Este necesar să se cerceteze amănunțit misiunile curierilor Gheorghe Cristescu (frate cu E.C.) și Grigore Petrovici (nepotul lui E.C.), cari se duceau în special la Ismail, Geneva și Lisabona.-

În legătură cu această chestiune trebuie cercetat maiorul Tomescu, fost Secretar General și care cunoaște dedesubturile atât în ordine politică cât și în ordine financiară și care acum sigur că va vorbi având motive, fiind în ultimul timp foarte nemulțumit de tratamentul ce i s'a aplicat.-

Lămiriri în legătură cu cazul Maiorului Cristea, poate da și fostul agent Enescu, implicat în această afacere.-

În legătură cu numirile curierilor, este necesar să fie cercetat și funcționarul Stefanescu Anghel, dela Secretariatul

Serviciului, adus la acest post tot de maiorul Tomescu, funcționar care era în legătură strânsă cu cei cari aranjau cursele curierilor și făcea legătura cu Biurul Cifrului, dela Ministerul de Externe.-

4.- Spionajul Palatului Regal.

La început, cu ajutorul lt.col. Capățină A., iar mai târziu lt.col. Octav Rădulescu, foști comandanți militari la Soc. Telefoane, se făcea interceptarea telefoanelor Palatului și ale tuturor persoanelor în legătură cu Casa Regală, aceasta fiind raportată Mareșalului Antonescu și Serviciului German.-

Lt.col. Bercescu Traian se ocupau în mod special cu mișcările M.S. Regelui și a pameților săi de încredere, civili sau militari.-

Lucrările de această speță erau întocmite, de Eugen Cristescu cu concursul dactilografilor Silvișteanu și în urmă Sichițu, care pot da lămuriri. Iar Comisarul Grigore Petrovici se ocupa special cu supravegherea ofițerilor înlăturați de Mareșalul Antonescu din armată și cari erau bănuți că sunt în legătură cu Palatul Regal.-

5.- Afacerile din Transnistria.

În Transnistria s'au comis numeroase abuzuri și fraude în urma cărora s'au îmbogățit o serie de ofițeri și funcționari.

Datele necesare pot fi obținute prin cercetarea cpt. Neștianu, fost șef al Centrului Odessa, cpt. Dimitriu fost șef al Subcentrului Tiraspol, maior Curelaru, Director Trohani etc. aceștia sunt interesați.-

Relațiile prețioase poate da - fără a fi fost implicat - sublt. rez. Dumitriu, fiul colonelului magistrat Dumitriu, care a prezidat Curtea Marțială care l'a condamnat pe Codreanu. Sublt. Dumitriu știe și de o crimă comisă pentru a se acoperi anumite fraude.-

Cercetări mai amănunțite printre funcționarii dela Frontul de Est ar descoperi pe cei cari au făcut jafuri și asasinat în U.R.S.S. pentru a se fura bijuterii, covoare, bani etc. Eugen Cristescu a cunoscut abuzurile făcute dar n'a luat măsuri.-

S'au făcut și schimburi clandestine, cu profitorii persoanele însemnate, cu monede și R.K.S.S., din și în Transnistria.

În această privință trebuie cercetați lt.col. Intendent Diaconescu, șefii Centrelor S.S.I. din Transnistria și agentul Antoniu.-

Deasemenea trebuie cercetat felul în care au fost mânuite de maiorul Tomescu, - pe atunci căpitan - fondurile

dela Cetatea Albă. Despre dosarul afacerii ştie lt. ~~col.~~ Intendent Diaconescu.-

6.- Spionajul lui Iuliu Maniu.

Cu ajutorul evreului Soreanu (Haim Schor) care era în foarte bune legături cu anturajul lui Iuliu Maniu, Eugen Cristescu era informat în cele mai bune condiţiuni de tot ce se pune la cale acolo.-

Informatorul era plătit pentru aceste servicii cu cca 350.000 lei lunar, afară de primii date pentru "lucrări speciale" iar în ultimele 6 luni a avut la dispoziţie şi un automobil al Serviciului, cu sofer (Ilie Taşa) şi întreţinere.-

Rezultatele interesau, în special, Serviciul de Informaţii German, care un timp făcea legătură pentru aceste chestiuni politice prin Consilierul Von Rittgen.-

Lt.col. Borcescu şi ajutorul său Niculae Srănescu, cari se ocupau asiduă cu spionaj la Iuliu Maniu, sunt în prezent şi acest lucru pare destul de bizar - în permanenţă, în anticamera lui Iuliu Maniu.-

7/. Afacerea cu maşinele.

În timp ce Secţia Auto era condusă de căpitanul Gamulea s'a montat afacerea Fuelop.-

În schimbul intervenţiei lui Eugen Cristescu la Consiliul de Patronaj şi datorită căreia i s'a făcut lui Fuelop mari înlesniri pentru import-export, aceasta pe lângă ce a dat Patronajului - pentru autorizaţia primită - a dat şi Serviciului Special de Informaţii, cu o sumă derizorie, câteva automobile (8-10), afacerea s'a perfectat prin firma "Mocana".

Amănunte în această chestiune se pot lua dela cpt. rez. Gamulea.-

Din parcul de automobile al S.S.I., familia Cristescu avea la dispoziţie cca 10 automobile: Eugen Cristescu 4, soţia sa 1. Mircea Cristescu 1, Gică Cristescu 2, lt.col. Vasile Cristescu 1, la moşia (vii) lui Eugen Cristescu dela Severin erau 2 camioane de ale serviciului, încărcate cu mobilă, cari aşteptau în permanenţă ordin de plecare.-

Eugen Cristescu a cumpărat un automobil "Horch", cu suma de lei 800.00(?) , care a fost reparat la serviciu, echipat cu cauciucuri noi dela Severin şi apoi revândut cu cca 4 milioane (amănunte se pot lua dela maiorul Ionian, actualul sefa al garajului).-

Tot în contul serviciului au fost separate complet maşinile maiorului Ing. Luca şi a lui Tony Mânzatu, omul de încredere a lui Eugen Cristescu, care a avut legături strânse cu dl. Tester,

Seful Gestapoului din Romania.-

8.-Afaceri cu carnete de scutire de muncă.

S'au obținut numeroase carnete de scutire de muncă pentru evrei, sub pretext că au fost informatori ai S.S.I.

In realitate, cei mai mulți nu au fost informatori, ci au plătit bani.-

Lt.rez.Begnescu Fl.a indicat că are informatori niște evrei pe care nu numai că nu-i plătea, deși încasa fonduri pentru ei, dar de la care lua bani pentru a-i scuti de munca obligatorie.

In această chestiune mai pot fi cercetați lt.col.Borcescu Traian, Stănescu Niculae și funcționarii cari făceau legătura cu Comisariatul General pentru problemele evreești (Radu Lecca).-

9.-Fondurile extra legale.

La S.S.I.s'au făcut, ca o consecință a contrabandelor de devize, și afaceri de devize la Bursa Neagră. In această privință știe unele amănunte funcționarul Franga dela secția administrativă.-

Din toate aceste operațiuni ilegale au rezultat importante sume.-

Astfel se crede că la 23 August la casieria serviciului a existat un fond de câteva zeci de milioane în devize și aur, fond care are o mănuire specială.-

De câteva zile, Generalul Cuzin, controlorul utilizării fondurilor dela S.S.I., lucrează aseduu la serviciu, unde se crede că se fac urgente lucrări pentru acoperirea fondurilor cari nu erau înregistrate legal și a posturilor din buget care rămăseseră descoperite.-

Dacă nu se iau urgente măsuri de sigilare și de verificare, toate fondurile vor fi puse la punct, iar cele fără bază legală vor dispărea.-

Directorul Lepădatu a afirmat că Serviciul Ad-tiv nu ar fi în regulă cu conturi în valoare de zeci de milioane.-

10.-Situația personalului.

S'au făcut numiri și avansări ilegale.-

Directorul Personalului Lepădatu le-a acoperit și le acoperă și în prezent, și a tolerat să se facă înaintări ilegale sau să fie numiți direct în funcțiuni importante, oameni cari nu aveau acest drept. Pentru lămurire trebuiesc cercetate cazierile personale.-

Chestiuni diverse.

Comisarul Victor Ionescu, adus în serviciu de către Eugen Cristescu ca om al său de încredere, a încasat în ultimii ani, milioane de lei pentru informatori despre a căror existență nu se

știa sau lipsiți complet de valoare.-

Cu toate că s'a arătat că informațiile acestora sau lipsite de valoare, Victor Ionescu a continuat să încaseze fondurile, fiind sprijinit de Eugen Cristescu.-

156

Acelaș sistem a fost utilizat de lt.rez.Begnescu care din când în când, ca și Victor Ionescu, schimba numele conspirativ al pretinsului informator, pentru "a se încerca alții", în realitate rămânând aceiași informatori fictivi sau inutili.-

- Eugen Cristescu a creiat un biurou al pașapoartelor prin acest biurou s'au făcut afaceri pretinzându-se bani pentru a se da aviz favorabil celor ce vroiau să plece în străinătate.

-Funcționarul Boldur a fost suspectat și mutat disciplinar de Eugen Cristescu, ca agent german. Deasemenea, fratele sau cpt.aviator Boldur, în prezent Comandantul unui Aeroport pe lângă București.-

Pentru anchetarea activității lui Eugen Cristescu, fostul șef al S.S.I., se indică și următoarele persoane, vari pot da lauriri:

1/ Inspector General Ad-tiv Stefănescu, fost arestat din ordinul lui Eugen Cristescu, care cunoaște activitatea acestuia încă de când era la Siguranță și la Ministerul de Interne.-

2/ Colonel Magistrat Velciu, fost șeful secției juridice din S.S.I.-

Dat afară de Eugen Cristescu printr'o manevră făcută împreună cu delegatul Serviciului German.

Cunoaște activitatea persoanelor indicate, precum și organizarea serviciului.-

Conform cu originalul
Grefier,

Din
Vol. VI/fila 97.
al
Inspectoratului General
al
Jandarmeriei
-----0000-----

La do 120/945
157
157

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI SERV. JANDARMERIEI
ORGANIZAREA SERVICIULUI DE ORDINE SI SIGURANTA PE TERITORIUL
TRANSNISTRIEI

E X T R A S

Serviciul Special de Informații (S.S.I.), acționând potrivit cu
"planul său de activitate", -elaborat în urma creșterii unei noi situații
la frontiera de Est și în spiritul instrucțiunilor Conducătorului Statu-
lui comunicate cu Nr. 4840/c. din 21 August 1941, de către M.C.G., va
contribui, prin organele sale, la organizarea serviciului de ordine și
siguranță în Transnistria.-

Ordinea și siguranța în Transnistria vor fi asigurate în conformi-
tate cu "Instrucțiunile date pentru administrarea provinciei Transnistria"
și "Instrucțiunile provizorii pentru funcționarea Inspectoratului Jandarmi
Nistru" de către :

- poliția comunală ;
- poliția teritoriului ;
- organele S.S.I. ;
- Prefectura Poliției Odessa.-

§§§§§§§§§§

Serviciul Special de Informațiuni va colabora la organizarea ser-
viciului de ordine și siguranță de Stat prin :

- a/. acțiune contra-informativă ;
- b/. acțiune informativă.-

A/. Acțiunea contra - informativă a S.S.I. va fi exercitată de
către o Rezidență principală de C.I. care va avea sediul în localitatea
de reședință a Guvernatorului.-

Rezidentul principal colaborează cu Inspectoratul de Jandarmi
Transnistrian, Prefectura Poliției Odessa și Comandamentele M.U. din teri-
toriu.-

Centralizează informațiunile procurate de organele sale în sub-
ordine, informând Guvernământul asupra chestiunilor importante și de si-
guranță de Stat cu caracter general.-

Organele sale în subordine sunt rezidenții contra-informativi in-
stalați pe întreg teritoriul Transnistriei (a se vedea harta) și care co-
laborează direct cu comandantul legiunii și Prefectul Județului cu privire
la problemele interesând ordinea și siguranța județului, chestiunile de
interes general fiind raportate rezidentului principal.-

B/. Acțiunea informativă S.S.I. în vederea îndeplinirii misiunii
sale permanente instituie pe teritoriul Transnistrian și centre informati-
ve care vor desfășura activitatea lor în adâncimea teritoriului Ucrainian

și sovietic (a se vedea harta).-

Primele măsuri de ordine la Odessa.-

Intrucât Odessa a constituit în permanență un centru comunist de prim ordin și era ședința organelor diriguitoare a acțiunilor subversive îndreptate împotriva Statului Român, se impune, în actualele împrejurări, luarea din primul moment a ocupării sale a unor măsuri speciale.-

Imediat după ocuparea orașului, Inspectoratul General al Jandarmeriei va deplasa :

- un batalion jandarmi, efectiv 600 oameni și
- 2 companii de poliție ,

iar S.S.I. va deplasa un grup compus din 40 elemente pregătite (ofițeri și agenți speciali cunoscători ai limbii ruse și un număr suficient de călăuze sub comanda unui ofițer superior.-

În vederea acestei situații S.S.I. a studiat din timp modalitatea cercetării amănunțite a orașului Odessa, împărțindu-l în sectoare, întocmindu-se și un plan de detaliu pe baza informațiilor deja stabilite asupra diferitelor instituții, întreprinderi de Stat și particulare, precum și tabele a persoanelor suspecte ce trebuiesc verificate.-

Prima operație : curățirea terenului.

Curățirea terenului se va face prin echipe mixte compuse din agenți S.S.I. și jandarmi, cu concursul armatei.-

Operațiunea de căutare și ridicare a elementelor suspecte va continua de către echipele mixte atât timp cât va fi nevoie.-

Se va stabili cu organele de poliție germană, precizându-se de comun acord misiunile fiecăruia.-

Se vor înființa centra de verificare la circ. polițienești, cercetare și triere a suspectilor conform împărțirii administrative existente pe raioane.-

Deasemeni se vor înființa în afara orașului lagăre -în cazul când nu vor fi găsite închisori- în care vor fi trimise elementele suspecte cât și acele a căror libertate ar fi periculoasă Siguranței publice.-

Lagărele vor fi înființate și conduse de Inspectoratul Jandarmeriei.-

Serviciul de pază permanentă, al orașului Odessa se va face în primul moment de către Batal. de Jandarmi și cele două companii de poliție cu concursul Armatei.-

Prefectura Poliției, Inspectoratul de Jandarmi al Transnistriei și Comandamentul Militar vor colabora la menținerea ordinei.-

În urmă se va stabili un regim definitiv prin instalarea unei Prefecturi de Poliție, aducându-se ofițeri de poliție, un corp de

gardieni politici și mijloacele tehnice necesare, care va fi însoțită
cu companiile de poliție de jandarmi ale orașului.-

Paralel cu acțiunea de curățire a terenului, organelor S.S.I.
le revine misiunea specială de a identifica toate sediile N.K.V.D., ridi-
când în vederea studiului și cercetărilor tot materialul documentar și
arhivele.- Totdeodată organele S.S.I. vor identifica, urmări și aresta
spioni, teroriști și agenții N.K.V.D. rămași în teritoriu.-

158

++++++

Pentru conformitatea copiei,

DD 120/945 159

INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI SERVICIUL JANDARMERIEI

159

DOSAR PE ANUL 1941
cu
CORESPONDENȚA REFERITOARE LA INFORMAȚIUNI DIN TRANSNISTRIA.
-----0000-----

CENTRUL CONTRA INFORMATIV TRANSNISTRIAN.

Față de noua situație creată prin aplicarea teritoriului Transnistria, Serviciului Special de Informații îi revine printre alte misiuni și aceea de a-și extinde acțiunea contra-informativă, organizată în prezent în Bucovina și Basarabia, colaborând totdeauna și la organizarea serviciului de ordine și Siguranță pe teritoriul Transnistriei.-

Serviciul de ordine și siguranță pe teritoriul Transnistriei este alcătuit de către :

poliția comună
poliția teritoriului
Prefectura Poliției Odessa,

organe cu care va colabora strâns Serviciul Special de Informații.-

I.- Poliția Comunală va fi executată de guarzi comunali, recrutați dintre localnicii sub controlul direct al jandarmilor, funcționând după instrucțiuni speciale elaborate de Inspectoratul de Jandarmi al Transnistriei.-

II.- Poliția teritoriului va fi efectuată de ;

Un Inspectorat de Jandarmi - Transnistrian - format din 13 legiuni corespunzătoare celor 13 județe din Transnistria - cu sediul la reședința Guvernământului Transnistrian.-

Fiecare legiune va avea teritoriul, respectiv județul împărțit în trei sectoare.-

Intrucât nu vor funcționa șefii de post de jandarmi comunali, serviciul se va executa prin ronduri de subunități comandate de ofițeri sau subofițeri.-

Atribuțiunile Inspectoratului de Jandarmi vor fi :

- a/. ordinea publică și siguranța de Stat ;
- b/. controlul poliției comunale ;
- c/. Justiție Pretorală.-

Justiția Pretorală urmează să se execute în prima instanță de către comandanții de legiuni sau comandanții de sectoare, în apel de către Prefectul Județului, recursul urând a avea loc la Tribunalele Militare ale M.U. din zone.-

Totdeauna prefectii de județ vor îngriji să aibă închisoare sau lagăr pentru fiecare județ.-

Comandanții de legiuni stau la dispoziția Prefectului de județ, iar Inspectoratul la dispoziția Guvernământului.-

Pentru problemele cu caracter general de Siguranță de Stat și ordine publică, Insp. Jandarmi Transnistrian va sta în legătură și cu Inspectoratul General de Jandarmi și Comandamentele Marilor Unități din zonă.-

III.- Prefectura Poliției Odessa, alcătuită din aparatul polițienesc indicat ; ofițeri și agenți de poliție, corp de gardieni, serviciile respective mijloace tehnice necesare, întărită cu companiile de poliție de jandarmi, va asigura ordinea și siguranța în orașul Odessa colaborând cu Comandamentul Militar și organele S.S.I. din localitate.-

IV.- Serviciul Special de Informații asigură colaborarea cu organele specificate mai sus, și în plus cu Comandamentele M.U. din regiune prin acțiunea-i contra-informativă exercitată de un Centru Contra-informativ care va avea sediul în localitatea de reședință a Guvernământului.-

Rezidentul principal, care este conducătorul acestui centru acționează prin 3 subcentre C.I. -A.B.C.,- fiecare subcentru la rândul său grupând un număr de județe (1-13) în vederea asigurării rapide a legăturilor.-

La subcentrele C.I. și în fiecare județ vor fi instalate rezidenți ale căror misiuni sunt anunțate în broșura "C.I.-7" anexată.-

Rezidenții județeni colaborează direct cu Comandantul Legiunii și Prefectul Județului referitor la probleme interesând ordinea și siguranța județului, raportând chestiunile de interes general și șeful subcentrului respectiv.-

Rezidentul, șef de subcentru, centralizează toate informațiile de interes general provenite dela județe, transmitându-le prin mijloace indicate la capitolul transmisiuni.-

4

120/941

2337

Nr. 2337
1945 August 13

160
160
160

Domnule Director,

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a ne da-
ce cunoscut următoarele date cu privire la Eugen
Cristescu; anul, luna, ziua și locul nașterii, numele
ambilor părinți și ce avere are și unde o are. -

Acuzator public

Al. Brăghici

Director al Serviciului Coordonării
(S.S.I.) dela Preșidenția Consiliului
de Miniștri

163
14 August 1945

120/445
CRISTESCU Eugen.

S'a născut în Com. Grozești, Jud. Bacău, în anul 1895, fiul lui Ion Cristescu și al Cleopătrei.

Dintr'o semnalare făcută la începutul anului 1940, reiese că Dl. Ion Zenovie, prim-controlor de Stat, a anchetat pe Eugen Cristescu, privind controlul averii sale.

Dl Ion Zenovie a ajuns la concluzia că Eugen Cristescu a săvârșit grave abateri.

Printr'o semnalare (cenzură din presă) cu data de 22 Martie 1940, se constată că Dl Arhitect Emanuel Costescu a fost desemnat din partea Comisiei pentru controlul averilor de pe lângă Curtea de Apel București, să evalueze averea lui Eugen Cristescu. Aceasta în urma denunțului făcut de Insp. gral administrativ Avram.

Tot într'o cenzură din presă din 12 Iulie 1940 se arată că denunțul a fost clasat.

Suntem informați că Eugen Cristescu este proprietarul imobilului din Str. Lirei Nr. 5.

DIRECTIUNEA COORDONAREI

Nr.211

15 August 1945

Lct. N. 1087

16 v. 1945

162

162

Domnule Acuzator Public

Referitor la adresa Dvs.Nr.2337
din 13 August a.c., avem onoare a vă
trimite alăturat la prezenta nota,
cuprinzând datele cerute, privitoare
la Eugen Cristescu.

Vă înaintăm totodată dosarul Di-
recției Justiției Militare, strict
secret, care are ca obiect : Cercetări
asupra activității și gestiunii Servi-
ciului Special de Informații.

DIRECTIA COORDONAREI

Director

Ion Stănescu

120/p4 j 1653
178
163

Ministerul Justiției
Tribunalul Poporului
Acuzator Public Cab. 4
București
Nr. 2374
1945 August 16

Domnule Director,

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune să ni se pună la dispoziție copie certificate după scrisorile trimise de Amiralul Kanaris și col. Rodler, Directorului General Eugen Cristescu la 17 Noiembrie 1942, în care scrisori se aduce la cunoștință fostului Director și se apreciază multumitor colaborarea Română-Germană prin S.S.I.

Acuzator Public
Al. Drăghici

Domnului Director al Serviciului Coordonării
(S.S.I.) dela Președinția Consiliului de
Ministri

PREȘEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI
S. S. I.

Nr. 67460 din 18 August 1945.

SECRET

Urgent

către

TRIBUNALUL POPORULUI
Cabinetul IV

Domnul Acuzator Public Alex. Drăghici.

La nr. 2.353-217/1945;

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că, persoanele menționate în adresa Dvs. cu numărul de mai sus, nu mai fac parte din cadrele acestui Serviciu.

Se comunică, mai jos, date asupra celor în cauză:

1.- Căpitan rezervă Neștianu G. Traian, născut în luna Octombrie 1899, în Comuna Vutcani, Județul Falciu, domiciliat în București, Bul. Ardealului nr. 47, sau Strada Popa Tatu nr. 14, (telefon: 5.73.76).

Din informațiuni, rezultă că în prezent numitul s'ar afla internat într'un lagăr (Caracal ?).

2.- Puticiu Tr. Traian, născut la 16 Mai 1890 în Orașul Arad.

Domiciliază în București, Strada Hagi Ghiță nr. 104.

3.- Niculescu Th. Marius, născut la 27 Ianuarie 1912, în București; domiciliază în Brașov, Strada General Moșoiu nr. 24 sau în Comuna Azuga, Județul Prahova, fiind căsătorit cu Maria I. Ioan, de unde este originară, părinții săi fiind proprietari.

DIRECTOR GENERAL AL S.S.I.

Lucian Stupineanu

DIRECTIA COORDONAREI

Nr.218

21 August 1945

ss 120/945

1127

R. 22 August 1945

165

Domnule Acuzator Public,

Referindu-ne la adresa Dvs. Nr.2374 din 16 August a.c., avem onoare a vă informa că, întrucât scrisorile de mulțumire, în original, ale Amiralului Kanaris și Col. Rodler adresate Dir. Eug. Cristescu, ne lipsesc, vă trimitem alăturat o nouă cuprinzând aprecieri din partea forurilor germane, privitoare la activitatea Serv.Special de Informații, în timpul în care Eug.Cristescu era Director General al S.S.I.-ului.

D-Sale

D-lui Acuzator Public Cab.Nr.4.

166
166
20 August 1945

N O T A

Scrisorile de mulțumire în original ale Amiralului Kanaris și Col. Rodler, nu le avem în Arhivă.

La finele anului 1942, s'a întocmit lucrarea "Doi ani de activitate la Serv. Spec. de Informații" (15 Sept. 1940 - 15 Noemv. 1942).

În această lucrare, la capitolul "Aprecieri și recompense din partea forurilor germane", se specifică următoarele:

"Amiralul Kanaris, Seful Serv. de Informații al Armatei Germane, ne-a trimis la 17 Noemvrie 1942, cu ocazia împlinirii a doi ani de colaborare, o scrisoare cu aprecieri elogioase, atât asupra "activității deosebite a Serv. Spec. de Informații român în interesul Reichului German și a României", cât și asupra "colaborării loiale și fructoase cu Serv. de Informații al Armatei Germane".

Colonelul Rodler, Seful Secțiunii din România a Serv. de Informații al Armatei Germane, a trimis - cu aceeași ocazie - o scrisoare în care își exprimă "admirația pentru activitatea Serv. Special de Informații pe Frontul de Est și în străinătate", mulțumind pentru "colaborarea camaraderească în decursul celor doi ani, atât de folositoare Germaniei și României".

În acel timp Eugen Cristescu era director general al S.S.I.-ului.

Lucrarea "Doi ani de activitate a S.S.I." (15 Noemvrie 1940 - 15 Noemvrie 1942) a fost făcută într'un singur exemplar și a fost găsită în Arhiva personală a fostului director general Eugen Cristescu.

Zert. nr 1154

28

1579

ROMANIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
SUBSECRETARIATUL DE STAT AL ARMATEI DE USCAT

DIRECȚIUNEA Personalului

Dosarul și Nr. dv.

Data dv.

Dosarul și Nr. nostru (a se repeta în răspuns)

Data

Privește:

no/p 40

Nr. 4.452 din 27 AUG. 1945

TRIBUNALUL POPORULUI
Cabinetul 4
Bulevardul Ferdinand Nr. 92 LOCO
=====

La adresa Dvs. Nr. 2416 din 20 August 1945;
Am onoare a vă ruga să binevoiți a cunoaște:
-Lt. Colonel Ionescu Micandru Gh. Constantin este trecut în rezervă, prin demisie, pe data de 31.VII.1944; în prezent domiciliază în București, Str. Nouă Nr. 8 Cartierul Drumul Serii.
-Colonelul Ionescu V. Palios, nu se găsește înscris în cadrele active și de rezervă ale armatei.-

DIRECTORUL PERSONALULUI
GENERAL, L. Pârvulescu

Seful Bir. Centralizare
Maior N. Mircescu
N. Mircescu

Telefon: 4.28.00

MINISTERUL JUSTITIEI
TRIBUNALUL POPORULUI
ACUZATOR PUBLIC CAB.4

București

Nr.

2416
1945 August 20

Domnule Ministru,

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a ne
comunica unde se află și dacă sunt decedați ur-
mătorii :

Lt.col.Constantin Ionescu Micandru,
Col.Ionescu V.Palios
ambii foști în serviciul S.S.I. în perioada a-
nilor 1941-1944.-

Acuzator Public

Al.Drăghici

D-Sale

Domnului Ministru al Apărării Naționale
Direcția personalului.

xx Cab. 4

Nr. 3102
1945 Noembrie 10

11/11/45
1109

120/5

Către
INSPECTORATUL GENERAL DE JANDARMI
BIUROUL ORDINEI SI SIGURANTEI

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune
prezentarea la acest cabinet a maiorului jandarm
Diaconescu fost la Adjuntatura a Inspectoratului
General de Jandarmi.

Acuzator Public
I. Pora

[Signature]

Nr.

3162

1945 Decembrie 10

Domnule Director General

Am onoare a vă ruga să binevoiți a dispune să ni se comunice de urgență, actualul domiciliu al următorilor :

C. Petrescu, fost Diriginte al Oficiului telegrafic în 1940 și

Constantin Negulescu, fost inspector al oficiului P.T.T. în 1941.

Acuzator Public

I. Pora

Director General al Of. P.T.T. Buc.

ROMANIA

MINISTERUL JUSTITIEI
TRIBUNALUL POPORULUI
ACUZATORUL PUBLIC CAB. 4.
B-DUL FERDINAND Nr. 92
București

Nr. 3101
1945 noiembrie 10

Citație:

D Inginer Luca Bughianu domiciliat în Buc. str. General Făltăreanu 21
este chemat înaintea acestui Cabinet, în ziua de 13 Nov. 1945 ora 10 spre a fi ascultat ca

☒ bănuț
☒ martor
☒ informator

La neurmăre se va proceda conform legii.

Acuzator Public,

Dosar Nr. 120/50

In inginer Căstărușu M. C. de 5 ani

Reperat.
2. Noev. 945.

24210

Am omu a raporta cu
facând erectări în st. gl.
Tătărașeu N. 24. am eșot
cu M. Injiner. Lucea Buzhianu
ma mutat de mai bine de o
lună împreună cu toată
familia și cu serviciul la
Băievi.

Contra-
gner

DD. Contine 171
una pută popole zeci
si una $\frac{1}{2}$ l.
5 Chirile

C.N.S.A.S.
SERVICIUL
ARHIVA

C.N.S.A.S.
SERVICIUL
ARHIVA

C.N.S.A.S.
SERVICIUL
ARHIVA

Prezentul dosar conține un

număr de 174 file
plus 1.11.103 bis = 174 file opis
și a fost verificat de SOȘOR IVAN
DATA 12.06.2019

Dosarul are atașat – tabel cu persoanele care
au studiat dosarul
– tabel cu filele xerocopiate